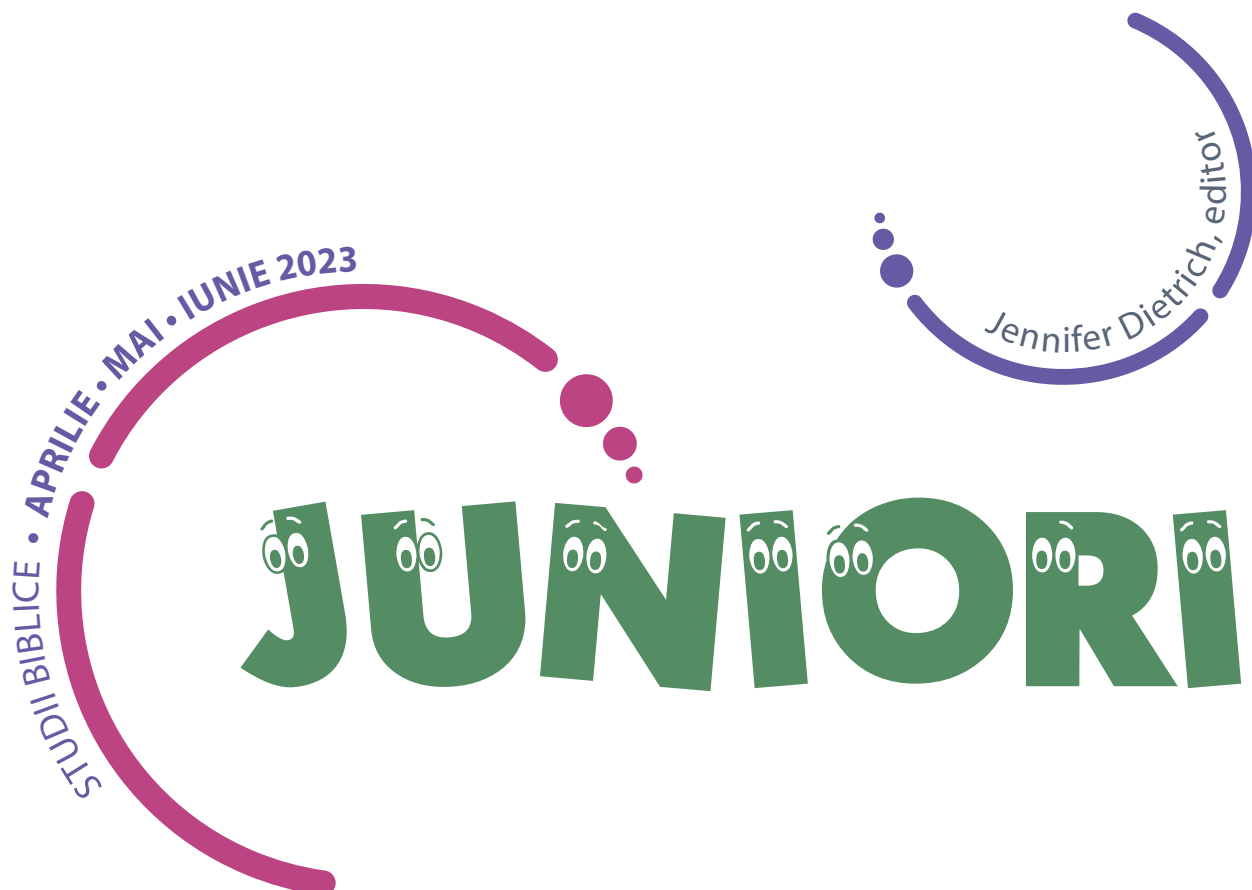

BISERICA ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA

©2023 Conferința Generală a Adventiștilor de Ziua a Șaptea®.

Toate drepturile rezervate.

Lucrare apărută sub coordonarea Departamentului Școala de Sabat al Uniunii de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.

Titlul în original: *My Bible Says*

Studiile biblice pentru Școala de Sabat, integral sau părți din ele, nu pot fi editate, modificate, adaptate, traduse, reproduse sau publicate de nicio persoană sau instituție fără un acord scris în prealabil al Conferinței Generale.

Logoul și numele „Adventist de Ziua a Șaptea” și „Adventist” sunt mărci înregistrate ale Conferinței Generale a Adventiștilor de Ziua a Șaptea și nu pot fi folosite fără autorizarea acesteia.

Pentru ediția în limba română:

Tehnoredactare: Liliana Dincă

Copertă: Liliana Dincă

Textele biblice sunt preluate din traducerea Cornilescu, Casa Bibliei, București, 2015.

Cărțile Editurii Viață și Sănătate pot fi achiziționate prin rețeaua sa națională de librării www.viataisanatate.ro/librarii

Pentru comenzi prin poștă sau agenți de vânzare:

Editura Viață și Sănătate

Telefon: 021 323 00 20, 0740 10 10 34

Fax: 021 323 00 40

E-mail: comenzi@viataisanatate.ro

Site: www.viataisanatate.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Juniori : studii biblice : aprilie, mai, iunie 2023 / ed.:

Jennifer Dietrich. - Pantelimon : Viață și sănătate, 2023

ISBN 978-606-087-321-1

I. Dietrich, Jennifer (ed.)

Cuprins

13. Iacov învață să aibă încredere în Dumnezeu4

14. Un sclav credincios8

15. Dumnezeu a trimis un om....12

16. Învățarea și dezvățarea16

17. Credincios în suferință20

18. O inimă împietrită24

19. O cale sigură28

20. Nu lipsește nimic.....32

21. Comoara specială a lui Dumnezeu36

22. Legea minunată a lui Dumnezeu (I)40

23. Legea minunată a lui Dumnezeu (II)44

24. Să-Mi facă un Locaș Sfânt48

25. Eliberare din robia păcatului52

Iacov învață să aibă încredere în Dumnezeu

Text de memorat: 1 Ioan 5:4

„Oricine este născut din Dumnezeu biruiește lumea; și ceea ce câștigă biruință asupra lumii este credința noastră.”

DUMINICĂ

Laban îi ajunge din urmă (Geneza 31:25-55; 32:1,2)

Laban și oamenii lui urmăreau familia fugară a lui Iacov, dar, după ce Dumnezeu i-a vorbit în vis despre Iacov, a știut că nu îl poate împiedica să plece. Ce i-a spus Laban lui Iacov când a ajuns în cele din urmă la locul unde acesta și familia sa se opriseră și își puseseră corturile? **Geneza 31:26-30** ■

Iacov i-a mărturisit lui Laban de ce plecase în taină, însă s-a supărat deoarece Laban considera că ei îi furaseră idoli. Iacov nu avea nici cea mai mică idee despre faptul că iubita sa soție Rahela îi luase. Îi ascunsese foarte inteligent în șaua unei cămile și stătea pe ea în cortul ei.

După ce Laban a căutat și nu a reușit să își găsească idoli, Iacov s-a supărat și i-a reproșat direct lui Laban că el fusese un muncitor credincios. Nu furase nimic niciodată, dar chiar și așa Laban fusese sever și necinstit. Citește ce i-a spus lui Laban în **versetele 36-42** ■

Laban nu s-a certat cu Iacov pentru ceea ce i-a spus acesta din urmă. În schimb, și-au promis să nu își facă niciodată rău unul altuia și au ridicat un altar ca semn al acestui legământ de pace. Apoi Iacov a adus o jertfă și au mâncat împreună. A doua zi, dimineața devreme, Laban și oamenii săi și-au luat la revedere și s-au întors în Haran.

Se împăcaseră și s-au despărțit ca prieteni.

Iacov rezolvase problema cu Laban și fiii săi. Însă el

avea acum o altă problemă. Pe măsură ce zilele treceau și ei se îndreptau spre Canaan, conștiința lui îi amintea ce îi făcuse lui Esau. Încă se temea de ceea ce îi putea face Esau ca răzbunare. Pe lângă faptul de a-i lua toată averea, Esau putea cu ușurință să îi facă rău familiei sale sau chiar să îi omoare. Dumnezeu știa cu siguranță ce simțea Iacov și, pentru a-l asigura de protecția Sa în călătoria pe care o făceau înspre Canaan, El a trimis două grupuri de îngeri: un grup să meargă în fața lor și cel de-al doilea să stea în spatele lor.

Văzând acei îngeri, Iacov își amintea de îngerii pe care îi văzuse în visul său cu scara, cu douăzeci de ani în urmă. Acum era recunoscător pentru faptul că îngerii îi protejau pe drumul lor de întoarcere în Canaan.

Aplicație: Dumnezeu îi spusese lui Iacov să se întoarcă acasă. Putea Iacov să aibă încredere că Dumnezeu îl va proteja dacă Îl va asculta? Tu poți să ai încredere că Domnul va avea grijă de tine dacă ascuți de El? **Naum 1:7** ■

LUNI

0 noapte lungă (Geneza 32:3-32)

Cu toate că a fost încurajat de faptul că a văzut îngerii care erau cu ei, Iacov simțea că trebuia să facă tot ceea ce putea pentru a-și proteja familia. Mai întâi, i-a trimis un mesaj prietenos lui Esau. Nu voia să creadă că se întorcea acasă ca un cerșetor, având nevoie de averea tatălui său.

Iacov le-a spus slujitorilor săi care îi duceau mesajul lui Esau să i se adreseze cu „domnul meu Esau” și să vorbească despre Iacov ca „robul tău Iacov”. Ce vești i-au

adus slujitorii săi când s-au întors de la Esau? **Geneza 32:6** ■

Iacov și toată familia sa erau îngroziți. Nu se mai puteau întoarce, dar le era frică să continue drumul. Iacov s-a rugat din nou, cerând protecție. Apoi și-a împărțit oamenii și animalele în două. Dacă Esau avea să îi atace, un grup putea scăpa.

Iacov i-a mai trimis și un cadou valoros de mai mult de 500 de animale lui Esau. Slujitorii săi s-au împărțit în mai multe grupuri, distanțându-se unul de altul. Iacov le-a spus exact ce cuvinte trebuiau să îi transmită lui Esau.

Ajungând la pârâul Iaboc, Iacov și-a trimis familia dincolo de râu, în timp ce el a rămas singur dincoace de râu, pentru a se ruga în acea noapte. În zonă erau animale sălbatice și hoți, dar gândul cel mai înspăimântător pe care îl avea Iacov era că, din cauza păcatului său, cei pe care îi iubea se aflau într-un foarte mare pericol. S-a rugat plângând după ajutorul lui Dumnezeu.

Deodată, s-a simțit cuprins de o mână puternică. A crezut că este un inamic. Sărind în picioare, a început să lupte pe viață și pe moarte. Dar indiferent cât de greu se lupta, nu se putea elibera din acele mâini puternice. În timp ce se lupta din răsuputeri, gândul la păcatul lui îi persista în minte, chiar dacă își amintea și de promisiunile lui Dumnezeu.

Lupta a continuat aproape până în zori. Apoi, doar o lovitură din partea adversarului său l-a pus pe Iacov la pământ. Dintr-odată, și-a dat seama că lupta cu Cineva din cer! Ce s-a întâmplat apoi? **Versetele 26-30** ■

Aplicație: Iacov a făcut tot ce a putut pentru a-și proteja familia și s-a rugat cerând protecția lui Dumnezeu. Erau importante aceste lucruri?

MARTI

Conducător împreună cu Dumnezeu (Geneza 33:1-16)

Cât de tare îl dureau șoldul pe Iacov! Însă, realizând că a luptat cu Dumnezeu, s-a agățat de El. În acel moment și-a dat seama că minșise și furase dreptul de întâi născut deoarece nu avusese încredere deplină în Dumnezeu. Iar când Dumnezeu i-a zis să Îi dea drumul, Iacov s-a prins și mai strâns de El.

În cele din urmă, Iacov a știut că păcatul său fusese iertat. Dumnezeu i-a dat și un nume nou – Israel, care înseamnă „domn sau conducător împreună cu Dumnezeu”. Urmașii săi aveau să se numească copii ai lui Israel, sau israeliți. Și, chiar dacă șchiopăta de durere în timp ce se întorcea la tabără, era fericit. Nu îi mai era teamă de întâlnirea cu Esau.

În timp ce el se lupta cu Dumnezeu în acea noapte, fratele său, Esau, a avut un vis. În visul lui, el a văzut cât de trist a fost Iacov când a aflat că mama lor, Rebeca, murise. Poate că a văzut cât de grea fusese viața lui Iacov când fusese departe de casă. A văzut și că îngerii îl protejau.

Când s-a trezit, Esau le-a mărturisit luptătorilor care erau cu el visul său. „Să nu îi faceți niciun rău lui Iacov!”, i-a avertizat el. „Dumnezeul tatălui meu îl apără.” Lucrul acesta trebuie să îi fi surprins pe acei luptători îndârjiți. Însă când au văzut ulterior ce s-a întâmplat când s-au întâlnit cei doi frați, cum s-au strâns în brațe, au fost profund emoționați. Citește întregul episod fascinant în **Geneza 33:1-16** ■.

Aplicație: Toți credincioșii care vor trăi înainte de a doua venire se vor simți la fel cum s-a simțit Iacov în acea noapte în care i-a fost teamă că atât el, cât și familia sa își puteau pierde viețile. Cel rău va încerca să îi facă să simtă că au păcătuit atât de mult, încât nu e nicio speranță ca Dumnezeu să îi salveze de dușmanii lor. Această perioadă este numită timpul strâmtorării lui Iacov **Ieremia 30:7** ■

Dar, dacă ne mărturisim toate păcatele și Îi cerem lui Dumnezeu să ne ierte, trebuie să credem că El ne iartă. Indiferent cum ne-am simțit, trebuie să ne ținem strâns de promisiunile Sale, cum ar fi **1 Ioan 1:9** ■, așa cum a făcut Iacov în acea noapte. El nu ne va lăsa de izbeliște.

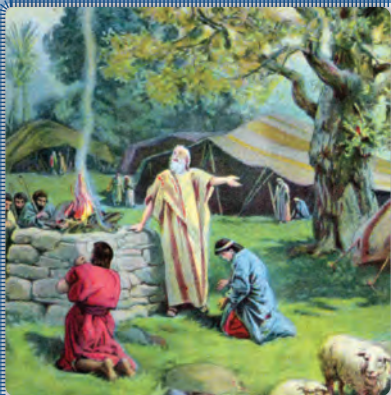
MIERCURI

Pe drum spre casă

După ce Iacov și Esau s-au despărțit, Iacov și familia sa și-au continuat călătoria cu turmele lor de animale. Cât de bine trebuie să se fi simțit din nou acasă, în Canaan!

Când au ajuns aproape de orașul Sihem, Iacov și-a luat un ogor și s-au stabilit acolo pentru o vreme. **Geneza 33:18,19** ■

Sihem era locul în care bunicul lui Iacov, Avraam, își stabilise pentru prima dată tabăra atunci când s-a mutat în Canaan, cu mai bine de 180 de ani în urmă. Și, la fel cum făcuse și Avraam, Iacov a construit un altar acolo și aduna

pe toată lumea în jurul lui pentru jertfa de dimineață și de seară. Seamănă oarecum cu închinarea noastră de dimineață și de seară.

Versetul 20

La câțiva ani după ce Iacov se întorsese în Canaan cu familia sa, fiica lui cea mică, Dina, a făcut ceva ce credea că

este o distracție nevinovată, dar nu s-a dovedit a fi așa. De fapt, ce a făcut ea s-a transformat într-o nenorocire atât de mare, încât Dumnezeu i-a spus lui Iacov să se mute din Sihem și să meargă la Betel. Ce a făcut Dina de a produs un necaz așa de mare? **Geneza 34:1**

Prietenia Dinei cu fetele păgâne din Sihem i-a cauzat lui Iacov și familiei sale necazuri. Ei au descoperit însă prea târziu că prietenia cu oameni care nu Îl iubesc pe Dumnezeu și nu ascultă de El este totuna cu părăsirea căii sigure și pătrunderea pe teritoriul de luptă al lui Satana. Consideri că Satana încă îi ispitește pe tineri să facă ce a făcut Dina?

Hamor, un locuitor al Sihemului, avea un fiu pe nume Sihem și i-a cerut permisiunea lui Iacov ca fiul său să se căsătorească cu Dina și a sugerat ca fiii lui Iacov să se căsătorească cu fete din Sihem. Astfel, ei urmau să fie uniți ca o singură comunitate. **Versetele 8,9**

Era bună sugestia lui Hamor? Cu siguranță, nu. Nu este niciodată o idee bună ca aceia care sunt copiii lui Dumnezeu să se căsătorească cu oameni care nu Îl se închină lui Dumnezeu în același fel ca ei. Nu a fost însă corect nici ca doi dintre frații Dinei, Simeon și Levi, să îi omoare pe bărbații din Sihem din cauza a ceea ce i se întâmplase surorii lor **Geneza 34:26,27**

Aplicație: Pot două greșeli să producă vreodată ceva bun? Dacă cineva se poartă rău cu tine, plătindu-i cu aceeași monedă, se rezolvă problema? **Romani 12:19-21**

JOI

Schimbări importante (Geneza 35:1-15)

După ceea ce s-a întâmplat la Sihem, Iacov și-a dat seama că fiii săi și toți ceilalți oameni din tabăra sa aveau nevoie de o schimbare. Cum îi putea folosi Dumnezeu pe ei pentru a-i schimba pe păgânii din jurul lor, când ei înșiși nu ascultau de Dumnezeu? Cum îi putea binecuvânta Dumnezeu când purtau bijuterii lumești și chiar se închinau la idoli, așa cum făcea familia lui Laban?

În timp ce Iacov se ruga pentru problemele lui, Dumnezeu i-a zis să se mute la Betel. Era locul în care Dumnezeu îi dăduse frumosul vis cu scara spre cer. Și în acel vis Dumnezeu îi promisese că într-o zi urmașii lui vor moșteni țara Canaanului. Însă el știa că era nevoie de o redeșteptare în tabăra sa înainte să se mute.

Când Iacov le-a spus oamenilor din tabăra lui că urmau să se mute la Betel, el le-a spus și ce se întâmplase în acel loc într-o noapte, cu mulți ani în urmă. Le-a povestit despre visul cu scara și despre felul în care acel vis l-a încurajat atunci când fugea de Esau. Și le-a povestit despre promisiunea lui Dumnezeu de a-l aduce înapoi în acel ținut.

Iacov le-a vorbit și despre promisiunea pe care I-o făcuse lui Dumnezeu, spunând că va fi cinstit cu El. Și, pe măsură ce le povestea cât de mult îl ajutase și îl binecuvântase Dumnezeu, inimile tuturor celor din tabăra erau profund mișcate. Ce au făcut apoi cu idoli și cu bijuteriile lor? **Geneza 35:2-4**

După ce familia lui Iacov „a făcut curățenie”, s-au mutat cu toții la Betel, care înseamnă „casa lui Dumnezeu”. Peste tabăra lui Iacov s-a așternut tristețea la Betel, când Debora, doica Rebecăi, a murit acolo. Aceasta era foarte bătrână și fusese cu Rebeca încă dinainte ca aceasta să vină cu Eliezer în Canaan pentru a deveni soția lui Isaac. După moartea Rebecăi, Debora devenise o persoană specială în familia lui Iacov.

Aplicație: Sunt mulți oameni în biserica lui Dumnezeu de astăzi care acordă tot mai puțină importanță faptului de a fi diferiți de lume și de a nu urma moda și obiceiurile lumii? A făcut familia lui Iacov ceva ce și oamenii de astăzi trebuie să facă? După ce „vor face curățenie”, și credincioșii vor fi mutați în casa reală a lui Dumnezeu, în cer. **Ioan 14:2,3**

VINERI

Sfârșitul călătoriei (Geneza 35:16-29)

Familia lui Iacov părăsise Betelul și era în drum spre Hebron, acolo unde tatăl său, Isaac, locuia acum. Însă, înainte de a ajunge acolo, preaiubita lui Rahela a murit dând naștere celui de-al doilea fiu al lor. Ea l-a numit pe copil Ben-Oni, care înseamnă „Fiul durerii mele”.

Iacov avea inima frântă. O iubise pe Rahela atât de mult, iar ea fusese așa de importantă pentru el, încât pierderea ei era ca și cum și-ar fi pierdut mâna dreaptă. I-a schimbat chiar și numele fiului său în

4000 î.Hr.

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

↳ Eternitate

Beniamin, ceea ce înseamnă „Fiul dreptei”.

Stâlpul pe care Iacov l-a ridicat la mormântul Rahelei a rămas peste ani ca amintire a dragostei lui pentru ea.

În cele din urmă, Iacov a ajuns la Hebron și era din nou împreună cu tatăl său iubit, care orbise. Și-au fost sprijin unul altuia până când Isaac a murit, câțiva ani mai târziu. Cei doi fii ai săi, Esau și Iacov, l-au înmormântat.

Cândva, Esau așteptase cu nerăbdare acest moment, pentru a-l omorî pe fratele său, Iacov, deoarece îi furase dreptul de întâi născut. **Geneza 27:41** ☐ Dar totul se schimbase. Iacov i-a dat bucuros lui Esau partea de avere ce i se cuvenea ca întâi născut, lucrul pe care și-l dorea Esau de fapt.

Când la averea pe care Esau o avea deja s-a adăugat ceea ce primise în urma dreptului de întâi născut, după moartea lui Isaac, erau deja prea multe animale pentru ca turmele lui și ale lui Iacov să poată paște împreună în același loc. Astfel încât, binevoitor și înțelept, Esau s-a mutat departe de acel loc. **Geneza 36:6-8** ☐

Aplicație: În cele din urmă, atât Esau, cât și Iacov au primit ceea ce era cu adevărat important pentru fiecare dintre ei. Esau a dobândit bogăție lumească, iar Iacov, bogăție cerească. Fiecare dintre ei a ales ce a fost cel mai important pentru el. Cine a făcut cea mai bună alegere?

Iacov și Esau au avut aceleași privilegii, dar alegerile lui Esau au fost greșite. Dumnezeu iubește pe toată lumea, dar El urăște păcatul și alege-rile greșite pe care le fac oamenii. Asta vrea să spună Biblia când amintește că Dumnezeu l-a iubit pe Iacov, dar l-a urât pe Esau. **Maleahi 1:2,3** ☐

Dumnezeu a urât păcatele care l-au ținut pe Esau departe de moștenirea cerească, acea moștenire ce nu dispare atunci când se termină viața. Ce bogăție ne dorim noi și ce alegem în fiecare zi?

1. Iacov a reușit să fugă din casa lui Laban și Dumnezeu i-a dat lui Laban un vis spunându-i ce să facă. Ce a făcut Laban când l-a prins din urmă pe Iacov?

- ☐ le-a făcut rău lui Iacov și familiei lui.
☐ l-a certat pe Iacov.
☐ le-a luat pe Lea și Rahela înapoi cu el.
☐ l-a acuzat pe Iacov că i-a furat idolii.

2. Ce a făcut Iacov atunci când Laban nu și-a găsit idolii?

- ☐ l-a certat pe Laban.
☐ le-a luat pe Lea și Rahela înapoi cu el.
☐ i-a făcut rău lui Laban.
☐ a ridicat o movilă de pietre și a numit-o „Mițpa”.

3. Numerotează evenimentele în ordine. (1–7)

- _____ Iacov i-a trimis sute de animale lui Esau.
 _____ Laban și Iacov au făcut pace.
 _____ Numele lui Iacov este schimbat în Israel.
 _____ Iacov îi trimite un mesaj „domnului meu Esau”.
 _____ Dumnezeu îi trimite lui Esau un vis spunându-i să se poarte frumos cu Iacov.
 _____ Iacov s-a luptat cu Dumnezeu toată noaptea.
 _____ Iacov vede îngeri în fața și în spatele lui.

4. Matematică biblică. Câte animale i-a trimis Iacov lui Esau?

_____ capre	_____ berbeci	_____ tauri
_____ țapi	_____ cămile	_____ măgărițe
_____ oi	_____ vaci	_____ mânji
_____ număr total de animale pe care Iacov i le-a trimis lui Esau		

5. Ce ar fi trebuit să facă Iacov și familia lui când Dumnezeu le-a spus să se mute la Betel?

- ☐ Să-L asculte pe Dumnezeu întocmai.
☐ Să-și arunce toți idolii.
☐ Să se curățească.
☐ Să-și îngroape toate bijuteriile.

6. Ce alegere înțeleaptă a făcut Iacov? Dar tu ce alegere faci?

- ☐ bogăție lumească, bani, avere, putere
☐ bogăție cerească, prietenie cu Dumnezeu, să iubim, să avem încredere, să ascultăm de Dumnezeu.

Geneza 31:25-55;
 32-35; 36:1-8
 Patriarhi și profeți,
 pp. 192-209
 Tragedia veacurilor,
 pp. 616-618

Referințe

Bifează toate versetele pe care le citești! Găsești căsuța pentru bifa după fiecare verset.

1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Eternitate

Un sclav credincios

Text de memorat: Proverbele 1:10

„Fiule, dacă niște păcătoși vor să te amăgească, nu te lăsa câștigat de ei!”

DUMINICĂ

Favoritul tatălui

Geneza, prima carte a Bibliei, redă istoria creației lumii și istoria celor 2.300 de ani care au urmat. Această perioadă reprezintă mai mult de o treime din istoria lumii. Această carte povestește despre multe începuturi. De câte „începuturi” îți aduci aminte? De asemenea, am învățat despre multe persoane. Câte dintre acestea poți numi?

Săptămâna aceasta, începem istoria lui Iosif. Iosif a fost strănepotul lui Avraam, care uneori este numit și părintele credincioșilor. În cronologie găsești perioada în care a trăit Iosif. Găsește apoi perioada în care ne aflăm noi astăzi.

Când Iacov a părăsit Haranul, copiii lui aveau probabil între 6 și 13 ani, iar până la momentul istorisirii din lecția de astăzi, probabil că erau cu aproximativ zece ani mai mari, iar cei mai mulți dintre ei erau încă adolescenți.

Imaginează-ți doisprezece băieți, un tată și patru mame, locuind împreună! Acest lucru a cauzat gelozie și certuri în casa lui Iacov. Dar unul dintre acești doisprezece băieți era diferit – numele lui era Iosif.

Iosif avea în jur de 16 ani când mama lui, Rahela, a murit, iar toată familia știa că el era fiul favorit al lui Iacov. El chiar era un băiat foarte drăguț – chipeș, activ și binevoitor.

Cel mai important era faptul că el a ales să fie supus și loial Domnului.

Chiar dacă Iosif știa că frații lui vitregi erau geloși pe el, îi iubea și își făcea griji pentru ei. Știa că ei alegeau să fie de partea Satanei în războiul cu Dumnezeu și el știa că ascundeau de Iacov lucrurile rele pe care le făceau. Când a vorbit cu ei despre acest lucru, lor nu le-a plăcut; așa că el i-a spus tatălui despre faptele lor.

Iacov a vorbit cu blândețe cu fiii lui despre comportamentul lor greșit. Când el i-a rugat să asculte de Domnul și să nu dezonoreze familia, ei s-au prefăcut că le pare rău. De fapt, erau furioși. Tatăl lor aflase ce făceau și pe cine crezi că au dat ei vina că i-a pârât? Bineînțeles, pe Iosif.

Aplicație: Frații lui Iosif l-au urât din același motiv din care Cain l-a urât pe Abel. Care este acel motiv?

1 Ioan 3:11,12 ■

LUNI

Răzbunare din gelozie

(Geneza 37:1-28)

Toată lumea care vedea haina specială pe care Iacov i-o dăduse lui Iosif știa că era una pe care o purtau numai oamenii deosebiți. De fapt, probabil că Iacov nu ar fi trebuit să îi dea un astfel de lucru fiului său preferat, deoarece i-a făcut pe frații lui Iosif și mai geloși. Acum ei se întrebau dacă nu cumva Iacov plănuia să-i dea lui Iosif și dreptul de întâi născut.

Într-o noapte, Iosif a avut un vis ciudat, iar când a povestit familiei despre el, gelozia fraților săi a crescut

Biblia

mea

8 aprilie
A 14

spune

chiar mai mult. Care a fost visul? **Geneza 37:6-8** ■

Al doilea vis al lui Iosif l-a supărat un pic chiar și pe Iacov. Dar în același timp el se întreba dacă nu cumva acele vise ar putea avea o semnificație importantă pe care el nu o înțelegea. **Versetele 9-11** ■ Probabil nu trecuse mult timp după acele vise, când Iacov l-a trimis pe Iosif la Sihem, unde frații lui duseseră turma pentru a paște acolo iarba bogată. Poate că Iacov era îngrijorat pentru fiii lui, fiind vorba de Sihem, locul în care deciziile greșite ale Dinei băgaseră toată familia în probleme.

Probabil că și Iosif a fost îngrijorat când a ajuns, în cele din urmă, la Sihem și nu i-a găsit pe frații lui acolo. Când cineva i-a spus că ei erau la Dotan, s-a simțit ușurat. Chiar dacă mersese aproximativ 80 de km, el s-a grăbit să mai parcurgă încă 25 de km până unde erau ei.

Iosif era bucuros să-și vadă frații, dar cu cât se apropia mai mult, cu atât își putea da seama că ei nu erau la fel de încântați să-l vadă. Ce s-a întâmplat?

Versetele 18-24 ■

După ce l-au aruncat pe Iosif în groapa adâncă, frații lui stăteau în apropiere, mâncând prânzul. Când au văzut un grup de negustori în drum spre Egipt, au decis să-l scoată din groapă și să-l vândă acelor negustori.

Când Iosif i-a văzut pe negustori și a realizat ce se întâmplă, și-a implorat frații să nu-l vândă. Câțiva dintre ei acum voiau să-l lase liber, dar erau prea lași să vorbească. Așa că negustorii l-au luat și l-au vândut ca sclav în Egipt.

Aplicație: Când Iosif a plecat de acasă ca să-și găsească frații, știa ce urma să se întâmple cu el? Tu știi ce se va întâmpla cu tine astăzi? Dar cine știe?

MARTI

**Trecerea la statutul de sclav
(Geneza 37:29-36; 39:1-5)**

Sclavia în acele zile era câteodată mai rea decât moartea. Nu-i de mirare că Iosif era îngrozit în timp ce se gândea la ce urma să i se întâmple. La început, a plâns. Dar în timp ce grupul călătorea spre sud, el și-a amintit cum tatăl lui l-a învățat să se încreadă în Domnul și s-a decis să se încreadă în El indiferent de ce avea să se întâmple. Decizia aceasta a avut un impact major în viața lui Iosif.

Ruben nu a fost prezent când fratele lui a fost vândut. El plănuise să-l salveze și să-l trimită înapoi acasă. Atunci când s-a întors la groapă și a aflat că Iosif

nu mai era acolo, a fost disperat. Ce a spus el fraților săi? **Geneza 37:29,30** ■

Ruben, în calitate de întâi născut, știa că el era cel responsabil pentru Iosif. Dar a realizat că nu era nicio cale de a-l aduce înapoi pe Iosif, așa că, în cele din urmă, a fost de acord cu minciuna pe care frații săi au inventat-o s-o spună tatălui lor.

Frații păstrasera haina specială a lui Iosif. Ei au înmuiat-o în sânge de capră și i-au arătat-o lui Iacov când au ajuns acasă. El a fost sigur că Iosif a fost omorât de animale sălbatice și nimeni din familie nu-l putea consola.

Cei zece frați l-au vândut pe Iosif pe 20 de sicli – doar 2 sicli pentru fiecare dintre ei. Dar ei urmau să poarte mulți ani povara vinovăției din cauza faptei crude și a minciunii pe care i-au spus-o tatălui.

Depart, în Egipt, Iosif fusese vândut ca sclav lui Potifar, căpetenia gărzii împăratului. Nu a durat mult până ca Potifar să observe ce sclav bun achiziționase.

În timpul călătoriei către Egipt, Iosif a ales să-i rămână credincios lui Dumnezeu. Iar Dumnezeu a binecuvântat alegerea lui Iosif. În scurt timp Potifar a început să îi dea din ce în ce mai multe responsabilități, deoarece știa că putea avea încredere în el. În cele din urmă totul i-a fost încredințat lui Iosif, astfel încât totul să fie coordonat de el.

Potifar știa că era binecuvântat de Dumnezeu la care se închina Iosif.

Aplicație: Cât de diferită ar fi fost povestea lui, dacă Iosif nu ar fi ales să fie credincios lui Dumnezeu indiferent de ce i s-ar fi întâmplat? Sunt importante și alegerile tale?

MIERCURI

**Păstrarea integrității
(Geneza 39:6-23)**

In timpul celor zece ani în care Iosif a lucrat pentru Potifar, a devenit pentru el mai mult decât un simplu sclav, a ajuns să îi fie ca un fiu. A întâlnit oameni importanți, a studiat limbi străine, științe și a învățat cum funcționa guvernarea Egiptului. El era frumos atât în exterior, cât și în interior. Toată lumea știa că el era credincios, închinându-se doar Dumnezeului din ceruri.

Apoi, brusc, totul s-a schimbat. Soția lui Potifar a devenit geloasă pe Iosif. Atunci când a încercat să-l facă să încalce legea lui Dumnezeu, el a refuzat să

o asculte. Citește ce i-a spus Iosif soției lui Potifar. **Geneza 39:9** ■

Când Iosif nu a ascultat-o pe soția lui Potifar, ea s-a mâniat și l-a acuzat de o infracțiune teribilă. Potifar a fost foarte supărat. Știind că Iosif era cinstit, el era sigur că soția lui mințea. Dar nu a îndrăznit să ia în considerare cuvântul unui sclav în detrimentul ei. Dacă Potifar ar fi crezut că Iosif mințea, el l-ar fi trimis la moarte. În schimb, ce a făcut el? **Versetul 20** ■

Ce schimbare drastică! Într-o singură zi, Iosif a trecut de la statutul de fiu cu multe responsabilități într-o casă de om bogat și important, la statutul de deținut într-o închisoare, strâns în lanțuri **Psalmii 105:17,18** ■ Tu cum te-ai fi simțit? Te-ai mai fi încrezut în Dumnezeu? Ai fi crezut că Dumnezeu te-a părăsit?

Chiar dacă la început Iosif a fost tratat cu cruzime în închisoare, el a refuzat să se plângă sau să se auto-compătimească. În schimb, a ales să-i încurajeze și să-i ajute pe ceilalți care erau în închisoare.

În timpul celor trei ani cât a stat în închisoare a învățat mult. A văzut cum erau tratați atât oamenii vinovați, cât și cei nevinovați, a învățat ce pedepse erau corecte și care erau crude și nedrepte. Acest lucru urma să îl ajute să fie un conducător bun, mai târziu.

Închisoarea în care a fost Iosif era, probabil, una specială, deoarece acolo erau întemnițații regelui. Potifar era căpetenia străjerilor faraonului, așa că el se ocupa de acea închisoare și avea sub comanda lui un gardian.

Gardianul trebuie să fi aflat numaidecât de ce un tânăr distins ca Iosif nu a fost trimis la moarte. Așadar a început să-i dea din ce în ce mai multe responsabilități, pe care Iosif le îndeplinea cu credincioșie, iar Dumnezeu îi binecuvânta munca. **Geneza 39:21-23** ■

Aplicație: Când a decis Iosif să-L onoreze mereu pe Domnul - înainte să vină ispita sau atunci când a venit ispita?

JOI

Un vis (Geneza 40)

Nu după mult timp, Iosif a recăpătat încrederea celor din jur, la fel ca atunci când lucra pentru Potifar. Cei din închisoare trebuie să-l fi admirat și apreciat pentru că el era mereu bun, înțelegător și încurajator.

Regii Egiptului erau numiți faraoni, iar într-o zi Iosif a observat că doi dintre deținuții faraonului păreau îngrijorați. Unul dintre ei era mai-marele paharnicilor, cel care gusta din vinul faraonului să se asigure că nu

era otrăvit. Celălalt era mai-marele pitarilor. Cei doi făcuseră ceva care l-a supărat pe faraon.

Ambii bărbați erau îngrijorați din cauza unor vise pe care nu le înțelegeau. Iosif le-a spus că Dumnezeu știa tâlcuirea și i-a rugat să-i spună visele. Paharnicul i-a spus primul visul și Iosif i-a spus semnificația lui. Citește **Geneza 40:9-13** ■

Paharnicul trebuie să se fi simțit ușurat și fericit. Când Iosif i-a cerut un mare favor, probabil că acesta i-a promis că va face tot posibilul să-l ajute.

Ce favor i-a cerut Iosif paharnicului? **Versetele 14, 15** ■

Pitarul a ascultat tâlcuirea visului paharnicului, iar când a văzut că era bună s-a hotărât să-i spună și el visul lui Iosif. **Versetele 16, 17** ■

Iosif și-ar fi dorit să nu trebuiască să spună ce semnifica visul pitarului; știa că îl va întrista foarte mult și i-a fost milă de el.

Timp de trei zile acești doi întemnițați au așteptat cu teamă. În cea de-a treia zi era ziua de naștere a faraonului, iar el „a dat un ospăț tuturor slujitorilor săi”. Și-a adus aminte faraonul de cei doi slujitori din închisoare? Visele lor chiar s-au împlinit?

Da, faraonul și-a adus aminte de ei, iar visele lor s-au împlinit. Paharnicul și-a recăpătat slujba, iar pitarul și-a pierdut viața.

Probabil că Iosif s-a bucurat pentru că paharnicul a fost pus iarăși în slujba lui și probabil că s-a întristat pentru că pitarul și-a pierdut viața. Bineînțeles că el s-a rugat și a sperat că pitarul va reuși să-l convingă pe faraon să-l elibereze și pe el din închisoare.

Aplicație: Cum a reacționat Iosif când nu a fost tratat în mod corect? A fost furios? Trist? Nefericit? Sau i-a ajutat bucuria pe ceilalți și s-a încrezut în grija lui Dumnezeu?

VINERI

Uitat? (Geneza 41:1-14)

Paharnicul faraonului fusese mulțumitor că Iosif îi spusese semnificația visului și a fost recunoscător pentru că a fost eliberat din închisoare. El probabil că promisese că va face tot ce-i stă în putință să-l convingă pe faraon să-l elibereze și pe Iosif din închisoare. Dar și-a adus aminte? **Geneza 40:23** ■

Trecea zi după zi și Iosif continua să spere că va fi eliberat. În cele din urmă el a tras concluzia că paharnicul probabil a uitat de el. Ce dezamăgire!

Pentru încă doi ani, Iosif a continuat să își îndeplinească, credincios, îndatoririle din temniță, alegând

4000 î.Hr.

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

↳ Eternitate

să creadă că Dumnezeu are grijă de el și că nu l-a uitat.

Crezi că Iosif s-a gândit vreodată la cele două vise pe care le avusese cu mulți ani în urmă, pe când era încă acasă, în Canaan? Dacă da, crezi că i-au dat chiar și o mică scânteie de speranță? Întrucât era în închisoare pe vremea aceea, părea că nu va mai fi niciodată altceva decât un sclav în închisoare pentru tot restul vieții.

Iosif nu și-a imaginat vreodată că în curând, dintr-un sclav pe viață, va deveni atât de important, încât oamenii din Egipt și din alte țări să afle despre el.

Într-o zi, în palatul faraonului era multă agitație. El se simțea foarte tulburat cu privire la viitor, ca și când ceva teribil urma să se întâmple. Deoarece neliniștea lui creștea, slujitorii din palat se temeau din ce în ce mai mult.

Care era cauza acestei mari bulversări? Faraonul avusese două vise, care l-au făcut să creadă că va fi în curând într-un mare necaz. El nu știa semnificația celor văzute în vise și nici înțelepții sau vrăjitorii lui nu-și puteau da seama.

Această tulburare i-a adus aminte paharnicului că Iosif i-a tâlcuit visul lui. Când i-a spus acest lucru faraonului, acesta a trimis de îndată după Iosif.

Imaginează-ți cât de șocat a fost Iosif când trimișii s-au repezit în închisoare și au spus gardianului că au venit să ia un deținut, pe nume Iosif, să-l ducă numaidecât la palat.

Aplicație: Fusese Iosif credincios în lucrurile mici, neplăcute din închisoare? Sau a așteptat până când a avut o sarcină „importantă”?

Numește primul...

Pe fiecare linie scrie litera care indică răspunsul corect din coloana dreaptă.

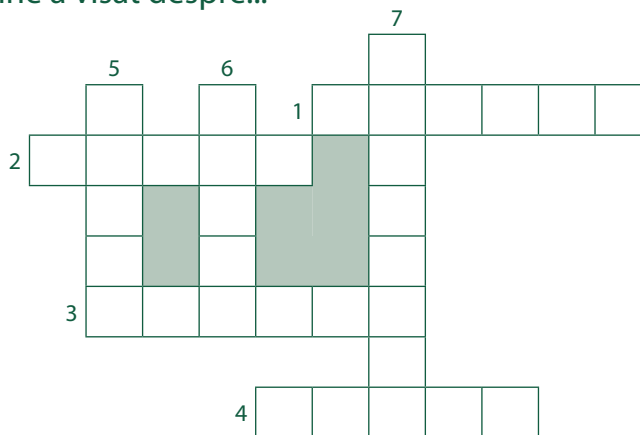
1. _____ Primul bărbat
2. _____ Prima femeie
3. _____ Prima carte a Bibliei
4. _____ Prima casă
5. _____ Prima căsnicie
6. _____ Primul Sabat
7. _____ Primul copil
8. _____ Prima crimă
9. _____ Primul martir
10. _____ Primul om luat la cer
11. _____ Primul constructor al unei ambarcațiuni
12. _____ Prima clădire înaltă

Referințe

- A. Enoh
B. Cain
C. Turnul Babel
D. Grădina Eden
E. Geneza
F. Adam și Eva
G. Abel
H. Creația (a șaptea zi)
I. Eva
J. Noe
K. Adam
L. Cain

Rebus

Cine a visat despre...

Indicii din Geneza:

1. 41:5-7
2. 37:6-8
3. 41:1-4
4. 28:10-17
5. 37:5, 9
6. 40:16,17
7. 40:9-11

1. Cine a visat 7 spice slabe care au mâncat 7 spice grase?
2. Cine a visat 11 snopi de grâu care se plecau în fața unuia singur?
3. Cine a visat 7 vaci slabe care au mâncat 7 vaci grase?
4. Cine a visat o scară cu îngeri care urcau și coborau?
5. Cine a visat soarele, luna și 11 stele care se închinau?
6. Cine a visat păsări ce mâncau pâinile albe din cele 3 coșuri?
7. Cine a visat 3 mlădițe de viță-de-vie și vin?

Bifează toate versetele pe care le citești! Găsești căsuța pentru bifa după fiecare verset.

1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Eternitate

Dumnezeu a trimis un om

Text de memorat: Psalmii 37:37

„Uită-te bine la cel fără prihană și privește pe cel fără vicleșug; căci omul de pace are parte de moștenitori.”

DUMINICĂ

Credința răsplătită

Faraonul a trimis mesagerii la închisoare, să-l cheme pe Iosif; așa că acesta s-a bărbierit repede, și-a schimbat hainele și a plecat spre palat. Poate că mesagerii i-au spus de ce a fost chemat. Dacă a fost așa, cu siguranță că Iosif se ruga. Pe când stătea respectuos în fața faraonului, cum l-a întâmpinat acesta? **Geneza 41:15** ■

Cu grijă, Iosif l-a corectat pe faraon cu privire la capacitatea lui de a tălmăci visele. El voia ca faraonul să știe că doar Dumnezeu putea să facă acest lucru. Apoi a ascultat cu atenție în timp ce faraonul îi povestea visele lui. **Versetele 16-24** ■

Nu este de mirare faptul că le-a fost imposibil înțelepților și vrăjitorilor să deslușească însemnătatea acestor vise. Cum ar putea cineva să înțeleagă ceva din imaginea celor șapte vaci slabe care au mâncat șapte vaci grase și au rămas tot slabe? Sau cine putea să spună ce semnificație aveau șapte spice slabe care au mâncat șapte spice grase și au rămas tot slabe?

La fel ca noi toți, faraonul a avut mai multe vise care nu aveau niciun sens. Dar era ceva la aceste vise ce îl îngrijora, iar Dumnezeu i-a spus lui Iosif, pe loc, semnificația lor, pentru ca el să-i poată spune regelui. **Versetele 25-32** ■

Pe când asculta tălmăcirea, faraonul a realizat că avea motive să fie îngrijor-

rat. Dumnezeu îl avertiza că pământul Egiptului urma să fie distrus de un dezastru teribil, dacă nu făcea ceva să împiedice această situație. După ce Iosif i-a explicat visele, el i-a sugerat un plan care ar putea salva Egiptul, iar oamenii nu aveau să flămânzească. **Versetele 33-36** ■

Îți poți imagina la ce se gândea faraonul când îl asculta pe acest sclav chipeș în vârstă de 30 de ani, vorbind cu frică de Dumnezeu?

Aplicație: De ce i-a dat Dumnezeu atâta înțelepciune lui Iosif? El a luat decizii bune pe măsură ce creștea. A fost întotdeauna alături de Domnul; și chiar dacă a avut sau nu chef, el a ales să-și îndeplinească sarcinile cu credincioșie, cu bucurie și corectitudine, fără a se plânge sau fără a se scuza. Este acesta un exemplu bun de urmat?

LUNI

De la sclav la guvernator

(Geneza 41:37-52)

Faraonul și consilierii lui au fost foarte impresionați de Iosif și de planul sugerat de el. Și poate că paharnicul și Potifar i-au asigurat că este un manager bun și corect.

În cele din urmă, faraonul a decis că Iosif este cel mai în măsură să conducă planul pe care l-a sugerat pentru salvarea egiptenilor de la foamete. El trebuia să organizeze și să conducă tot programul.

Această decizie nu a fost luată în grabă; faraonul s-a gândit la această problemă ceva timp, posibil câteva

zile. Între timp, poate că Iosif s-a întors la îndatoririle lui din închisoare.

Apoi Iosif a fost chemat la palat încă o dată. Imaginează-ți uimirea lui când faraonul i-a spus despre decizia pe care o luase. Iosif era un sclav când s-a dus la palat în acea zi, dar când a plecat, era al doilea conducător al Egiptului. În timp ce îi citești povestea, încearcă să îți imaginezi cum s-a simțit el. **Geneza 41:39-44** ■

Ca guvernator, Iosif a călătorit în toată țara Egiptului și a organizat construirea unor depozite uriașe pentru cereale. El, de asemenea, a ales ofițeri care să supravegheze colectarea și vânzarea cerealelor în fiecare zonă.

Apoi el a cerut ca în timpul celor șapte ani de abundență, o cincime din culturi să fie colectate ca taxe și ținute în siguranță în depozite pentru a fi folosite în timpul celor șapte ani de foamete.

Iosif s-a căsătorit la începutul anilor de belșug, iar în timpul acelor șapte ani i s-au născut fiii Manase și Efraim. El i-a învățat cu credincioșie despre adevăratul Dumnezeu și despre promisiunile făcute lui Avraam, Isaac și bunicului lor, Iacov. Urmașii lor au devenit al doilea trib ca mărime din Israel.

Aplicație: Iosif ar fi putut deveni mândru când a ajuns guvernator, dar el nu a uitat niciodată că Dumnezeu îl conducea și îl ajuta. Datorită modului în care trăia, egiptenii au învățat să-l respecte.

MARȚI

Oaspeți din Canaan
(Geneza 41:53 – 42:24)

În timpul celor șapte ani de belșug, subalternii lui Iosif au umplut toate depozitele cu cereale. Apoi au început cei șapte ani de foamete.

Când oamenii s-au plâns faraonului cu privire la nevoia de mâncare, acesta i-a trimis la Iosif.

Și în alte țări era foamete, iar în Canaan rezervele de mâncare ale familiei lui Iacov începeau să scadă. Toți frații lui Iosif se căsătoriseră și aveau copii. Așadar erau unsprezece familii de hrănit, împreună cu slujitorii și animalele. Ce aveau ei de făcut?

Într-o zi Iacov a spus familiei lui:

- Egiptul are grâu de vânzare!

Și curând, zece dintre fiii lui au plecat cu măgarii lor să cumpere cereale de acolo.

La sosirea în Egipt, cei zece frați au fost trimiși la Iosif. El i-a recunoscut pe fiecare dintre ei, iar când s-au plecat în

fața lui, și-a adus aminte de visele pe care le avusese cu mulți ani înainte.

Iosif a observat imediat că Beniamin nu era împreună cu frații lui. De ce? L-au tratat ei la fel cum îl trataseră pe el?

Nu exista nicio șansă ca frații să-l recunoască pe Iosif. El avea un nume egiptean, vorbea limba egiptenilor și era îmbrăcat ca un egiptean. Pentru ei, el era remarcabilul prim-ministru al egiptenilor.

Când i-a acuzat că erau spioni, ce informații i-au dat ei? **Geneza 42:11-13** ■

Se schimbaseră frații lui sau rămăseseră la fel? Trebuia să afle. A spus că îi va băga la închisoare și doar unul dintre ei va pleca acasă, să-l aducă pe fratele lor cel mai mic. Dar gândindu-se că Beniamin nu ar fi în siguranță în Egipt, ei nu au plecat acasă.

După trei zile Iosif i-a eliberat pe frații lui din închisoare și le-a spus cum să-și demonstreze onestitatea. Apoi frații lui au vorbit între ei. Ce s-a întâmplat? Cum se simțea cu adevărat Iosif? **Versetele 18-24** ■

După ce l-au lăsat pe Simeon în închisoare până când ei își puteau demonstra sinceritatea prin aducerea lui Beniamin înapoi cu ei, ceilalți nouă frați au plecat spre casă. Măgarii lor erau încărcăți cu saci de cereale, dar inima lor era împovărată de tristețe.

Aplicație: Își iubea Iosif frații cu adevărat, chiar dacă ei fuseseră atât de răi cu el?

MIERCURI

Întoarcerea
(Geneza 42:25 – 44)

Iosif voia să-i trimită alimente familiei tatălui lui, dar avea și nevoie să afle adevărul despre frații lui. În drum spre casă, unul dintre ei a descoperit că banii pe care îi plătise pentru cereale se aflau în sacul său. Cum s-au simțit ei în această situație? Citește **Geneza 42:25-28** ■

Toată lumea din tabăra lui Iacov a fost bucuroasă să vadă că se întorc bărbații cu măgarii încărcăți de saci cu cereale. Dar când frații le-au povestit ce s-a întâmplat, s-au temut. Apoi au găsit cu toții banii returnați în sacii lor cu cereale și s-au temut de mai

multe probleme în viitor. În descurajarea lui, Iacov a zis „toate aceste lucruri sunt împotriva mea”.

Foametea continua; și din nou familia lui Iacov era aproape fără mâncare. Doar această nevoie urgentă l-a forțat pe Iacov să permită ca Beniamin să plece cu frații lui să cumpere mai multe cereale din Egipt.

Când aceștia au ajuns și s-au plecat în fața lui Iosif, el l-a recunoscut pe Beniamin și a fost copleșit de bucurie. I-a trimis către casa lui, unde urmau să ia cina împreună. Acest lucru i-a speriat. Urma să-i acuze guvernatorul că au furat banii pe care i-au găsit în saci?

Așa că i-au spus economului lui Iosif că au adus înapoi banii pe care i-au găsit în sacii lor. El le-a spus doar să nu le fie teamă. Când a fost adus din închisoare și fratele lor Simeon, au fost foarte ușurați. **Geneza 43:24-34** ■

La cină, au fost surprinși că au fost așezați în ordinea vârstei lor. Beniamin a primit mai multă mâncare decât ceilalți, dar nu au arătat niciun semn de gelozie.

Au plecat spre casă următoarea dimineață cu sacii plini de cereale. Dar ei încă nu știau că omul în fața căruia s-au plecat era fratele lor Iosif.

Aplicație: Au uneori greșelile rezultate de lungă durată? Frații lui Iosif încă sufereau sub povara vinei nemărturisite cu privire la comportamentul lor crud față de Iosif, nu-i așa?

JOI

Testul final (Geneza 44:1 – 45:24)

Probabil că doar Iosif și economul știau că frații vor mai avea încă un test. Iosif dorea să se asigure că schimbările pe care le-a văzut erau reale. Ce i-a spus el economului? **Geneza 44:1,2** ■

Frații abia ajunseseră la ieșirea din cetate când economul i-a ajuns din urmă și i-a acuzat de furtul paharului de argint al lui Iosif. Citește despre groaza care a urmat. **Versetele 7-13** ■

Erau îngroziți în timp ce se grăbeau să se întoarcă la Iosif. El s-a prefăcut că este furios pe ei și a insistat ca doar Beniamin să devină slujitorul lui, deoarece paharul de argint a fost găsit în sacul lui. Ceilalți puteau să se întoarcă acasă.

Iuda promisese că îl va aduce pe Beniamin înapoi în siguranță la tatăl lui. În timpul pledoariei

frumoase și mișcătoare prin care cerea să i se permită să-și respecte promisiunea, Iosif a fost convins că frații lui se schimbaseră cu adevărat. Ei țineau unii la alții și au ales să facă binele. Nu mai erau de partea Satanei în război.

Iosif nu a mai putut amâna să le spună cine era. Când le-a mărturisit adevărul, frații lui erau atât de șocați că nici măcar nu puteau vorbi. Era acest guvernator puternic al Egiptului Iosif? Și-au amintit fiecare lucru pe care i l-au făcut. Acum sigur se va răzbuna. Oare a făcut Iosif acest lucru? **Geneza 45:1-5** ■

Și Beniamin trebuie să fi fost șocat. El era singurul dintre frați care nu știa ce se întâmplase în realitate cu Iosif. În toți acei ani, el și tatăl lui au crezut că un animal sălbatic l-a ucis pe Iosif. Acum frații și-au cerut iertare, iar Iosif i-a iertat.

Cum i-a convins Iosif, într-un final, că el îi iubea și că nu avea resentimente față de ei? **Versetele 6-15** ■

Vestea că au venit frații lui Iosif s-a răspândit repede la palatul faraonului. El i-a spus imediat lui Iosif să trimită căruțe sau care cu ei ca să-și mute întreaga familie în cea mai bună parte a Egiptului.

Ce a vrut Iosif să spună prin ultimele lui cuvinte adresate fraților lui înainte să plece cu căruțele? **Versetul 24** ■

Aplicație: Cum a putut Iosif să fie atât de iertător cu frații lui? Îți amintești de decizia lui Iosif luată cu ani în urmă, pe drumul spre Egipt? Cum ar trebui să-i tratezi pe cei care nu sunt amabili cu tine?

VINERI

Conștiința curată (Geneza 45:25 – 50:26)

Probabil că Iacov s-a rugat în fiecare zi ca fiii lui, în mod special Beniamin, să ajungă în siguranță înapoi din Egipt, iar Dumnezeu a răspuns la rugăciunile lui. Dar nici nu ne putem imagina cât de șocat a fost el de vestea minunată pe care i-au adus-o. Poate că Beniamin a fost primul care i-a spus „Iosif trăiește!” **Geneza 45:28** ■

Acum frații au mărturisit totul înaintea tatălui lor. În sfârșit erau liberi de sub povara vinovăției.

Curând, toți din familie, împreună cu tot ce aveau, erau în drum spre Egipt. Au poposit pentru puțină

4000 î.Hr.

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

↳ Eternitate

vreme la Beer-Şeba. Acela era locul în care Iacov l-a înşelat pe tatăl lui, Isaac, când a furat binecuvântarea întâiului născut. Ce s-a întâmplat acolo de această dată? **Geneza 46:1-5** ☐

Ajunşi în Egipt, toţi s-au dus direct în Gosen, „cel mai bun pământ”, unde urmau să locuiască. Citeşte despre întâlnirea lui Iosif cu tatăl lui. **Versetele 29, 30** ☐

Iosif le-a spus fraţilor lui că atunci când îl vor întâlni pe faraon, ei ar trebui să spună că sunt păstori. Păstorii nu erau cunoscuţi în Egipt. Aşa se vor asigura că vor rămâne în Gosen, unde vor fi separaţi de egipteni şi de idolul la care ei se închinău. ☐

Iosif i-a dus pe cei doi fii ai lui la Iacov pentru o binecuvântare specială. El îşi dorea ca ei să renunţe la onorurile Egiptului şi să rămână alături de oamenii lui Dumnezeu. El l-a pus pe Manase, cel mai mare, la dreapta lui Iacov şi pe Efraim la stânga lui. Dar Iacov şi-a încrucişat mâinile şi şi-a pus mâna dreaptă peste Efraim şi stânga peste Manase. Ce a vrut să spună prin acest gest? **Geneza 48: 17-20** ☐

În Gosen, Iacov stătea aproape de locuinţa lui Iosif din capitala Egiptului. El a trăit încă 17 ani fericiţi înainte să moară, la 147 de ani. Chiar înainte să moară, el i-a chemat pe cei doisprezece fii lângă el şi, prin Duhul Sfânt, el le-a vorbit despre cum caracterele lor îi vor afecta pe urmaşii lor. Apoi i-a binecuvântat.

Iacov a fost înmormântat în Canaan, aşa cum a cerut. Ce a cerut Iosif cu privire la înmormântarea lui, ani mai târziu? **Geneza 50: 24-26** ☐

Aplicaţie: Iosif este un exemplu frumos de încredere în Dumnezeu şi alegerea de a-I fi loial, indiferent de ceea ce se va întâmpla. Tu ai făcut această alegere?

☐ Bifează toate versetele pe care le citeşti! Găseşti căsuţa pentru bifa după fiecare verset.

Cine a spus ... cui?

(Toate referinţele sunt din Geneza.)

- „Doar n-ai să împăraţi tu peste noi?” (37:8)
_____ i-a spus lui _____.
- „Iată că vine făuritorul de vise!” (37:19)
_____ l-a spus lui _____.
- „Cum aş putea... să păcătuiesc împotriva lui Dumnezeu?” (39:8,9)
_____ i-a spus _____.
- „Dumnezeu a arătat mai dinainte lui faraon ce are să facă.” (41:25)
_____ i-a spus lui _____.
- „Voi sunteţi iscoade” (42:9)
_____ i-a spus lui _____.
- „şi el a rămas singur;” (42:9,38)
_____ i-a spus lui _____.
- „Dumnezeu să aibă milă de tine, fiule!” (43:29)
_____ i-a spus lui _____.
- „adus aici, căci ca să vă scap viaţa m-a trimis Dumnezeu înaintea voastră.” (45:4,5)
_____ le-a spus _____.
- „Să nu vă certaţi pe drum.” (45:24)
_____ le-a spus _____.
- „Nu te teme să te cobori în Egipt,” (46:2,3)
_____ i-a spus lui _____.
- „Care este numărul zilelor anilor vieţii tale?” (47:8)
_____ i-a spus lui _____.
- „dar fratele lui cel mai mic va fi mai mare decât el;” (48:19)
_____ i-a spus _____.
- „dar Dumnezeu a schimbat răul în bine,” (50:18-20)
_____ le-a spus _____.

DESCIFREAZĂ numele celor doisprezece fii ai lui Iacov.

_____ 1. ADG	_____ 7. SARAIH
_____ 2. BERNU	_____ 8. ELIV
_____ 3. ŞEAR	_____ 9. DUAI
_____ 4. OMISEN	_____ 10. ADN
_____ 5. TALNIEF	_____ 11. BUZLANO
_____ 6. EAIBIMNN	_____ 12. IOIFS

Geneza
41:15 - 50:26;
Patriarhi şi profeţi,
pp. 220-240.

Referinţe

1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Eternitate

Învățarea și dezvățarea

Text de memorat: 1 Corinteni 3:19

„Căci înțelepciunea lumii acesteia este o nebunie înaintea lui Dumnezeu. De aceea este scris: «El prinde pe cei înțelepți în viclenia lor.»”

DUMINICĂ

Privind înapoi și înainte
(Exodul 1:1-10)

Primele cinci cărți din Biblie sunt considerate cărțile lui Moise. Săptămâna trecută am terminat Geneza, cartea multor începuturi. În ea, am văzut mulți oameni alegând de care parte să fie în războiul dintre Dumnezeu și Satana. Am întâlnit și patriarhi care au păstrat flacăra adevărului arzând, chiar dacă Satana a încercat s-o stingă.

Chiar și fiii patriarhului Iacov, cu excepția lui Iosif și Beniamin, s-au alăturat taberei lui Satana. Dar până la plecarea lor spre Egipt pentru alimente din cauza foametei teribile, s-au schimbat și au fost de partea câștigătoare cu Isus. Acești doisprezece frați sunt numiți cei doisprezece patriarhi, iar descendenții lor au format cele douăsprezece triburi (sau seminții, cum se spune în Biblie) ale lui Israel. Știai că cele douăsprezece porți ale Noului Ierusalim le poartă numele? **Apocalipsa 21:12** ■

Până la sfârșitul lecției noastre de săptămâna aceasta, vor fi trecut aproape 430 de ani de când Dumnezeu a promis că va da țara Canaanului descendenților lui Avraam. Când familia lui Iacov s-a mutat în Egipt, trecuseră deja 215 ani din cei 430. Iar până la sfârșitul acestei lecții, israeliții vor fi stat în Egipt aproape 215 ani.

Locuitorii Canaanului aleseseră partea lui Satana în război și deveniseră foarte

răi. Așa că era aproape timpul ca poporul lui Dumnezeu să dețină propria țară.

În această săptămână începem să învățăm din cartea Exodului. Numele cărții înseamnă „ieșire”. Semnele de ieșire arată calea de evacuare din clădiri. Exodul este o relatare interesantă despre cum Dumnezeu i-a arătat poporului Lui calea de ieșire din Egipt.

Toți oamenii care au trăit în timpul lui Iosif muriseră, iar noul faraon „care nu-l cunoscuse pe Iosif” conducea Egiptul. De fapt el auzise despre Iosif, dar refuza să-l recunoască, pentru că el nu fusese egiptean. Și nici israeliții nu îl recunoșteau, iar creșterea importantă a numărului lor l-a alarmat pe noul faraon.

Aplicație: Exodul ne spune povestea minunată a ieșirii lui Israel din Egipt. De asemenea, ne arată calea de ieșire din sclavia păcatelor noastre.

LUNI

Satana eșuează
(Exodul 1:6 – 2:9)

In timp ce Iosif era guvernatorul Egiptului, israeliții nu erau obligați să plătească taxe. Dar noul faraon i-a obligat să facă ceva mai rău decât să plătească taxele. Era hotărât să limiteze înmulțirea lor. Cum a încercat inițial să facă acest lucru? **Exodul 1:10-14** ■

Din moment ce planul nu a funcționat, faraonul a făcut un alt plan, care era chiar mai rău. Satana știa că Dumnezeu plănuia să ridice un israelit ca să conducă poporul Lui afară din Egipt, iar el a crezut că prin omorârea tuturor nou-născuților de

Biblia

mea

22 aprilie
A 16

spune

parte bărbătească va împiedica un astfel de eliberator să crească. **Versetul 22** ■

Printre israeliții care credeau că Dumnezeu va trimite un salvator în curând, erau Amram și soția lui, Iochebed, iar Maria și Aaron erau cei doi copii ai lor.

Când un alt băiețel s-a născut în familia lor, ei s-au rugat ca Dumnezeu să-i ajute să-l protejeze și să nu fie aruncat în râu. Timp de trei luni au reușit să-l țină ascuns.

Bebelușii de trei luni pot fi foarte gălăgioși. Scot diferite sunete când sunt fericiți și plâng tare. Când a devenit prea periculos ca să mai ascundă bebelușul, ce a făcut Iochebed? **Exodul 2:3** ■

Probabil că în acea zi s-au înălțat multe rugăciuni din acea casuță. Pe când Maria îl urmărea, ce anume s-a întâmplat ca dovadă a faptului că Domnul a răspuns rugăciunilor lor? **Versetele 4-9** ■

Din nou, planul lui Satana a fost împiedicat. Fiica faraonului s-a decis să adopte bebelușul. Probabil și-a dat seama că femeia pe care a rugat-o să îngrijească de el era propria lui mamă. Dar acum familia lui nu mai era nevoită să-l ascundă, iar mama lui avea chiar să fie plătită ca să-și îngrijească propriul fiu.

Iochebed urma să aibă grijă de fiul ei doar doisprezece ani. Apoi urma să fie dus la palat, unde urma să fie înconjurat de ispite mari. Oh, cu câtă grijă l-a învățat ea să-L cunoască și să-L iubească pe Dumnezeu! Asemenea multor mame, ea a avut doar câțiva ani la dispoziție în care să-și ajute prețiosul copil să-și formeze un caracter pentru viitorul lui.

Aplicație: Este important acum felul în care îți formezi caracterul? Este mai ușor să îți formezi un caracter bun acum sau mai târziu?

MARTI

Fiul prințesei

Când fiul lui Iochebed a împlinit doisprezece ani, a fost dus la palat să fie împreună cu prințesa, fiica faraonului, care îl adoptase. Ea l-a numit Moise. **Exodul 2:10** ■

Urma să-și amintească el ce l-a învățat mama sa? Ea l-a avertizat cu privire la ispitele pe care le va întâlni.

L-a învățat să nu se închine niciodată idolilor, ci să se închine numai adevăratului Dumnezeu. Probabil că familia lui se ruga zilnic pentru el.

Ce schimbare de la baraca simplă în care trăise el! Acum era într-un palat mare, înconjurat de eleganță și frumusețe.

Slujitorii îl serveau, fiecare masă era probabil ca un banchet, iar el era tratat ca un prinț. Pentru prințesă, acesta era fiul ei; pentru faraon era nepotul lui inteligent și chipeș.

Prințesa s-a asigurat că urma să aibă cei mai buni profesori din Egipt. **Faptele 7:22** ■ Pregătirea militară era, de asemenea, cea mai bună. El a învățat să fie cel mai bun soldat și chiar a devenit comandantul armatei Egiptului. Când era vreun război, el conducea trupele egiptene împotriva inamicilor și ei câștigau întotdeauna.

Era un conducător bun. Egiptenii îl iubeau, iar faraonul plănuia ca el să fie următorul rege. Dar Moise știa că așa ceva nu avea să se întâmple niciodată. De ce nu? Pentru că legea egiptenilor prevedea ca faraonul să cunoască și să se închine idolilor lor despre care l-au învățat preoții.

Moise știa legile acestea. Preoții l-au învățat despre închinarea lor, dar el refuza să facă ce spuneau ei. Nimic – nici amenințările, nici promisiunile – nu putea să-l facă să-și schimbe decizia de a crede și de a se închina singurului Dumnezeu adevărat.

Moise știa că lucrurile pe care Dumnezeu le are pregătite pentru aceia care Îi sunt loiali sunt cu mult mai minunate decât să fii fiul prințesei sau să fii faraon. El privea dincolo de prezent și a ales răsplata cea veșnică. Citește ce a fost scris despre el în **Evrei 11:24-26** ■.

Aplicație: Ce îți dorești mai mult – să te „bucure plăcerile de o clipă ale păcatului” sau răsplata cerească eternă? Ce spun acțiunile tale despre ceea ce este important pentru tine?

MIERCURI

Părăsirea palatului (Exodul 2:11-15)

Moise a învățat s-o iubească pe prințesă, dar nu a uitat niciodată că el este un israelit. Își iubea poporul și își dorea să-i ajute pe israeliți să se

elibereze din cruzimea sclaviei. Oricând se ivea vreo ocazie, el îi încuraja să fie răbdători și credincioși.

Prin îngeri, Dumnezeu i-a spus lui Moise și bătrânilor lui Israel că el fusese ales să elibereze poporul Lui. Firește, el a crezut că va face acest lucru conducându-i pe israeliți într-un război cu egiptenii, care îi va elibera din robie.

Dar Dumnezeu avea cu totul alt plan, unul care avea să îi dea lui Dumnezeu toată gloria. El avea să arate atât egiptenilor, cât și popoarelor din Canaan și din alte locuri că este doar un singur Dumnezeu adevărat. El urma să demonstreze că dumnezeii lor nu erau cu adevărat dumnezei.

Într-o zi, pe când Moise avea 40 de ani, a văzut un egiptean bătând un israelit. El mai văzuse astfel de lucruri și înainte, dar nu îndrăznise să se implice. Totuși, de această dată l-a ajutat pe israelit, omorându-l pe egiptean și îngropându-l în nisip.

Doar Moise și israelitul știau ce s-a întâmplat. Moise s-a gândit că atunci când ceilalți israeliți urmau să afle, ei aveau să creadă că acesta era semnul că a venit timpul să se organizeze și să lupte pentru libertate. S-a întâmplat așa? **Faptele 7:22-29** □

Moise avea un motiv întemeiat să se teamă. Vestea despre fapta lui a ajuns la palat și i s-a spus faraonului ce se întâmplase. Acum el se gândea că Moise a plănuisit să-i conducă pe israeliți împotriva lui și să ia tronul. Nu-i de mirare că faraonul era furios. Nu-i de mirare că Moise a trebuit să dispară imediat sau ar fi fost omorât. Lăsând totul în urmă, a fugit la timp ca să-și salveze viața. Unde s-a dus?

Exodul 2:15 □

Aplicație: Moise a încercat să facă lucrurile în stilul lui, așa cum făcuseră și Avraam, Isaac și Iacov. Dar la final toți au învățat că Dumnezeu face lucrurile în felul Lui. Avem și noi nevoie să învățăm acest lucru?

JOI

**Învățarea și dezvoltarea
(Exodul 2:16-25)**

Moise îl iubea pe Dumnezeu și i-a rămas loial. El știa că Dumnezeu îl alesese să-i elibereze pe israeliți din robie și să-i conducă spre țara Canaanului. În timp ce se îndepărta de Egipt, știa că

israeliții nu erau gata pentru așa ceva. Probabil că s-a simțit foarte descurajat și sigur că a stricat planul lui Dumnezeu.

După 300 km, s-a oprit la o fântână în țara Madian. Poate că era însetat, dar nu avea cum să bea. După un timp niște fete au venit să-și adape oile, dar niște păstori le-au dat la o parte ca să-și adape întâi ei oile.

Ce a făcut Moise în această situație? **Exodul 2:16, 17** □

Trebuie să fi fost ceva la Moise ce i-a determinat pe păstorii nepoliticoși să-l respecte în loc să înceapă o bătaie. Când fetele au ajuns acasă mai devreme decât de obicei în după-amiaza aceea, ce s-a întâmplat? **Versele 18-20** □

Înainte ca ziua aceea să se sfârșească, Moise avea o nouă casă cu o familie care Îi slujea Dumnezeului adevărat. Probabil că nici nu i-a trecut prin minte că urma să devină păstor și că va paște oile timp de 40 de ani sau că se va căsători cu Sefora, una dintre fetele lui Ietro (zis și Reuel) și va avea doi fii. **Exodul 18:2-4** □

Cât a trăit în Madian, departe de bogățiile Egiptului, Moise a învățat să fie răbdător, blând și umil. Și prin inspirația Duhului Sfânt, el și-a folosit educația și talentele, timp în care a scris două cărți ale Bibliei: Geneza și Iov.

Aplicație: Avea motiv Dumnezeu să-l ducă pe Moise din fruntea armatelor la păstoritul oilor și din templele elegante în munți? Da. Moise era nerăbdător, iute la mânie și obișnuit să ia decizii și oamenii să-l asculte. El avea o lecție importantă de învățat. Este ceva ce ar trebui să înveți și tu sau ceva de care trebuie să te dezveți?

VINERI

Următorul pas

(Exodul 3:1 – 4:28)

Într-o zi, pe când Moise păștea oile în apropierea muntelui Sinai (numit și Horeb), s-a mirat să vadă un tufiș în flăcări - care nu se mistuia. Probabil că a fost și mai uimit când o voce i-a vorbit din tufiș. Ce i-a spus vocea? **Exodul 3:1-10** □

Nu-i de mirare că Moise și-a acoperit fața în timp ce-L asculta pe Dumnezeu vorbind. Probabil că i-au trecut multe gânduri prin minte. Dumnezeu încă plănuia să-l folosească. Dar cum putea să facă el ce îi cerea Dumnezeu?

4000 î.Hr.

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

← Eternitate

Moise a început imediat să găsească scuze. Nu mai vorbise limba egiptenilor de 40 de ani, cum ar putea să vorbească în fața faraului și a înțelepților palatului? Ce avea să le răspundă israeliților când îl vor întreba cine l-a trimis? Și de ce l-ar fi crezut cineva?

Dumnezeu i-a răspuns la toate scuzele, dar Moise încă simțea că nu era capabil să facă un lucru atât de important. Așadar, ce semne miraculoase i-au fost arătate lui Moise ca să-l convingă pe el și pe ceilalți că Dumnezeu l-a ales să facă acest lucru? **Exodul 4:1-9** ☐

Dar chiar și după aceste semne, Moise l-a rugat pe Dumnezeu să aleagă pe altcineva. Chiar dacă Dumnezeu nu a fost încântat că Moise era încă atât de temător, El a fost de acord să permită ca fratele lui, Aaron, să-i fie ajutor.

În final, Moise a acceptat să se întoarcă în Egipt. Curând, Moise și familia lui erau pe drum, dar s-a gândit că această încercare din Egipt ar fi prea dificilă pentru soția și fiul lui, așa că i-a trimis înapoi acasă, iar el a mers să-l întâlnească pe Aaron.

Aplicație: Moise nu a vrut să asculte de cererea lui Dumnezeu de a se întoarce în Egipt și pentru că se temea de faraon. Dar când a început să asculte, Dumnezeu i-a spus că faraonul care voia să-l omoare era mort. Câteodată Dumnezeu ne testează credința și nu ne ajută până când nu începem să ascultăm.

Bifează toate versetele pe care le citești! Găsești căsuța pentru bifa după fiecare verset. ☐

1. Adevărat sau fals?

A/F Moise se închina la idoli ca să poată fi următorul faraon.

A/F Moise a învățat tot ce i-a fost predat.

A/F Moise era un bun comandant militar și un bun general.

A/F Profesorii lui Moise au încercat să-l convingă să se închine la idoli.

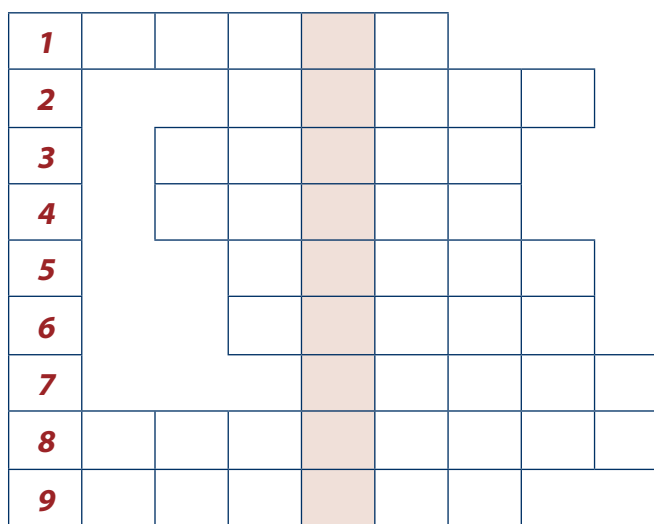
A/F Moise credea că Dumnezeu avea un plan special cu el.

A/F Moise a ales să fie credincios lui Dumnezeu și să-L onoreze.

A/F Moise se aștepta să-i conducă pe israeliți în bătălie împotriva egiptenilor, ca să poată scăpa din sclavie.

2. Completează rebusul de mai jos folosind indiciile.

1. Țara în care a crescut Moise
2. Tată a doisprezece fi
3. Socrul lui Moise
4. Tatăl lui Moise
5. Sora lui Moise
6. Fratele lui Moise
7. Socrul lui Moise (alt nume)
8. Mama lui Moise
9. Omul ales de Dumnezeu să conducă poporul Lui din robie

3. Israelii erau descendenții a doisprezece _____.

(Indiciu: Completează cu literele din coloana hașurată de mai sus.)

Exodul 1:1 - 4:28;
Patriarhi și profeți,
pag. 241-256.

Referințe

1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Eternitate

Credincios în suferință

Text de memorat: 1 Corinteni 4:9

„Am ajuns o priveliște pentru
lume, îngeri și oameni.”

DUMINICĂ

Cine era Iov? (Iov 1:1-11)

DE ce întrerupem istoria lui Moise pentru a o spune pe cea a lui Iov, când mai sunt alte 15 cărți între Exodul și Iov în Biblie? Motivul este acela că în timpul celor 40 de ani în care Moise a păscut oile pe câmpiile Madianului, înainte să se întoarcă în Egipt, a scris Geneza, cartea începuturilor, și cartea lui Iov.

Pentru că mare parte din istoria lui Iov este scrisă ca o poezie, ea a fost pusă împreună cu alte cărți de poezie din Biblie în loc să fie între Geneza și Exod. Iov era bine-cunoscut și probabil că a trăit cu puțin înainte de vremea lui Moise. Așa că, după ce Moise părăsește Madianul și înainte să se întâlnească cu faraonul în Egipt, facem o pauză pentru a include istoria lui Iov. Ne va ajuta să înțelegem mai multe despre Dumnezeu nostru iubitor și ne va arăta un exemplu minunat de iubire și încredere în Dumnezeu, indiferent de ceea ce se întâmplă. Cum îl descrie Biblia pe Iov la începutul istoriei lui?

Iov 1:1-3 ■

Într-o întâlnire foarte interesantă pe care Dumnezeu a avut-o cu îngerii Lui, El a vorbit despre Iov. Se pare că Satana nu a fost invitat la întâlnire, dar s-a dus oricum. Ce l-a întrebat Dumnezeu și cum i-a răspuns el? **Versetele 6-8** ■

Ceea ce i-a spus Dumnezeu lui Satana era un compliment frumos la adresa lui Iov, dar Satana a râs de ceea ce a spus Domnul. Răspunsul era ca și cum ar spune: „Normal

că Iov Te respectă! De ce nu ar face asta? Ai avut foarte mare grijă de el. Dar dacă te vei opri din a-i da toate aceste binecuvântări, se va întoarce împotriva Ta și chiar Te-ar blestema.”

Satana încerca să spună, de fapt, că Dumnezeu trebuie să mituiască oamenii ca să-L asculte, în loc să asculte de Satana. Ce spune Dumnezeu despre acest lucru? Îngerii ascultau. Cum putea Dumnezeu să demonstreze că ceea ce spunea Satana nu era adevărat? Era un singur mod. Dumnezeu trebuia să-l lase pe Satana să îndepărteze toate binecuvântările lui Iov ca să-i arate de ce a ales să-I fie credincios.

Aplicație: Ai ales să Îl iubești și să te încrezi în Isus indiferent de ce se va întâmpla cu tine?

LUNI

Satana îl testează pe Iov

(Iov 1:12-22)

CE urma să facă Dumnezeu în legătură cu provocarea lui Satana referitoare la faptul că Iov era credincios deoarece El îl binecuvântase atât de mult? Era o singură cale de a demonstra că acest lucru nu era adevărat. Oricât de mult n-ar fi dorit Dumnezeu acest lucru, trebuia să-i permită lui Satana să îndepărteze acele binecuvântări. **Iov 1:12** ■

Acum au început să se întâmple lucruri teribile. Satana a elaborat repede un mod de a îndepărta toate acele binecuvântări într-un timp mai scurt decât ne putem imagina. Au dispărut toate, una după alta.

Mai întâi, i-au fost furăți o mie de boi și cinci sute de măgărițe, iar slujitorii care se îngrijeau de ele au fost omorâți. Înainte ca mesagerul să termine veștile, altul

Biblia

mea

29 aprilie
A 17

spune

a venit în grabă să-i spună că focul arsesse cele șapte mii de oi și slujitorii care se îngrijau de ele.

Apoi un al treilea mesager a adus vestea că trei mii de cămile i-au fost furate, iar slujitorii care aveau grijă de ele au fost omorâți.

Următoarea veste a fost cea mai rea dintre toate. Cei șapte băieți și cele trei fiice ale lui Iov se aflau împreună în casa celui mai mare dintre fii. Când, dintr-odată, vânturi asemănătoare tornadelor au lovit casa, aceasta s-a prăbușit și i-a omorât toți cei zece copii.

Iov avea inima frântă. Avea motiv să spună că Dumnezeu este nemilos permițând să i se întâmple atât de multe nenorociri? Așa cred multe persoane când li se întâmplă lucruri îngrozitoare. Dar îl loc să dea vina pe Dumnezeu, ce a făcut Iov? **Versetele 20-22** ■

Îngerii care erau martorii acestei scene știau că nu Dumnezeu a trimis acele dezastre. Satana și-a folosit puterea făcătoare de minuni, pentru a le cauza.

Cu cât ne apropiem de venirea lui Isus, cu atât Satana nu doar că va face minuni ca să distrugă, dar va face semne miraculoase și minuni pentru a înșela oamenii și chiar mulți dintre membrii bisericii vor fi înșelați. **Matei 24:24; Apocalipsa 13:13** ■

La o altă întâlnire pe care a avut-o Dumnezeu cu îngerii, Satana a venit din nou. Ce avea el să spună despre loialitatea lui Iov față de Dumnezeu, în ciuda lucrurilor groaznice pe care Satana i le făcuse?

Aplicație: Ești creștin pentru că îți dorești binecuvântările date de Dumnezeu sau pentru că Îl iubești, pentru că te-a creat și pentru că a murit pentru a te salva?

MARȚI

Următorul test (Iov 2)

La următoarea întâlnire cu îngerii Lui, Dumnezeu i-a pus lui Satana aceeași întrebare pe care i-o pusese și mai înainte. Domnul i-a reamintit că Iov a rămas credincios în ciuda pierderilor teribile. Ce răspuns sarcastic i-a dat Satana? **Iov 2:3-5** ■

Încă o dată, nu era altă cale de a demonstra că Satana se înșela decât să-i permită să-i aducă suferință fizică lui Iov. Ce a făcut Dumnezeu și ce a făcut Satana imediat? **Versetele 6-8** ■

Nici măcar soția lui Iov nu putea înțelege de ce încă Îi era credincios lui Dumnezeu. Ea i-a sugerat să facă ceva atât de rău încât Dumnezeu să-l lase să moară. Ce i-a spus Iov despre sugestia ei? **Versetele 9, 10** ■

Adu-ți aminte, Iov a fost „omul cel mai cu vază din toți locuitorii Răsăritului.” Bine-

înțeles, din acest motiv, avea mulți prieteni. Când trei dintre ei care trăiau în alte locuri au auzit de lucrurile groaznice care s-au întâmplat, s-au decis să-l viziteze și să-l consoleze.

Cu toate că cei trei prieteni au auzit că suferă, au fost șocați atunci când l-au văzut. Timp de șapte zile și șapte nopți doar au stat în liniște pe pământ împreună cu el. Starea lui era atât de jalnică, încât nu se puteau gândi la nimic ce ar putea să-i spună ca să-l aline.

Deși celor trei prieteni le-a părut cu adevărat rău pentru el, se gândeau cu toții că trebuia să fi făcut el niște păcate teribile ca să merite o pedeapsă atât de grea de la Dumnezeu.

În cele din urmă, la finalul celor șapte zile lungi, Iov a început să vorbească. Iar când s-a oprit, prietenii lui au vorbit, unul câte unul. În capitolele 3 până la 31, putem citi conversațiile dintre bietul Iov și cei trei prieteni ai lui.

Din nou și din nou, prietenii lui insistau că trebuie să fi făcut el lucruri care l-au făcut pe Dumnezeu să trimită asemenea pedepse groaznice. Totuși, Iov insista că nu a făcut nimic astfel încât să merite ceea ce i s-a întâmplat și că nu putea să înțeleagă de ce a permis Dumnezeu să sufere atât de mult.

Aplicație: Ai fi rămas în continuare loial Domnului dacă ai fi fost în locul lui Iov?

MIERCURI

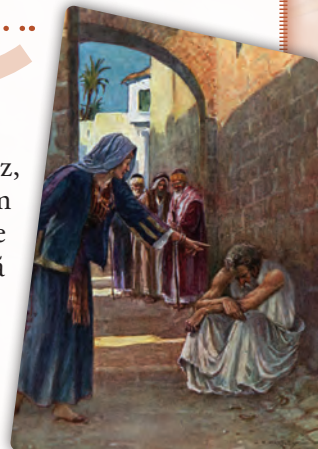
O gândire greșită

Prieteni lui Iov erau Elifaz, Bildad și Țofar. Astăzi ne vom uita la toate capitolele în care acești trei oameni au stat de vorbă cu Iov. Unele Biblii au subtitluri care fac referire la cine și despre ce vorbește.

Vom începe cu capitolul trei, unde Iov spune că se simțea atât de mizerabil că și-ar fi dorit să nu se nască și că ar prefera să moară.

În capitolele patru și cinci, Elifaz s-a străduit să-l convingă pe Iov că în ciuda faptului că a făcut multe lucruri bune, trebuie să fi fost vinovat de ceva pentru care Dumnezeu îl pedepsea. Dar în capitolele șase și șapte, Iov insistă că era nevinovat și că avea dreptul să se întrebe de ce i se întâmplau lucruri atât de teribile.

În capitolul opt, Bildad susține că Iov ar trebui să se căiască de orice ar fi făcut rău. Iar în capitolele nouă și zece, bietul Iov își dorea să poată vorbi cu Dumnezeu despre toate acele lucruri.

În capitele nouă până la treizeci și unu, cei trei prieteni au făcut cu rândul să-l convingă pe Iov să-i creadă. Încă susțineau faptul că Dumnezeu nu l-ar fi pedepsit dacă nu ar fi fost vinovat.

Iov îi mai întrerupea câteodată, refuzând în continuare să le dea dreptate. Încă își dorea să poată vorbi cu Dumnezeu față în

față. Totuși, nu a încetat niciodată să se încreadă în El. Până la capitolul treizeci și doi, cei trei prieteni ai lui Iov au cedat. El încă refuza să le dea dreptate și ei refuzau să-și schimbe părerea.

În timpul discuției un tânăr interesant, pe nume Elihu, s-a alăturat grupului. El i-a ascultat în liniște, dar el nu era de acord nici cu Iov, nici cu cei trei prieteni. Acest lucru a făcut să-i fie foarte greu să tacă.

Într-un final Elihu nu a mai putut suporta, iar în timp ce el vorbea și spunea ceea ce credea, ceilalți ascultau. **Iov 32:1-10; 18-20** □

Aplicație: A avut Iov încredere în Domnul chiar dacă nu știa de ce i se întâmplau acele lucruri teribile? **Iov 13:15 și 19:25-27** □ Nu te bucuri că te poți încrede în Domnul, chiar și atunci când nu știm de ce ni se întâmplă anumite lucruri?

JOI

Dumnezeu îl întrerupe pe Elihu

Elihu a dat o explicație mai blândă despre suferință, dar gândirea lui era doar parțial adevărată. Cei trei prieteni ai lui Iov insistau pe ideea că toate suferințele reprezintă pedeapsa lui Dumnezeu. Elihu credea că Dumnezeu permite suferința pentru a-i ajuta pe oameni să dobândească un caracter mai puternic. **Iov 33 – 35** □

În timp ce Elihu continua să vorbească în capitele treizeci și șase și treizeci și șapte, s-a stârnit o furtună. Toată lumea era înspăimântată de lumina fulgerelor și de bubuitul tunetelor. Iar în timp ce ploua și vântul bătea, Elihu vorbea despre măreția și puterea lui Dumnezeu și cât de neputincioși suntem în comparație cu El. Apoi, ca un tunet puternic, o voce i-a vorbit lui Iov cu putere, aco-perind vântul.

Dumnezeu îi ascultase în tot acest timp. Știa exact la ce se gândea fiecare persoană. Acum, una după alta, El i-a pus lui Iov multe, multe întrebări, iar Iov nu a putut să răspundă la niciuna. Citește o parte dintre ele în **Iov 38:4, 5, 12, 22, 35, 39** □

În capitolul patruzeci, Dumnezeu s-a oprit; pusese suficiente întrebări, însă l-a mai întrebat dacă era înțelept din partea oamenilor să se contrazică cu El sau să încerce să înțeleagă totul despre El. **Iov 40:1-5** □

Apoi Dumnezeu a trecut mai departe, la alte întrebări. Cum se simțea Iov când S-a oprit Dumnezeu? **Iov 42:1-6.**

La final, Iov s-a căit, dar nu cum credeau prietenii lui că avea s-o facă. A realizat că el era un păcătos ca toți ceilalți și că nici el, nici prietenii lui nu meritau vreo binecuvântare datorită faptelor lor bune. Și noi suntem în aceeași situație.

Apoi Dumnezeu le-a vorbit celor trei prieteni ai lui Iov. Ei încercaseră foarte mult să explice de ce Iov suferea atât de mult, dar gândirea lor era greșită. Ce părere a avut Domnul despre ei? Crezi că au fost surprinși? **Versetele 7, 8** □

Aplicație: Prietenii lui Iov nu erau singurii care gândeau că lucrurile rele care i s-au întâmplat erau pedeapsă de la Domnul pentru păcatele lui. Sute de ani mai târziu, când apostolii lui Isus au văzut un om născut orb, ei au întrebat dacă păcatele lui sau ale părinților lui i-au cauzat orbirea. Care a fost răspunsul lui Isus? **Ioan 9:1-3.**

De asemenea, în cazul altor două dezastre, Isus a spus că cei uciși nu erau mai păcătoși decât semenii lor **Luca 13:1-5** □

VINERI

Sfârșitul istoriei (Iov 42:7 – 17)

Cei trei prieteni ai lui Iov credeau că suferința lui era o pedeapsă de la Dumnezeu pentru păcatele lui. Ei susțineau că trebuia să se căiască și să-și mărturisească păcatele înaintea ca Domnul să-l poată binecuvânta din nou.

Dar cei trei prieteni erau cei care trebuiau să se căiască și să recunoască faptul că nu avuseseră dreptate atunci când ziceau că Dumnezeu îl pedepsește pe Iov.

Iov fusese frustrat pentru că nu putea să înțeleagă de ce Dumnezeu permitea să i se întâmple asemenea necazuri, fără vreun motiv la care s-ar fi putut gândi. Cu toate acestea, nu a renunțat niciodată la încrederea lui în Dumnezeu. El a spus că va avea încredere în Dumnezeu chiar dacă știa că-L va uide **Iov 13:15** □

I-ar fi fost ușor lui Iov să aibă resentimente față de cei trei prieteni ai lui. Dar prin răspunsul lui Dumne-

4000 î.Hr.

3000 î.Hr.

2000 î.

1000 î.Hr.

Eternitate

zeu la argumentele lor greșite, Iov a învățat mult mai multe despre Dumnezeu. Probabil că își dorea ca și ei să-L înțeleagă mai bine.

După mii de ani, Domnul a păstrat în siguranță cartea lui Iov, până în zilele noastre, ca prin ea să-L putem cunoaște și noi.

Așa cum Domnul le-a spus să facă, cei trei prieteni au mers la Iov și au adus o jertfă Domnului, mărturisind că au spus lucruri neadevărate atât despre Iov, cât și despre Dumnezeu. Apoi Iov s-a rugat pentru ei.

Ce a făcut Domnul pentru Iov după ce s-a rugat pentru prietenii lui? **Iov 42:10** ■

Domnul i-a dat din nou fii și fiice câtă fuseseră uciși de furtună. Cât de mari erau binecuvântările lui Iov? **Versetele 11-15** ■

Probabil că cea mai mare binecuvântare dintre toate a fost aceea de a afla mai multe despre Domnul și de a vorbi efectiv cu El.

Cât a mai trăit Iov după aceea? **Versetul 16** ■

Aplicație: Într-o zi în ceruri, Iov va afla despre acele întâlniri cu îngerii și motivul pentru care i-a fost permis lui Satana să-l rănească. Crezi că va fi fericit că a trecut testul și că a rămas alături de Domnul chiar și prin grele încercări? Ce credință a avut! Și noi putem avea aceeași credință și încredere în Dumnezeu.

Subliniază sau încercuiește cuvântul sau grupul de cuvinte care face să fie adevărate următoarele propoziții.

1. (Elifaz, Iov, Moise) a scris cartea Iov. Iov 1:1
2. Iov era (nevinovat, necinstit, egoist). Iov 1:1
3. La începutul istorisirii lui Iov, el avea (zece, doisprezece, șapte) copii. Iov 1:2.
4. Când fiii lui Dumnezeu s-au întâlnit în ceruri înaintea Domnului, (Adam, Satana, Isus) a venit să reprezinte pământul nostru. Iov 1:6, 7.
5. Când Domnul l-a întrebat pe Satana despre Iov, Satana a acuzat că Iov îi slujea lui Dumnezeu pentru că era (credincios, fără vină, mituit). Iov 1:9-11
6. Satana a distrus tot ce avea Iov, cu excepția (copiilor, soției, animalelor) lui. Iov 1:13-19
7. Când Satana i-a distrus tot ce avea, Iov (a blestemat pe, nu a ascultat de, s-a rugat lui) Dumnezeu.
8. A doua oară când fiii lui Dumnezeu s-au întâlnit înaintea Domnului, El i-a permis lui Satana (să-l rănească pe Iov, să-l omoare pe Iov, s-o rănească pe soția lui Iov). Iov 2:6
9. Iov s-a îmbolnăvit de (lepră, bube, febră). Iov 2:7
10. (Soția, Prietenii, Copiii) lui Iov au venit să-i aducă alinare. Iov 2:9-11
11. Cei trei prieteni ai lui Iov au spus că Iov era (fără vină, credincios, păcătos). Iov 8:4-6
12. Iov (a înțeles, nu a înțeles) de ce i s-au întâmplat atâtea ne-cazuri. Iov 23:8,9
13. Iov a spus că și dacă Domnul l-ar (vindeca, omorî, ierta), el tot se va încrede în continuare în Domnul. Iov 13:15
14. După ce Iov și prietenii lui au terminat de vorbit, Dumnezeu i-a vorbit lui Iov și i-a (pus, răspuns la) întrebări. Iov 38:3
15. Dumnezeu i-a spus lui Iov că oamenii nu vor putea niciodată să (Îl înțeleagă pe, se încreadă în) Dumnezeu pe deplin și tot ceea ce face El. Iov 40:1-5
16. Iov (s-a rugat pentru, i-a mustrat pe, a fost de acord cu) prietenii lui. Iov 42:8
17. La final, Dumnezeu l-a binecuvântat pe Iov (cu mai puțin decât, la fel ca, mai mult decât) înainte. Iov 42:12

Iov;
Profeți și regi,
pp. 162-165;
Educație,
pp. 154-156

Referințe

■ Bifează toate versetele pe care le citești! Găsești căsuța pentru bifă după fiecare verset.

1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Eternitate

O inimă împietrită

Text de memorat: Proverbe 16:18

„Mândria merge înaintea pieirii,
și trufia merge înaintea căderii.”

DUMINICĂ

Cine este Domnul? (Exodul 4:28 – 5:30)

Intorcându-ne la istoria lui Moise, îl vom însoți în călătoria lui din Madian până înapoi, în Egipt. Moise și fratele lui, Aaron, s-au întâlnit în apropierea muntelui Sinai și au mers împreună cam 300 de kilometri până la Gosen, în Egipt.

Dumnezeu l-a avertizat pe Moise că faraonul se va încăpățâna și nu-i va lăsa pe israeliți să părăsească Egiptul. **Exodul 4:21** ■

Dar ce voia să spună Domnul când a zis că îi va împietri inima faraonului? Pare acest lucru a fi ceva ce ar face Dumnezeu oamenilor?

Cuvântul „inimă” în Biblie, de obicei, înseamnă „minte”. Noi gândim și luăm decizii cu mintea, nu cu inima. Mintea noastră este, prin natura ei, păcătoasă, dar Isus dorește să ne dea minți fără păcat, la fel ca a Lui. (Filipeni 2:5)

Întotdeauna Dumnezeu ne lasă pe noi să alegem ce fel de minte dorim. Dar Duhul Lui vrea să ne schimbe, prin înnoirea minții noastre, și să avem o minte ca a lui Isus. (Romani 12:2)

Razele soarelui fac ceara tare să se înmoaie, dar totodată fac noroiul moale să se întărească. Noi alegem cu ce anume dintre cele două să ne asemănăm. Mintea faraonului era la fel ca noroiul. Refuzând apelurile Duhului Sfânt, mintea lui a devenit din ce în ce mai tare.

În cele din urmă, mintea lui

a ajuns împietrită asemenea cărămizilor tari și uscate de soare pe care israeliții erau forțați să le facă.

Ajunși în Egipt, Moise și Aron i-au chemat pe bătrânii Israelului să le spună cum Dumnezeu l-a ales pe Moise să scoată poporul Său din Egipt. Ce au spus bătrânii și oamenii când au văzut semnele pe care Dumnezeu i le-a dat lui Moise? **Versetele 29-31** ■

Moise și Aaron au mers apoi la palatul regal. Faraonul deja auzise despre ei și ce făceau printre israeliți. El credea chiar că ei ar putea să planifice ca israeliții să facă o răsccoală pentru a ieși din sclavie.

Când Moise și Aron i-au spus faraonului că Dumnezeu a zis: „Lasă poporul Meu să plece”, el a întrebat: „Cine este Dumnezeu?”. Poate că el credea că Dumnezeu nu era suficient de puternic să elibereze sclavii israeliți din mâinile bogatului și puternicului popor egiptean. Ce surpriză îl aștepta!

Aplicație: În timp ce studiezi Biblia, îi permiți Duhului Sfânt să îți înmoaie inima?

LUNI

Un rege încăpățânat (Exodul 5:4 – 6:13; 7)

Israeliții erau în Egipt de aproximativ 215 ani și fuseseră sclavi o mare parte din această perioadă. În acei ani de robie cruntă, foarte puține din legile lui Dumnezeu fuseseră transmise de la părinți la copii. Majoritatea nici măcar nu țineau Sabatul, deși mai erau câte unii credincioși care îi învățau pe egipteni despre Dumnezeu.

Când Moise s-a întors în Egipt, el i-a învățat pe israeliți importanța ascultării de legea Domnului și

mulți, dacă nu chiar majoritatea, au început să păzească Sabatul. De aceea, faraonul i-a muștrat pe Moise și pe Aaron pentru că i-a luat de la muncă și i-a pus să se odihnească.

Israelii făceau cărămizi din lut amestecat cu paie mărunțite pe post de liant și le uscau la soare. Paiele le fuseseră furnizate,

dar acum faraonul a spus că trebuie să strângă paiele singuri și să facă tot atâtea cărămizi ca înainte. **Exodul 5:10-13** ■

Această sarcină adițională era menită să-i forțeze să lucreze în Sabat pentru ca să facă numărul cerut de cărămizi. Când ei s-au plâns, Moise le-a reamintit promisiunea lui Dumnezeu că El îi va scoate din robie. Totuși, ei erau atât de descurajați că nu l-au mai crezut. **Exodul 6:1, 9** ■ Când au mers înapoi la faraon, acesta le-a cerut lui Moise și lui Aaron un semn prin care să demonstreze puterea lui Dumnezeu. Ce s-a întâmplat atunci? **Exodul 7:10-13** ■

A putut Satana să facă din toiegele acelor vrăjitori niște șerpi vii? Nu. Doar Dumnezeu poate da viața. Dar Satana poate face magie prin care să înșele oamenii și acest lucru s-a întâmplat și în acea zi. Când toiagul lui Aaron a înghițit toiegele magicienilor, faraonul a crezut că Moise și Aaron au făcut cumva un truc mai bun decât puteau face vrăjitorii lui.

Apoi Dumnezeu a început să trimită catastrofe (plăgi, urgii) peste Egipt. Prima plagă a fost asupra fluviului Nil, pe care egiptenii îl venerau. Apa s-a transformat în sânge, toți peștii au murit și mirosea urât. Se pare că și vrăjitorii au transformat apa în sânge, iar faraonul s-a încăpățânat și mai mult. Pentru o săptămână întreagă, oamenii au săpat pe lângă râu pentru a găsi apă de băut. **Versetele 20-25** ■

Aplicație: Crezi că faraonul voia să asculte de Domnul sau căuta scuze pentru a nu asculta?

MARȚI

Mai multe probleme pentru Egipt (Exodul 8:1 – 9:12)

Egiptenii credeau că broaștele sunt sacre. Faraonul nu a ascultat când Moise i-a spus din nou că Domnul a zis să lase poporul Lui să plece, așa că Dumnezeu a demonstrat că El este mai mare decât broaștele. El a trimis atât de multe broaște încât oamenii își doreau să scape de ele. Erau peste tot – chiar și în paturile lor și în bolurile din bucătărie și în cuptoare.

Satana i-a ajutat pe vrăjitori să pară că și ei au făcut să iasă broaște din râu. Cum au făcut acest lucru? Nu știm. Dar Biblia ne avertizează că înainte de venirea lui Isus, Satana îi va ajuta pe oameni să facă miracole care îi vor face pe unii să creadă că sunt de la Dumnezeu.

Apocalipsa 13:13,14; 16:13,14 ■

Vrăjitorii nu puteau să facă broaștele să dispară și faraonul era înnebunit. Așa că și-a smerit inima încât să-i ceară lui Moise și Aaron să îl roage pe Dumnezeu să le îndepărteze și a promis că îi va lăsa pe israeliți să plece. Ce a spus Moise că îi va demonstra faraonului răspunsul la această cerere? **Exodul 8:10** ■

Moise s-a rugat, așa cum a cerut faraonul, și broaștele au murit. Transformarea apei în sânge a produs un miros groaznic, dar nu ne putem imagina mirosul care venea acum de la broaștele moarte. Ce a făcut faraonul? **Versetul 15** ■

Înainte de primele două plăgi, i s-a spus faraonului ceea ce urma să se întâmple dacă nu îi va lăsa pe israeliți să plece. Dar el nu și-a ținut promisiunea după cea de-a doua plagă și acum nu a mai fost avertizat cu privire la a treia plagă – păduchi înțepători pe oameni și pe animale. Vrăjitorii nu au putut imita această minune. Ei l-au avertizat pe faraon că acest lucru vine de la Dumnezeu, dar el tot nu s-a schimbat.

Versetele 16-19 ■

Cea de-a patra urgie a fost trimiterea unor roiuri de muște câinești, foarte mari. Faraonul a făcut din nou promisiuni, dar când Domnul a înlăturat muștele, inima lui s-a împietrit și mai mult. Ținutul Gosen, unde trăiau israeliții, era protejat de acele muște câinești, iar când, la a cincea plagă, animalele egiptenilor au murit, animalele din Gosen au rămas sănătoase.

A șasea urgie a început când Moise a aruncat o mână de cenușă în aer. Pe măsură ce aceasta se răspândea, orice om sau animal atins de ea se umplea de bube. Totuși, inima faraonului era încă tare.

Aplicație: Îi păsa faraonului mai mult de el ori de poporul său? Mândria ne face egoiști sau altruști, neascultători sau ascultători de Dumnezeu?

MIERCURI

Mai multe avertismente (Exodul 9:13 – 10:23)

Până la acest moment, mai mulți egipteni fuseseră convinși că Dumnezeu israeliților era singurul Dumnezeu adevărat, iar când Moise i-a avertizat despre cum va fi cea de-a șaptea plagă, acei oameni s-au pregătit pentru ea. Ce s-a întâmplat cu cei care nu s-au pregătit? **Exodul 9:18-26** ■

Cei mai mulți dintre noi am văzut grindină, dar niciunul dintre noi probabil nu a văzut grindină atât de mare ca cea din această plagă, împreună cu tunete

și fulgere atât de aprige. Era de parcă Dumnezeu striga ca să le atragă atenția.

De data aceasta faraonul a admis într-adevăr că a păcătuit. Dar Moise știa că el nu se căia cu adevărat, ci doar dorea ca grindina să se oprească.

Apoi, Moise i-a spus faraonului că, dacă nu îi lasă pe israeliți să plece, un roi de lăcuste va acoperi țara lui. Slujitorii regelui au auzit ce a spus Moise și, cu îndrăzneală, au dat vina pe faraon pentru distrugerea Egiptului.

A ascultat faraonul de data aceasta? Nu chiar. El a permis doar bărbaților israeliți să plece. El știa că bărbații se vor întoarce la familiile lor. Așa că Dumnezeu i-a spus lui Moise să ridice toiagul ca să aducă plaga a opta. Timp de o zi și o noapte, un vânt puternic a împrăștiat milioane de lăcuste care roiau ca o pătură peste pământ și au mâncat fiecare plantă verde și frunzele copacilor care au mai rămas după grindină. Pământul Egiptului era ruinat. Iar când faraonul i-a rugat pe Moise și pe Aaron să-i ceară Domnului să îndepărteze lăcustele, părea foarte umil. Dar oare era cu adevărat umil? **Exodul 10:16-20** ■

Oare putea fi ceva mai rău de atât? Oamenii nu știau la ce să se aștepte pe viitor. Dar israeliții, văzând că Dumnezeu i-a protejat în timpul plăgilor, erau de acum siguri că Dumnezeu îi va scoate din robie.

Apoi a venit a noua plagă. Timp de trei zile, toți au fost prinși în cel mai groaznic și terifiant întuneric. Aerul părea dens, era greu de respirat, soarele și luna, la care se închinau, nu puteau fi văzute. Doar israeliții aveau lumină în case.

Aplicație: După ce ai greșit o dată, este mai greu sau mai ușor să greșești din nou?

JOI

Ultima șansă (Exodul 10:24 – 12:14)

In timpul celei de-a noua nenorociri, plaga întunericului dens, oamenii au avut timp să se gândească la calamitățile care se abătuseră asupra lor. Dumnezeu le-a dat acel timp să vadă că El este mai mare decât toți idoli lor, ca ei să se poată căi de păcatele lor și să-L aleagă pe El ca Dumnezeul lor. O, cât de milostiv este Dumnezeul nostru!

Dar faraonul nu s-a căit. Și din nou nu-i lăsa pe israeliți să plece. De data aceasta chiar i-a spus lui Moise să iasă din palat și să nu se mai întoarcă niciodată. Acum era foarte clar că, în sfârșit, sosise timpul ca israeliții să părăsească Egiptul. Cei răspândiți prin țară s-au mutat în liniște cu toții în Gosen, de unde urmau să plece împreună.

Moise deja îi organizase în secret ca să nu plece din Egipt ca o mulțime împrăștiată. Fiecare familie

știa unde să se situeze în rând atunci când călătoreau și când campau.

Dumnezeu urma să trimită a zecea și ultima plagă, iar faraonul trebuia să primească o ultimă avertizare. Când faraonul i-a spus lui Moise după a noua plagă să nu se mai întoarcă niciodată la palat, încă nu era prea târziu pentru el să se răzgândească în mintea lui cea încăpățânată și mândră. Dumnezeul nostru răbdător și milostiv îi oferea faraonului încă o șansă să regrete. Care a fost ultimul avertisment? **Exodul 11:4-8** ■

Ce plagă oribilă! Aceasta nu ar fi avut loc dacă faraonul l-ar fi ascultat pe Dumnezeu. El a avut câteva zile în care să se gândească la avertismentul lui Moise, pentru că israeliții aveau nevoie de timp să se pregătească pentru noaptea în care întâii născuți urmau să moară. În cea de-a zecea zi a acelei luni, fiecare familie de israeliți a ales câte un miel, așa cum le-a spus Moise, iar în ziua a paisprezecea a lunii l-au sacrificat chiar înainte de căderea nopții și au stropit cu sângele lui stâlpii ușilor caselor lor. Apoi l-au fript și l-au mâncat cu azimi și ierburi amare.

Îngerul nimicitor urma să vină la miezul nopții, iar întâii născuți din tot Egiptul urmau să moară, cu excepția celor din casele cu sânge pe ușori. Îngerul urma să treacă pe lângă acele case. De aceea, ziua aceasta este numită Paștele evreiesc.

Aplicație: Dumnezeu le-a spus israeliților cum să fie în siguranță în timpul în care avea loc urgia a zecea. Domnul a spus poporul Lui cum să se pregătească pentru judecata care va veni peste pământul nostru.

VINERI

Ultima noapte

Putea sângele mielului de pe stâlpii ușii să protejeze pe toată lumea din interior? Nu. Sângele acela reprezenta sângele lui Isus care, la fel ca mielul, a murit ca să salveze pe toți cei care cred în El și ascultă de El. Ca să fie în siguranță în noaptea aceea, israeliții trebuiau să facă mai mult decât să creadă în Dumnezeu; ei trebuiau să și asculte, stropind sângele pe stâlpii ușilor. Citește **1 Ioan 1:7** ■.

Apoi, fiecare familie israelită a intrat în casă și a mâncat mielul fript. Ei erau îmbrăcați pentru călătorie și au mâncat ca oamenii care mănâncă în grabă. (Exodul 12:11).

Într-adevăr, se grăbeau. Îngerul nimicitor urma să vină la miezul nopții și întâiul născut urma să moară

4000 î.Hr.

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

← Eternitate

În fiecare casă care nu avea sângele mielului pe stâlpii ușilor. Ei urmau să plece destul de repede după acel eveniment, dar nu știau cât de repede. Așa că trebuiau să fie gata de plecare oricând. Dar noi? Noi suntem gata să plecăm oricând spre Canaanul ceresc? **Matci 24:44** ☐

De ce au mâncat carnea mielului? Aceasta era o pildă. Mielul îl reprezenta pe Isus, adevăratul miel al Paștelui (1 Corinteni 5:7); iar El ne-a spus să mâncăm carnea Lui și să bem sângele Lui (Ioan 6:53,54).

Isus a explicat că sângele și carnea sunt cuvintele Lui, iar noi le „mâncăm” studiind cuvintele Lui din Biblie și lăsându-le să ne ghideze alegerile. Cuvintele Lui sunt duh și viață, a spus El. Acest lucru înseamnă că viața Lui este în Cuvântul Lui (Versetul 63).

Pe măsură ce studiem din Biblie, putem primi viața Lui prin credința în cuvântul Lui. Devine parte a gândirii noastre. Și viața Lui trăind în noi ne poate da putere să ascultăm. Apoi, așa cum israeliții erau gata de plecare spre țărâmul Canaanului, noi putem fi gata de plecare spre Canaanul ceresc când Isus va veni. Citește **Iacov 1:21** ☐

La acel moment, mulți egipteni erau convinși că Dumnezeu israeliților era singurul Dumnezeu adevărat. Când ei au cerut să stea în casele sigure ale israeliților în acea noapte, ei au fost bineveniți și s-au rugat împreună pe măsură ce miezul nopții se apropia.

Aplicație: Dacă ai fi fost un israelit în Egipt în timpul primului Paște, la ce te-ai fi gândit și ce ai fi făcut?

Bifează toate versetele pe care le citești! Găsești căsuța pentru bifă după fiecare verset.

Completează spațiile de mai jos:

Prima plagă: _____

A doua plagă: _____

A treia plagă: _____

A patra plagă: _____

A cincea plagă: _____

A șasea plagă: _____

A șaptea plagă: _____

A opta plagă: _____

A noua plagă: _____

A zecea plagă: _____

Exodul 4:21 - 12:38;
Patriarhi și profeți,
paginile 257-279.

Referințe

CELE ZECE PLĂGI

1. Apa s-a transformat în _____
2. _____ au acoperit țara Egiptului.
3. Țărâna pământului s-a transformat în _____
4. Roiuri de _____ în tot ținutul.
5. _____ peste vite, cai și oi.
6. _____ peste om și animal.
7. _____ și foc amestecat cu grindină.
8. Roiuri de _____ au mâncat tot ce a rămas după grindină.
9. _____ dens timp de trei zile.
10. _____ a întâilor născuți.

1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Eternitate

O cale sigură

Text de memorat: Psalmii 27:1

„Domnul este lumina și mântuirea mea.
De cine să mă tem? Domnul este sprijinitorul
vieții mele. De cine să-mi fie frică?”

DUMINICĂ

Începutul unei lungi călătorii (Exodul 12:29-51)

Miezul nopții acelui prim Paște a venit, în sfârșit, peste Egipt. Dintr-odată, îngerul nimicitor a străfulgerat țara, lăsând cel puțin o persoană moartă în fiecare casă egipteană. Imaginează-ți strigătele de durere care umpleau văzduhul! Ce poruncă le-a dat apoi faraonul lui Moise și lui Aaron? Citește **Exodul: 12:29-32**. ■

Israelii nu fuseseră plătiți pentru munca lor de sclavi, așa că Dumnezeu le-a zis să ceară cât mai multe lucruri de valoare. Egiptenii erau deja îngroziți, dorind ca israelii să plece înainte ca alt dezastru să apară. Așa că le-au dat tot ce au vrut (Psalmii 105:37, 38).

Cu tot acel aur, argint și haine noi, precum și cu alte obiecte de valoare, foștii robi erau acum încărcăți cu bogății. Părăseau Egiptul ca un popor bogat! De asemenea, s-au ținut de promisiune, luând cu ei un alt lucru prețios. Care a fost acela? **Exodul 13:19** ■

Erau aproximativ șase sute de mii de bărbați israeliți gata să părăsească Egiptul în acea noapte, dar probabil că numărul îi includea doar pe bărbații de peste 20 de ani, care puteau fizic să lupte în război (Numeri 1:2, 3).

Adaugă șase sute de mii de femei și cel puțin șase sute de mii de copii, plus un

grup numeros numit „o mulțime de oameni de tot soiul”; deci în total ar fi mai mult de două milioane de oameni. Și în afară de oameni, era și un număr mare de vite care călătoreau și ele în turme.

În acea mulțime de oameni de tot felul erau incluși și egipteni care credeau în singurul Dumnezeu adevărat, cei care se căsătoriseră cu israeliți și cei care își doreau să fie la adăpost de alte dezastre. Unii dintre ei urmau mulțimea în căutare de aventură. Chiar dacă această mulțime amestecată a campat separat de israeliți, a cauzat multe probleme.

Israelii erau gata de plecare. Ei erau organizați în grupuri, fiecare grup având câte un conducător. Au părăsit Gosenul înainte de răsăritul soarelui în acea dimineață de primăvară.

Se întâmplaseră atât de multe în ultimele câteva săptămâni! Dumnezeu lucrase cu atâta putere pentru a-i elibera din robie! Acum puteau vedea că promisiunile Domnului sunt adevărate.

Aplicație: Povestește cuiva despre un moment în care Dumnezeu te-a ajutat.

LUNI

Blocaj pe drum (Exod 13:1 – 14:5)

Israelii au plecat din Gosen având drept călăuză un nor înalt și frumos. După răsărit, când li s-a făcut foarte cald, acel nor s-a răspândit ca o umbrelă imensă peste ei și ei mergeau sub umbra lui. Pe timp de noapte, era ca un foc care dădea lumină. Cine era în acel nor? **Exodul 13:21, 22; Psalmii 105:39** ■

Dumnezeu nu-i conducea pe drumul cel mai scurt spre Canaan, pentru că acel drum i-ar fi dus prin țara filistenilor. Filistenii știau că israeliții erau sclavi și probabil s-ar fi luptat cu ei, gândindu-se că fugeau de stăpânii lor. Israeliții nu erau pregătiți încă de război și s-ar fi îngrozit.

Dumnezeu i-a spus lui Moise să ducă oamenii pe un drum stâncos, pe malul Mării Roșii și să-și întindă corturile acolo. I-a spus că faraonul îi va urmări, plănuiind să-i prindă și să-i ducă înapoi ca să fie robii lui, din nou. Dar Dumnezeu a mai spus că El îi va elibera printr-un miracol pe care nici ei și nici celelalte popoare nu-l vor uita niciodată. Așa că israeliții s-au întors din direcția în care mergeau și au urmat norul și pe Moise, pe drumul stâncos. Aceasta era cea de-a treia noapte după plecarea din Gosen.

Acum părea că nu au cale de scăpare, dacă egiptenii se hotărâu să-i urmărească. În față era Marea Roșie, iar munți stâncoși și abrupti blocau calea pe care trebuiau să meargă.

Între timp, ce se întâmpla în Egipt? În timp ce faraonul și înțelepții se gândeau la noaptea aceea groaznică, în care au murit atât de mulți, au decis că poate până la urmă nu Dumnezeu lui Israel a fost cauza. Trebuia să fi fost altceva care să fi cauzat toate acele decese. Acum ei erau siguri că au fost nesăbuiți să lase toți robii să plece. Ce se vor face fără ei? Ce vor crede alte popoare când vor afla ce se întâmplase? **Exodul 14:5** □

Aplicație: Îi părea rău sau s-a căit cu adevărat faraonul? Cum îți dai seama când îți pare cu adevărat rău? **2 Corinteni 7:10** □

MARȚI

Urmărirea (Exodul 14:6-20)

Faraonul și sfătuitorii lui au fost furioși când s-au gândit la ce au făcut, după care s-au decis că trebuie să alerge după robi și să-i aducă înapoi. Așa că armata egipteană s-a pregătit repede și, în scurt timp, a pornit la drum.

Nu era greu de urmărit o mulțime de mai mult de două milioane de persoane cu toate turmele lor de animale. Când drumul a cotit spre Marea Roșie, liderii armatei egiptene au știut că marea sau munții abrupti îi vor opri pe israeliți și nu pot scăpa.

Israeliții erau și ei conștienți de același lucru și, când cineva din tabără s-a uitat în spate și a văzut armura egiptenilor reflectând lumina soarelui, țipete de groază au străbătut tabăra ca un fulger.

Majoritatea au uitat imediat că Dumnezeu îi conducea și s-au întors împotriva Moise, ca și cum problemele lor erau din vina lui.

„De ce ne-a condus norul pe partea greșită a muntelui? Acum suntem blocați!” „Era mai bine să fim robii egiptenilor decât să murim aici în acest pustiu!”

Moise era trist întrucât plângerile continuau fără contenire. Nu păreau că își mai amintesc toate acele minuni incredibile pe care le făcuse Dumnezeu pentru ei în Egipt. El a încercat, cu răbdare, să le liniștească temerile. **Exodul 14:13,14** □ Moise se ruga. Știa că Dumnezeu avea un plan și, mai mult ca sigur, El i-a spus lui Moise exact ce să facă. Dintr-odată israeliții au văzut norul minunat mutându-se în spatele lor și toată lumea a privit cum acesta s-a așezat maiestuos între ei și armata egipteană. Ce se întâmpla? **Versetele 19,20** □

Egiptenii fuseseră siguri că nu-i poate opri nimic. Dar acum, dintr-odată, nu se puteau mișca pentru că nu puteau vedea în față. Totul era întunecat, era imposibil să meargă mai departe.

Dar pe partea israeliților era lumină ca în timpul zilei. Dumnezeu urma să facă o minune care avea să înlăture orice îndoială legată de puterea Sa și de abilitatea Sa de a se îngriji de poporul Lui.

Aplicație: Pot oamenii lui Dumnezeu astăzi să se încreadă în El când ascultă de cuvântul Lui?

MIERCURI

Trecerea (Exodul 14:21 – 15:21)

Partea dinspre egipteni a norului care îi separa de israeliți era încă întunecată. Pe partea israeliților lumina era ca în timpul zilei.

Apoi, Moise a ridicat toiagul deasupra mării și a suflat un vânt puternic dinspre răsărit și a despărțit apa, formând doi pereți înalți, câte unul pe fiecare parte a drumului larg și uscat care traversa marea. Israeliții au intrat repede pe acel drum, împreună cu animalele lor și s-au grăbit spre malul opus.

Între timp, norul s-a ridicat, iar armata egiptenilor s-a pregătit să-i urmărească din nou pe sclavii lor. I-au auzit plecând, iar acum, pe întuneric, s-au grăbit în direcția de unde se auzeau zgomotele. Desigur că nu i-au găsit pe israeliți în locul în care fusese așezată tabăra, așa că au continuat pe drumul uscat și larg. **Exodul 14:23** □

Dintr-odată s-a auzit un tunet puternic și fulgere imense străbăteau cerul, declanșând o furtună care s-a năpustit asupra lor. Carele au rămas blocate în nisip, îngerii Domnului au scos roțile carelor lor și toată armata s-a panicat. „Mergeți înapoi! Dumnezeu luptă pentru israeliți!” au strigat ei. Dar era prea târziu.

Moise și-a întins toiagul spre mare și pereții de apă s-au prăbușit peste armata faraonului, înecându-i pe toți. Duhul Sfânt l-a inspirat pe Moise să-i conducă pe israeliți într-o cântare de victorie și mulțumire. Cât de frumos trebuie să fi sunat acel cântec, răsunând peste apele Mării Roșii! Citește în **Exodul 15:1-18** ■

Copiii lui Dumnezeu vor cânta un cântec de victorie ca acesta după ce Isus va veni și îi va salva de vrăjmașii lor. Îi va lua la cer, unde vor cânta într-un loc care va arăta ca o mare de sticlă amestecată cu foc.

Va fi cu mult diferită de Marea Roșie, unde israeliții au cântat cântecul lor de victorie. Dar cântecul nu va fi cu mult diferit. Acesta este numit Cântarea lui Moise și a Mielului.

Apocalipsa 15:2-4 ■

Aplicație: Cine este singurul care ne poate da victoria împotriva dușmanilor voștri? **1 Corinteni 15:57** ■

JOI

**Continuarea călătoriei
(Exodul 15:22-27)**

Moise cunoștea țara prin care norul îi condusesese pe israeliți. A călătorit pe acel drum când a fugit de faraon cu patruzeci de ani în urmă și pe același drum se întorsese recent în Egipt.

Chiar dacă nu era distractiv mersul prin sălbăticienie toată ziua, israeliții erau încântați de ceea ce se întâmplase la Marea Roșie. Acum erau cu adevărat liberi. Dar bucuria lor s-a transformat în îngrijorare când, după trei zile, au consumat toată apa pe care o avuseseră la ei.

Moise, tensionat, a văzut cum norul se îndrepta spre un loc numit Mara, unde se aflau câteva izvoare, dar știa că apa din acele izvoare avea un gust atât de rău că nimeni nu putea s-o bea.

Când Moise a auzit oamenii strigând „Apă! Apă! Este apă în față!” el știa care vor fi următoarele lor cuvinte și avea dreptate. „Este amară,” au spus ei în timp ce o scuipau. Ce au făcut ei apoi? **Exodul 15:23,24** ■

Dumnezeu i-a arătat lui Moise un pom din care să taie un lemn pe care să-l arunce în apă. Apoi s-a întâmplat o altă minune. Apa avea gust bun și cât de recunoscători au fost oamenii!

Pe când se aflau la Mara, Dumnezeu le-a făcut o promisiune minunată. Egiptenii sufereau de aceleași boli pe care oamenii le fac astăzi când mănâncă prea mult zahăr, prea gras, carne și alimente nesănătoase. Dar Dumnezeu le-a promis israeliților că nu vor face niciuna dintre acele boli dacă ascultă de legile Lui.

Mulți oameni învață acum că și respectarea regulilor sănătății ne protejează de boli. Citește făgăduința din **versetul 26**.

Dumnezeu i-a condus pe israeliți la altă oază cu 12 izvoare de apă bună și 70 de palmieri. Așa că au campat acolo mai multe zile înainte să înceapă să traverseze un alt deșert către muntele Sinai. Dar acum, rezervele lor de mâncare erau pe sfârșite și erau mulți oameni și multe animale de hrănit. Ce aveau să facă acum? **Exodul 16:2,3** ■

Aplicație: Ce crezi că va face Dumnezeu dacă vei asculta întotdeauna de regulile Lui de sănătate?

VINERI

Cârteli & plângeri (Exodul 16:1-3)

Israeliții încă nu erau înfomețați, dar erau îngrijorați. Aveau toate motivele să creadă că Domnul conduce mișcările norului care îi ghida. Le oferea o umbră răcoroasă care îi proteja de soarele arzând al deșertului și lumina mereu, toată noaptea, astfel că nu aveau de ce să le fie frică.

Totuși, au început să se plângă din nou. Vorbeau la fel ca la Marea Roșie când erau siguri că egiptenii urmau să-i prindă. Din nou au dat vina pe Moise de parcă toate problemele erau din vina lui.

Cât de prostesc să gândească și să spună așa ceva! Oare uitaseră toți acei ani groaznici de muncă silnică și cât de mult îi urau? Uitaseră de cele zece plăgi oribile, care le arătasera că Dumnezeul israeliților este atotputernic?

4000 î.Hr.

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

↳ Eternitate

Cu doar câteva săptămâni înainte fuseseră uimiți și fericiți când Dumnezeu le-a croit un drum larg, uscat, prin mare și i-a salvat de egiptenii cei cruzi. Cum au putut ei să uite acest lucru? Popoarele din jurul lor nu uitaseră!

Ce părere ai despre neîncrederea israeliților și de felul în care se plângeau aceștia? Nu le promisese Dumnezeu că nu vor avea nici măcar boli dacă ascultă de legile Lui? Atunci de ce se temeau că vor muri de foame? De ce să merite să flămânzească?

Dar Dumnezeu nu este ca noi. Și nici noi nu ar trebui să fim așa cum suntem. Dumnezeu vrea să fim ca El. El îi iubea pe acei israeliți; ei erau poporul Lui. Își dorea ca ei să se încreadă în El, chiar și când nu puteau vedea nicio altă cale prin care două milioane de oameni să poată găsi suficientă mâncare acolo, în deșert.

Aplicație: De ce conține Biblia aceste istorisiri în care israeliții se plângeau? Crezi că Dumnezeu știa că și noi ne-am putea plânge câteodată? Aceste relatări au fost păstrate pentru a ne învăța să ne încredem în Dumnezeu, în loc să ne plângem, când nu putem vedea nicio scăpare din problemele noastre.

Citește **1 Corinteni 10:11** ☐

Bifează toate versetele pe care le citești! Găsești căsuța pentru bifa după fiecare verset. ☐

Potrivește locurile și numele

1. _____ primul fiu al lui Moise (Exodul 18:3)
2. _____ al doilea fiu al lui Moise (Exodul 18:4)
3. _____ soția lui Moise (Exodul 18:2)
4. _____ socrul lui Moise (Exodul 18:6)
5. _____ unde a visat Iacov scara cu îngeri (Geneza 28:19)
6. _____ unde s-a stabilit familia lui Moise în Egipt (Geneza 47:27)
7. _____ unde a trăit Moise timp de 40 de ani (Exodul 2:15)
8. _____ unde au fost testați Avraam și Isaac (Geneza 22:2)
9. _____ fiul lui Avram și al lui Agar (Geneza 16:15)
10. _____ țara pe care Domnul a promis-o israeliților (Exodul 6:4)
11. _____ căpetenia gărzii faraonului (Geneza 39:1)
12. _____ numele egiptean al lui Iosif (Geneza 41:45)
13. _____ soția lui Iosif (Geneza 41:45)
14. _____ primul fiu al lui Iosif (Geneza 41:51)
15. _____ cel de-al doilea fiu al lui Iosif (Geneza 41:52)
16. _____ peștera în care a fost îngropat Iacov (Geneza 50:13)
17. _____ țara în care israeliții au fost sclavi (Exodul 1:8)
18. _____ țara pe lângă care Dumnezeu i-a condus pe israeliți (Exodul 13:17)
19. _____ unde a transformat Dumnezeu apa amară în apă dulce (Exodul 15:23)
20. _____ cetățile construite de robii israeliți pentru faraon (Exodul 1:11)
21. _____ unde s-a înecat armata egipteană (Exodul 15:4)

A) Mara	H) Egipt	O) Gherșom
B) Eliezer	I) Potifar	P) Macpela
C) Asnat	J) Betel	Q) Pitom și Ramses
D) Canaan	K) Sefora	R) Efraim
E) Țara filistenilor	L) Moria	S) Ismael
F) Țafnat-Paeneah	M) Madian	T) Manase
G) Gosen	N) Ietro	U) Marea Roșie

Exodul 12:29 - 16:3;
Patriarhi și profeți,
pp. 280-294.

Referințe

1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Eternitate

Nu lipsește nimic

Text de memorat: Filipeni 4:19

„Și Dumnezeuul meu să îngrijească
de toate trebuințele voastre, după bogăția Sa,
în slavă, în Isus Hristos.”

DUMINICĂ

Nemulțumiți din nou? (Exodul 16:1-13)

Pe când israeliții traversau deșertul în drumul lor spre Sinai, și-au dat seama că rezervele lor de mâncare începeau să scadă. Acum aveau ocazia să-și exerseze încrederea și credința în Domnul. Dumnezeu dorea ca ei să-I ceară ajutorul. Totuși, în loc să aleagă să facă acest lucru, ei au început să se plângă și să dea vina pe Moise din nou.

Dumnezeu i-a spus lui Moise ce urma să facă. Apoi Moise a asigurat oamenii că Dumnezeu promisese să se îngrijească de nevoile lor, iar felul în care urma să facă acest lucru avea să demonstreze din nou că El este atotputernic.

Aaron le-a reamintit că ei se plâng, de fapt, de Dumnezeu. Aveau nevoie să li se aducă aminte că El era foarte aproape de ei tot timpul, în nor, și că auzise tot ce spusese.

În timp ce Aaron vorbea, oamenii s-au întors și s-au uitat la nor. Acesta strălucea din ce în ce mai tare până când a ajuns să lumineze ca soarele. Crezi că sentimentele de nemulțumire ale oamenilor s-au schimbat când au realizat că Domnul într-adevăr îi vedea și îi asculta? Acum, ce bine ar fi dacă ar ține minte pentru totdeauna acest lucru!

Apoi Dumnezeu i-a vorbit lui Moise. Citește ce i-a spus în **Exodul 16:11,12** ■

Pentru o perioadă, oamenii probabil că s-au întrebat unde poate fi găsită suficientă carne pentru a hrăni atât de multă lume, dar nu au trebuit să aștepte mult până să afle.

Toată lumea cred că a făcut ochii mari când un stol imens de prepelițe s-a apropiat de tabără. Erau foarte ușor de prins și, așa cum Domnul promisese, erau suficiente pentru a da tuturor toată carnea pe care și-ar putea-o dori, chiar în acea seară.

Pofta lor de carne era atât de mare, încât îi făcea chiar să-și dorească să fie înapoi, în Egipt, unde aveau oale cu carne pentru a mânca. Deși carnea nu este o mâncare bună, Dumnezeu le-a permis să mănânce ceea ce poșteau. Dar ce rezultat a avut acest lucru? **Psalmi 106:13-15** ■

Aplicație: Ne dă uneori Dumnezeu ceea ce ne dorim chiar dacă nu este cel mai bine pentru noi? Când îi cerem lui Dumnezeu ceva, să îi cerem să răspundă rugăciunilor noastre conform voinței Lui.

LUNI

Hrana îngerilor (Exodul 16:14-31)

Israeliții și-au satisfăcut pofta de carne, hrănindu-se cu acele prepelițe. În dimineața următoare, pe pământ s-a lăsat rouă, dar când soarele a uscat roua, ce au văzut ei? **Exodul 16:14** ■

Ce entuziasmați trebuie să fi fost israeliții când au gustat acele bucăți mici și rotunde! „Manna?” s-au întrebat ei unii pe alții. Manna însemna „Ce este aceasta?”. Era „pâinea” delicioasă pe care Dumnezeu le-o

promisese, numită mană, care cădea în liniște peste toată tabăra israeliților în fiecare noapte. Pentru următorii 40 de ani, cu excepția zilelor de Sabat, israeliții au adunat-o în fiecare dimineață. Poate că Domnul i-a însărcinat pe îngeri să asigure zilnic mana. Mana mai este numită „hrana îngerilor” și „pâinea cerească”. **Psalmii 78:24,25** ■

Israelii au învățat să prepare multe feluri gustoase de mâncare din mană. O puteau mânca simplă, fiartă, măcinată ca făină, puteau face prăjituri și alte mâncăruri coapte și, probabil, puteau să o frigă sau să o prăjească. Era minunată. **Numeri 11:7,8** ■

Zilnic, cu excepția zilelor de vineri și de Sabat, adunau în jur de doi omeri pentru fiecare persoană. Vinerea aveau să adune suficient pentru ziua aceea și pentru Sabat, pentru că nu cădea deloc mană în Sabat. **Exodul 16:22,26,29** ■ De asemenea, vinerea pregăteau mâncarea de care aveau nevoie în Sabat, iar mâncarea nu se strica. Dar în alte nopți, dacă o păstrau până ziua următoare, se împutea și făcea viermi. **Versetele 19-25** ■

Regulile pe care le-a dat Dumnezeu cu privire la mană erau simple și ușor de aplicat. Dar unii oameni nu credeau că Sabatul era important. În loc să se odihnească în Sabat, ei au mers să culeagă mană, ca de obicei. Ce au găsit aceștia? **Versetul 27** ■

Aplicație: Israelii erau poporul special al lui Dumnezeu, așa cum suntem și noi astăzi. El își dorea că ei să știe că Sabatul este foarte important și își dorește ca și noi să știm același lucru.

MARȚI

Simboluri importante

Mana era un aliment minune pe care îngerii îl dădeau israeliților. Ei trebuiau să o adune în fiecare dimineață cu excepția Săbătilui, pentru că nu ținea mai mult de o zi, ci se strica.

Dar mana pe care o mâncau în Sabat era o minune; culeasă de vineri de dimineață, nu se strica vineri noaptea. Acest lucru se întâmpla pentru a-i învăța că Sabatul este foarte important.

Dumnezeu nu le spusese încă oamenilor Cele Zece Porunci de pe muntele Sinai; dar ei le știau dinainte de a

ajunge acolo, pentru că unii refuzaseră deja să respecte poruncile și legile Lui, în special porunca Săbătilui. **Exodul 16:28** ■

Mana pe care o mâncau israeliții venea din ceruri și îl reprezenta pe Isus. Isus a spus că El este „pâinea vieții” care a venit din ceruri și noi trebuie să-L „mâncăm”. Apoi a explicat că vorbele rostite de El sunt „pâinea” pe care noi trebuie să-o mâncăm. **Ioan 6:51,63** ■

Cuvintele Lui se găsesc în Biblie și tu le „mănânci” atunci când studiezi și crezi în versetele din Biblie din această lecție. Citește ce a spus Ieremia despre bucuria pe care a simțit-o mâncând cuvintele lui Dumnezeu. Și noi putem avea aceea bucurie. **Ieremia 15:16** ■

Dacă nu petrecem timp cu Isus studiind Biblia, Satana ne va da gânduri nepotrivite care ne vor trece de partea sa în războiul dintre bine și rău, în loc să rămânem de partea câștigătoare, cu Isus.

Israelii aveau nevoie să mănânce mană în fiecare zi, iar noi avem nevoie să „mâncăm” cuvintele Domnului în fiecare zi. Rugându-ne și studiind Cuvântul Lui în fiecare zi putem deveni asemenea lui Isus. Viața Lui este în Cuvântul Său, iar când noi îl studiem, vom fi în El și El va trăi în noi. **Ioan 6:56** ■

Aplicație: Apostolul Pavel ne poate ajuta să înțelegem acest lucru mai bine. El a spus că nu mai trăia, dar avea viață! Viața aceea nu era a lui, spunea el – era viața lui Isus care trăia în el. Așa putem fi și noi. Cât de minunat! Citește **Galateni 2:20** ■

MIERCURI

O altă încercare

(Exodul 17:1-7)

Până acum, israeliții ar fi trebuit să realizeze, în sfârșit, că Dumnezeu îi iubea și nu era nimic ce El să nu poată face pentru ei. De fapt, după minunea cu mana, ei au promis să-L iubească, să se încreadă în El și să-L asculte. Dar oare chiar așa era?

Următorul loc în care și-au așezat tabăra a fost la Refidim și, din nou, puteau alege ori să se plângă, ori să se încreadă în Domnul. Care a fost problema și ce alegere au făcut ei? **Exodul 17:1-3** ■

Moise a făcut ceea ce ar fi trebuit să facă israeliții – a dus problema înaintea lui Dum-

nezeu, care i-a spus exact cum să acționeze. **Versetele 4-6** ■

Israelii mergeau la distanță în urma lui Moise și a câtorva bătrâni. Dumnezeu promisese că va fi lângă el și poate El era deja lângă stânca pe care Moise urma s-o lovească, acoperit de un nor de lumină. Dacă norul nu-l ascundea pe Dumnezeu, oamenii nu ar fi putut suporta lumina și aceasta i-ar fi omorât.

Probabil că s-au liniștit cu toții când l-au privit pe Moise ridicându-și toiagul și lovind stânca. A adus Domnul vreo

plagă peste cei care s-au plâns? Nu. Dumnezeu a fost iertător cu ei. Imediat, un jet de apă proaspătă și rece a țâșnit din stâncă și a curs ca un râu peste deșert. Timp de 40 de ani Dumnezeu a făcut minuni ca aceasta când israelii aveau nevoie de apă. **Psalzii 78:15,16** ■

Apoi, Domnul a îngăduit să vină un alt test. Amaleciții cei răi, un popor războinic din apropiere, s-au decis să-i atace pe israeliți. De fapt ei erau înrudiți, pentru că amaleciții erau descendenții lui Amalec, nepotul lui Esau, care era fratele geamăn al lui Iacov (Israel). **Geneza 36:12** ■ Amaleciții au auzit despre puterea minunată a lui Dumnezeu. Știau ce a făcut El în Egipt și cum i-a condus pe israeliți prin Marea Roșie. De asemenea, știau că Dumnezeu a înecat armata egipteană și a făcut și alte minuni uimitoare de atunci.

Totuși, amaleciții au ales să-L batjocorească pe Dumnezeu demonstrând că zeii lor păgâni erau mai puternici. Apoi au jurat să nimicească pe fiecare dintre israeliți.

Aplicație: Ce ar trebui să faci când ai o problemă și nu știi cum să te descurci? **Proverbe 3:5-7; Iacov 1:5** ■

JOI

Prima bătălie (Exodul 17:8-16)

Moise condusesese o armată mare în Egipt și știa cum să lupte împotriva inamicilor. Când amaleciții i-au atacat pe israeliți în drumul lor spre muntele Sinai, el l-a rugat pe Iosua, un ajutor loial și curajos, să aleagă repede oamenii puternici din diferite seminții și să-i organizeze să lupte cu inamicii în următoarea zi.

Chiar dacă israeliții au strâns probabil multe scuturi, săbii și sulite de la soldații egipteni care s-au înecat în Marea Roșie, ei nu știau prea multe despre luptă. Așadar, probabil că toată tabăra s-a temut când Iosua și grupul lui de soldați au mărșăluit să lupte împotriva amaleciților.

Moise, Aaron și Hur, un alt ajutor, au mers sus pe un deal, unde Moise putea să se roage și să vadă bătălia care se dădea în vale. Moise și-a ridicat toiagul și mâinile spre cer și s-a rugat ca Domnul să-i ajute pe soldații israeliți să învingă inamicul.

Moise și însoțitorii săi au observat repede că, atunci când mâinile lui erau ridicate, arătând că se roagă, soldații israeliți îi băteau pe amaleciți. Dar când le lăsa să se odihnească, inamicii îi băteau înapoi pe israeliți.

Aaron și Hur au adus o piatră pe care să se așeze Moise și i-au ținut acestuia mâinile ridicate ca să se poată ruga în continuare, până la apus. Atunci, israeliții au câștigat, iar amaleciții înfrânți s-au îndepărtat.

Ce s-a întâmplat în acea zi i-a ajutat pe israeliți să înțeleagă că ei trebuie să facă tot posibilul și să se încreadă că puterea lui Dumnezeu îi va ajuta. Dacă nu se încredeau în puterea Lui, eforturile lor aveau să eșueze întotdeauna și urmau să fie înfrânți.

Aplicație: Așa este și cu noi. Când Satana ne ispitește să facem ceva greșit, trebuie să rezistăm și să ne străduim să facem binele. **Luca 13:24; Iacov 4:7** ■

Totuși, toată rezistența și străduința noastră, ca în cazul lui Iosua, nu ne vor da victoria asupra Satanei și nu ne vor ajuta să facem binele, dacă nu ne rugăm și nu ne încredem în puterea lui Dumnezeu, așa cum a făcut Moise. Trebuie să le facem pe amândouă. **Psalzii 37:3-5** ■

VINERI

O reuniune fericită și utilă (Exodul 18)

După câștigarea bătăliei cu amaleciții, Moise a primit câteva vești bune. Nu departe de tabăra israeliților era casa lui Ietro, socrul lui Moise. El auzise cum îi scosese Dumnezeu pe israeliți din robie și știa că era timpul ca Moise și familia lui să se reunească. **Exodul 18:6** ■

Cât de fericit era Moise că Ietro venea cu Sefora, soția lui, și cu cei doi băieți ai lor! S-a grăbit să-i întâlnească și i-a dus în cortul lui. Aveau atât de multe de vorbit și pentru care să-L laude pe Domnul! Ce i-a spus Ietro? **Versetele 10-12** ■

Când Moise a trebuit să meargă înapoi la lucru, a doua zi, Ietro a mers cu el. A privit cum, oră după

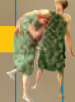
4000 î.Hr.

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

↳ Eternitate

oră, Moise asculta tot felul de probleme și le spunea oamenilor cum să le rezolve după voia Domnului. A realizat repede că

Moise nu mai putea continua zi de zi, lucrând cu milioanele de oameni din tabăra imensă, și i-a spus următorul lucru: **Versetele 17,18** ☐

Apoi Ietro i-a sugerat un plan înțelept, și anume ca Moise să împartă munca lui cu alții. I-a spus să aleagă oameni înțelepți, sinceri și care Îl iubesc și se încred în Domnul și să-i facă ajutoarele lui. **Versetele 24-26** ☐

A fost Moise destul de umil pentru a accepta sfaturi de la altcineva? Da, și ce diferență a făcut acest lucru!

Moise probabil și-a dorit ca socrul lui să poată sta mai mult și a fost o mare mângâiere pentru el să fie alături de soția și de fiii săi.

Norul i-a condus pe israeliți de la Refidim la muntele Sinai. Coloana lungă în care mășăluiau se întindea pe kilometri întregi, iar oamenii și animalele lor înaintau ca un râu curgând printre munții stâncoși.

Uneori norul îi conducea către munții prin care părea că nu este nicio cale de trecere, dar erau mereu ghidați către o ieșire și puteau să meargă mai departe. În sfârșit, strecurându-se printr-o astfel de trecătoare, au văzut în depărtare peretele înalt și abrupt al muntelui Sinai.

Aplicație: Dacă ești înțelept, ce vei face când vei primi sfaturi sau când vei fi muștrat? **Proverbe 8:33; 15:32** ☐

Bifează toate versetele pe care le citești! Găsești căsuța pentru bifa după fiecare verset.

Completează spațiile

Numește câteva dintre binecuvântările pe care Dumnezeu le-a dat israeliților.

Exodul 16-18;
Patriarhi și profeți,
pp. 294-303.

Referințe

- 1) Perechea R și P (Exodul 13:14; Psalmii 105:40)
 - a. Dumnezeu i-a scos din casa r _____
 - b. Dumnezeu i-a hrănit cu p _____ cerească.
- 2) Perechea C și N (Exodul 6:4; 13:21,22)
 - a. Domnul le va da țara C _____
 - b. Un stâlp de n _____ îi ghida continuu.
- 3) Perechea C și L (Exodul 13:21)
 - a. Un stâlp de nor care să-i c _____ mereu.
 - b. Un stâlp de foc să-i l _____ noaptea.
- 4) Perechea C și M (Exodul 16:12, 15, 31)
 - a. Seara Dumnezeu le-a dat c _____ să mănânce.
 - b. Timp de șase zile ale săptămânii, Dumnezeu le dădea m _____ să mănânce.
- 5) Perechea S și O (Exodul 17:5; Exodul 16:30)
 - a. Dumnezeu le-a dat apă din s _____.
 - b. Dumnezeu le-a dat Sabatul ca să se o _____.
- 6) Perechea M și S (Psalmii 106:21; Exodul 16:29)
 - a. Dumnezeu era M _____ lor.
 - b. Dumnezeu le-a dat s _____.
- 7) Perechea G și V (Exodul 15:26; 17:13)
 - a. Au auzit g _____ lui Dumnezeu.
 - b. Dumnezeu le-a dat v _____ împotriva inamicilor.

Acum enumeră câteva dintre binecuvântările pe care Dumnezeu ți le-a oferit ție.

1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Eternitate

Comoara specială a lui Dumnezeu

Text de memorat: Exodul 19:5

„Acum, dacă veți asculta glasul Meu și dacă veți păzi legământul Meu, veți fi ai Mei dintre toate popoarele, căci tot pământul este al Meu.”

DUMINICĂ „Dacă” (Exodul 19:1-8)

Israeliții urmau norul care îi conducea către țara Canaan. Acum nu mai aveau niciun motiv să-și facă griji pentru mâncare și apă, pentru că Dumnezeu le dădea tot ce aveau nevoie.

Când norul s-a oprit deasupra muntelui Sinai, ei și-au montat corturile în deșertul întins, la baza muntelui. Trecuseră câteva săptămâni de când părăsiseră Egiptul.

Muntele Sinai era impresionant. Părea ca un turn ce se ridica spre cer din terenul plat al deșertului. Astfel, privind în sus, oamenii puteau vedea norul așezat pe vârful lui. Când Domnul i-a spus lui Moise să urce pe munte, el a ascultat numaidecât, iar oamenii l-au așteptat în tabără.

Dumnezeu i-a vorbit lui Moise din nor și i-a dat o solie pentru oameni. Și ce solie! Trebuie să se fi bucurat tare mult când au auzit-o. Citește **Exodul 19:3-7** ■.

Dacă urmau să asculte de Domnul, El avea să se țină de promisiunea pe care le-o făcuse lui Avraam, Isaac și Iacov. Asta însemna că urmau să devină un popor special. Câtă bucurie! Cât de minunat! Ce promisiune solemnă (legământ) au făcut ei, pe care Moise i-a transmis-o Domnului din partea poporului? **Versetul 8** ■

Israeliiții fuseseră robi timp de mulți ani. Nu aveau idee despre ce era de

făcut ca să devină poporul minunat pe care Dumnezeu a promis că-l va forma din urmașii lui Avraam, Isaac și Iacov. Nu realizau cât de ignoranți erau și cât de mult aveau nevoie să învețe. Dumnezeu însă a înțeles, iar cât timp au stat la muntele Sinai, El le-a arătat cum să devină poporul promis de El.

Au fost ei serioși când au făcut promisiunea? Dumnezeu a spus că-și va împlini promisiunea dacă... Dacă ce? Acest cuvânt mic din versetul 5 era foarte important.

Aplicație: Legământul făcut de Dumnezeu cu Avraam, Isaac și Iacov a depins mereu de acest cuvânt mic, dar foarte important, din patru litere, „dacă”. Dacă aveau credință în puterea Lui de a-i ajuta să devină supuși, El avea să se țină de promisiune mereu, indiferent de cât de greu ar fi părut acest lucru.

LUNI

Cum?

Israeliții au promis să facă tot ce a spus Domnul. Dar credința este absolut necesară pentru a ne ține de promisiunile pe care le facem, mai ales de aceea de a asculta de Dumnezeu. Credința înseamnă să încercăm să facem tot ce putem pentru a asculta cu adevărat de El și să credem că El ne va da putere să ascultăm.

Este foarte important să ne amintim că este imposibil să ne încredem cu adevărat sau să ascultăm cu sinceritate, bazându-ne pe puterile proprii. **Romani 8:7** ■ Dar când îi cerem lui Isus să trăiască în noi, vom avea credința Lui pentru a crede și puterea Lui pentru a asculta. **Versetul 10** ■.

Biblia

mea

spune

27 mai
A 21

Au demonstrat israeliții că au credință în Domnul? Nu. De fiecare dată când venea un test, ei îl picau. Deși Dumnezeu făcuse multe minuni, cei mai mulți dintre ei încă se îndoiau că Domnul va avea grijă de nevoile lor. Nu aveau absolut niciun motiv să murmure și să se plângă, dar totuși au făcut acest lucru de multe ori și mulți dintre ei chiar își doreau să nu fi părăsit Egiptul. Acum, la Sinai, au făcut o promisiune solemnă de a crede și asculta de Domnul. Oare urmau să se țină de această promisiune?

Poporul pe care Dumnezeu promisese că-l va face din ei urma să fie foarte diferit de orice alt popor din lume. Nu urmau să aibă un rege, președinte sau dictator. Dumnezeu avea să fie Conducătorul lor, iar primul lor lider era Moise.

Dumnezeu putea să-și țină promisiunea doar dacă ei își respectau partea, supunându-se prin credință și prin puterea Lui. Altfel, El nu-i putea binecuvânta.

Neascultarea de Domnul este același lucru cu ascultarea de Satana și este imposibil să ascuți de doi stăpâni în același timp. Ascultarea de Satana duce la moarte veșnică. Ascultarea de Dumnezeu, prin puterea Lui, duce la viața veșnică.

Domnul a spus poporului să se pregătească pentru o întâlnire în cadrul căreia aveau să vorbească direct, de data aceasta fără mijlocirea lui Moise. Ce trebuiau să facă pentru a fi gata de evenimentul solemn? **Exodul 19:10-13** ■

Aplicație: Cum arătăm respect față de Dumnezeu când mergem în casa Lui? Este important să fim curați și îngrijiiți? Ar trebui ca și inimile noastre să fie curate?

MARȚI

Dumnezeu vorbește (Exodul 19:9 – 20:2)

Israelii s-au pregătit pentru ca Domnul să le transmită legea Lui, în mod direct și nu prin Moise. Dumnezeu nu și-a dorit ca doar hainele și trupurile lor să fie curate, ci El a vrut ca și inimile lor să fie curate.

În cea de-a treia zi, s-a auzit un sunet lung de trâmbiță. În timp ce citești ce s-a întâmplat, imaginează-te acolo, printre israeliți, în acea zi. **Exodul 19:16-20** ■

Dumnezeu i-a spus lui Moise să coboare ca să se asigure că oamenii au înțeles cât de respectuoși și atenți trebuie să fie. Ce a spus Moise și cum a răspuns Domnul? **Versetele 21-25** ■

Toate privirile erau îndreptate spre munte. Vârful lui era acoperit de un nor gros, care a devenit foarte negru și dens. Acesta a cuprins versanții până când întregul munte a fost învăluit într-un întuneric misterios.

Apoi s-a auzit un sunet puternic de trâmbiță, ceea ce însemna că oamenii trebuiau să se apropie pentru a se întâlni cu Domnul. Pe când Moise îi conducea la baza muntelui, fulgere străbăteau norul, iar zgomolul tunetului răsună împrejurul muntelui. Din nor se ridica fum, iar trâmbița se auzea din ce în ce mai tare.

Crezi că râdea sau glumea cineva? Nu. Toți tremurau de frică. Nu era ca un film de groază. Totul era real și foarte înspăimântător. Chiar și Moise tremura.

Evrei 12:21 ■

Dintr-odată, toate sunetele înspăimântătoare au dispărut și s-a lăsat o liniște mormântală. Nimeni nu știa că în nor, alături de Dumnezeu se aflau și mulți îngeri. Îl ascultau și ei vorbind cu glas de tunet din întunericul dens care acoperea muntele. **Deuteronomul 33:2,3** ■

Rar și solemn, cuvintele se auzeau din interiorul norului: „Eu sunt Domnul Dumnezeul tău care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei...” El dorea ca ei să știe că vocea puternică pe care o auzeau era a Dumnezeului iubitor care îi scosese din Egipt și se îngrijise de ei, în deșert. Apoi, vocea a continuat. Dumnezeu a rostit Cele Zece Porunci, care aveau să conducă poporul Israel către El, Cel care putea să facă din acest popor cel mai mare și cel mai bun popor din lume — dacă avea să asculte de El.

Aplicație: Dumnezeu este singurul care ne poate scoate din robia păcatului. Minunata Lui lege ne ajută, de asemenea, să vedem cât de mult avem nevoie să depindem de El în fiecare zi.

MIERCURI

Legea dragostei (Exodul 20:1-21; 24:1-7)

Tunetele și fulgerele înspăimântătoare, cutremurul și fumegarea muntelui, precum și sunetul înfricoșător al trâmbiței s-au oprit. Apoi a fost

o liniște solemnă, urmată de vocea minunată a lui Dumnezeu spunând Cele Zece Porunci, bazate pe un cuvânt din opt litere: „dragoste”. Citește-le în **Exodul 20:3-17** ■

Toți creștinii știu despre Cele Zece Porunci; mulți le pot spune pe de rost. Unii chiar cred că acestea au fost anulate când Isus a murit pentru noi. Dar foarte puțini înțeleg adevărata lor semnificație și faptul că ele se aplică la tot ceea ce gândim și facem. Israelii trebuiau să învețe acest lucru, iar noi, de asemenea. În timp ce ascultau Cele Zece Porunci, israelii au realizat cât de oribil este păcatul și că erau niște păcătoși. Vocea lui Dumnezeu și tot ceea ce se întâmpla în jurul lor păreau mai mult decât puteau ei suporta. Tremurau de frică. Ce l-au rugat ei pe Moise să facă? **Exodul 20:19-21** ■

Dumnezeu a înțeles sentimentele lor, așa că, după ce a dat Cele Zece Porunci, El a vorbit doar cu Moise și i-a transmis multe alte legi pentru popor, legi bazate pe principiile dragostei, dar separate de Decalog.

Apoi, când Moise a spus poporului celelalte legi, ce au spus ei? **Exodul 24:3** ■

Apoi, Moise a scris celelalte legi în Cartea Legământului și le-a citit poporului. Ce au spus oamenii când Moise a terminat de citit? **Versetele 4-8** ■

Dumnezeu le-a dat și legi despre jertfe și sărbători. Aceste legi arătau către Isus și au fost anulate când El a murit pentru noi. Totuși, Cele Zece Porunci nu au fost anulate. Ele au fost instituite de dinainte să existe israelii și sunt valabile pentru toți oamenii.

Aplicație: Adam și Eva au fost creați cu legile Domnului în minte și le-au transmis descendenților lor. Noe și Avraam știau Cele Zece Porunci și ei le-au transmis urmașilor lor. Dumnezeu Însuși le-a rostit de pe muntele Sinai. La fel ca Adam și Eva și noi le putem avea în mințile noastre. **Psalmi 40:8** ■

JOI

Practicarea dragostei (Exodul 24:8-18)

Israelii aveau nevoie să știe cum să pună în aplicare principiile din Cele Zece Porunci. Cum aveau să-și arate ei dragostea față de Dumnezeu? Cum aveau ei să-L onoreze, să-L se închine și să-L asculte? Deja știau ceva despre păstrarea Sabatului, trebuiau să învețe mai multe. Unde aveau

ei să se închine Domnului? Ce fel de jertfe și daruri aveau să-I aducă?

Cum aveau să-și arate dragostea și respectul față de alții, incluzând membrii familiei, văduvele și orfanii, slujitorii, străinii, conducătorii, oamenii săraci, răufăcătorii sau chiar inamicii lor?

Israelii nu aveau experiență în ceea ce privea guvernarea, pentru că fuseseră robi. Dacă nu ascultau de legile egiptenilor pentru robi, erau pedepsiți crunt. Care aveau să fie consecințele sub guvernarea lui Dumnezeu când legile Lui aveau să fie încălcate?

Israelii aveau multe lucruri de învățat. Pe lângă regulile referitoare la relaționarea dintre oameni, existau reguli privitoare la îngrijirea animalelor și reguli cu privire la speciile de animale care puteau fi consumate. Ei aveau nevoie de reguli pentru sănătate și tratarea bolilor, dar și de legi pentru proprietate și pământ.

Dumnezeu i-a chemat pe Aaron și pe cei doi fii ai lui, împreună cu cei 70 de lideri israeliți, pe munte, cu Moise. Dumnezeu le-a permis să vină suficient de aproape să vadă lumina glorioasă care Îl acoperea, dar ei nu-I puteau vedea fața; nici măcar Moise nu era suficient de pur și sfânt să o vadă. **Exodul 33:20** ■

Într-o duminică, Dumnezeu i-a spus lui Moise să urce iar pe munte și, de data aceasta, să-l ia doar pe Iosua cu el. Pentru că ei urmau să stea acolo pentru mai mult timp, Aaron și Hur aveau să fie la conducerea taberei cât timp ei erau plecați. **Exodul 24:12-15** ■

De duminică până vineri, Moise și Iosua și-au cercetat inimile și s-au rugat, așteptând răbdători pe munte, lângă nor. Beau apă dintr-un pârâiaș **Deuteronomul 9:21** ■ și mâncau mana care cădea pe pământ în fiecare noapte pentru ei, la fel cum cădea și pentru tabăra din vale. Apoi, în ziua Sabatului, norul s-a deschis; chiar și oamenii din câmpia de jos au văzut gloria strălucitoare a lui Dumnezeu ca flăcări care ieșeau din nor. În timp ce ei priveau, Dumnezeu l-a chemat pe Moise în nor, unde se afla El Însuși. **Versetele 16-18** ■

Aplicație: De ce sunt importante regulile? Toate guvernele au nevoie de reguli?

VINERI

Promisiune încălcată (Exodul 32:1-18)

După ce Moise a intrat singur în nor, Iosua încă avea apă și mană, în timp ce aștepta afară. Însă Moise nu a mâncat și nu a băut nimic timp de 40 de zile și 40 de nopți, cât a stat în nor, unde Dumnezeu îi spunea multe lucruri. La sfârșitul celor

4000 î.Hr.

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

↳ Eternitate

Exodul 19-32;
Patriarhi și profeți,
pp. 301-317

Referințe

Scrie „ZP” dacă declarația este una din Cele Zece Porunci și „LM” dacă face parte din legea lui Moise. Indiciu: Legea lui Moise ajuta oamenii să înțeleagă cum să asculte de Cele Zece Porunci.

1. _____ Să nu te închini la idoli	12. _____ Ce să faci cu putregaiul sau mucegaiul
2. _____ Cum să tratezi slujitorii	13. _____ Cum să-i tratezi pe orfani, pe străini, pe văduve și pe oamenii săraci
3. _____ Ce este de făcut atunci când cineva este omorât accidental	14. _____ Să nu ucizi
4. _____ Să nu poțestești	15. _____ Cum să ții sărbătorile speciale
5. _____ Ce cărnuri sunt bune de mâncat (curate) și ce cărnuri nu sunt bune de mâncat (necurate)	16. _____ Să nu iei numele Domnului în deșert
6. _____ Ce să faci dacă animalul tău rănește alt animal sau un om	17. _____ Reguli despre tipurile de jertfe și daruri
7. _____ Închină-te doar Domnului	18. _____ Să nu preacurvești
8. _____ Ce să faci dacă o persoană fură un animal	19. _____ Ce să faci cu o boală de piele ca lepra
9. _____ Ce să faci dacă un om împrumută un animal și acesta moare	20. _____ Adu-ți aminte să ții Sabatul zilei a șaptea
10. _____ Reguli despre căsătorie	21. _____ Nu mânca sângele sau grăsimea vreunui animal
11. _____ Să nu depui mărturie mincinoasă	22. _____ Să nu furi

BANCA DE CUVINTE: Folosește-le să completezi tabelul de mai jos

Dumnezeu Moise	Carte Piatră	Înăuntru Lângă
Întrebare	Legea lui Moise	Legea lui Dumnezeu
Cine a scris-o?	Deuteronomul 31:24	Exodul 32:16
Unde a fost păstrată?	_____ chivot Deuteronomul 31:26	_____ chivot Deuteronomul 10:5
Pe ce a fost scrisă?	2 Cronici 35:12	Exodul 31:18

Adu-ți aminte: Legea lui Dumnezeu ține în veci (Psalmii 111:7, 8). Partea din Legea lui Moise despre jertfe și daruri a fost anulată la moartea lui Isus (Coloseni 2:14).

40 de zile și 40 de nopți Dumnezeu i-a dat lui Moise ceva foarte special. Ce anume? **Deuteronomul 9:9-11** ■

Jos, în tabără, israeliții au așteptat săptămână după săptămână ca Moise să se întoarcă. În cele din urmă s-au hotărât să nu-l mai aștepte și să nu se mai lase conduși de norul de pe munte. În schimb, i-au cerut lui Aaron să le facă un chip pentru a-i conduce. Ce chip a făcut el și cum i s-au închinat oamenii? **Exodul 32:1-6** ■

Cum de a făcut Aaron așa ceva? Cum îl puteau compara pe Dumnezeu cu un vițel? Ce repede au călcat oamenii promisiunea sfântă pe care o făcuseră de trei ori! Ce i-a spus Domnul lui Moise că merita poporul? **Versetele 7-10** ■

Dumnezeu îl testa pe Moise și dacă el nu ar fi învățat dragostea adevărată și răbdarea, ar fi fost tentat să accepte propunerea lui Dumnezeu. Moise se gândea numai la ce aveau să creadă celelalte popoare despre Domnul, dacă El și-ar fi distrus poporul. L-a rugat pe Dumnezeu să-i ierte și El i-a iertat.

Ținând cele două table de piatră pe care i le dăduse Domnul, Moise a coborât de pe munte împreună cu Iosua. Ei au auzit oamenii strigând înainte ca să-i poată vedea, iar Iosua, fiind soldat, a spus că „în tabără este un strigăt de război!” Moise știa că zgometul era cauzat de ceva mai grav decât războiul.

Aplicație: Suntem noi mai capabili decât israeliții să ne ținem de promisiuni față de Dumnezeu? Cine este Singurul care ne poate da credință și putere pentru a ține legea lui Dumnezeu?

■ Bifează toate versetele pe care le citești! Găsești căsuța pentru bifă după fiecare verset.

1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Eternitate

Legea minunată a lui Dumnezeu (I)

Text de memorat: Deuteronomul 6:5

„Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău
cu toată inima ta, cu tot sufletul tău
și cu toată puterea ta.”

DUMINICĂ Promisiuni încălcate (Exodul 32:19 – 33:23)

Moise și Iosua au auzit strigăte în timp ce coborau de pe muntele Sinai. Când a început să se zărească tabăra, au putut vedea că se întâmpla exact ceea ce îi spusese Dumnezeu lui Moise. Israelii dansau în jurul unui vițel de aur pe care Aaron l-a făcut copiind modul păgân de închinare al egiptenilor. Este întotdeauna bine să copiem modalitățile de închinare ale altora, chiar și pe acelea văzute în anumite biserici?

În urma a ceea ce a văzut și a auzit, Moise s-a mâniat, la fel cum se mâniase și Dumnezeu. În timp ce oamenii priveau, el a aruncat tablele de piatră cu Cele Zece Porunci și acestea s-au spart.

Moise a transformat vițelul de aur în cenușă și l-a împrăștiat în apa din care oamenii trebuiau să bea. I-a vorbit lui Aaron, iar acesta i-a spus o poveste stupidă despre facerea vițelului de aur. Apoi, a mers la intrarea în tabără și a lansat o provocare. Care a fost aceasta și ce s-a întâmplat? **Exodul 32:27,28** ■

Domnul a spus „Să nu te iei după mulțime ca să faci rău” (Exodul 23:2). Și cu toate că majoritatea s-au închinat idolului, unii, precum leviții, nu. Ei și toată lumea care a regretat faptele anterioare au stat lângă Moise. Totuși, aceia care erau încă răzvrățiți au fost distruși. Apoi Moise s-a dus din nou pe

munte să-L roage pe Domnul să ierte poporul. Îi iubea atât de mult că era dispus să moară și el, dacă Dumnezeu nu îi ierta. **Versetele 31-33** ■

Desigur că moartea lui nu putea să asigure iertarea lor. Isus a luat păcatele noastre și a murit pentru noi moartea veșnică. Numai datorită acestui sacrificiu pot fi păcatele noastre iertate atunci când le mărturisim. **1 Ioan 1:9** ■

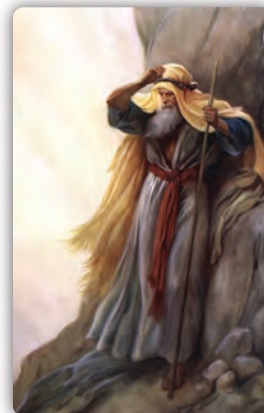
Israelii îi dăduseră lui Aaron cercei să le facă vițelul de aur. Acum Dumnezeu i-a spus lui Moise să le ceară să aducă restul bijuteriilor (sau orice alte podoabe) și ei au ascultat.

Au văzut cu adevărat cât de grav era păcatul lor atunci când Moise a mutat cortul întâlnirii în afara taberei. Au auzit că prezența Domnului urma să nu mai călătorească împreună cu ei și acest lucru le-a arătat că Domnul nu putea să stea în tabără cu ei pentru că au păcătuit atât de rău.

Ce s-a întâmplat apoi? **Exodul 33:8-10** ■

Moise a vorbit cu Dumnezeu de mai multe ori și stăteau foarte aproape unul de altul. Totuși, el își dorea efectiv să-l vadă pe Domnul. Niciun om nu poate face acest lucru și să trăiască, așadar ce i-a spus Dumnezeu că va face, chiar dacă nu-l putea lăsa pe Moise să-l vadă fața? **Versetele 20-23** ■

Aplicație: Crezi că Domnului i-a plăcut faptul că Moise a fost dispus să moară pentru israeliți? Crezi că El dorește ca și noi să-i iubim pe ceilalți atât de mult?

LUNI

Timp petrecut cu Isus (Exodul 34)

Tablele de piatră cu Cele Zece Porunci au fost sparte, arătând că israeliții au rupt legământul solemn de a asculta. Cu toate acestea, Dumnezeu știa că oamenii Lui încă aveau nevoie de acele legi scrise pe piatră pentru a le arăta că nu puteau fi schimbate niciodată. Ce i-a spus El lui Moise să facă în legătură cu acest lucru? **Exodul 34:1-4** ■

Moise a urcat înapoi pe munte, de data aceasta, singur. Dumnezeu i-a promis că-i va permite să-L vadă de la spate, dar nu îi putea vedea fața. Așa că l-a pus pe Moise într-o deschizătură dintr-o stâncă imensă, l-a acoperit cu mâna Lui în timp ce trecea pe lângă el, apoi și-a dat mâna la o parte ca Moise să-L poată vedea de la spate.

În timp ce Domnul trecea pe lângă Moise, și-a făcut o descriere, spunând ceva despre El Însuși. **Versetele 6, 7** ■

Când Moise i-a cerut Domnului să ierte poporul Lui, El nu doar că i-a iertat pe israeliți pentru că s-au căit, ci le-a promis și că va fi cu ei și că va face lucruri minunate pentru ei. Totuși, ca de obicei, Domnul își putea ține promisiunea Lui față de ei doar atâta timp cât ei își predau viețile Lui.

Moise a stat pe munte cu Dumnezeu 40 de zile. La fel ca și în prima sa ședere de 40 de zile, nu a mâncat și nu a băut nimic. Pe lângă rescrierea celor Zece Porunci, Domnul i-a dat lui Moise mai multe instrucțiuni pentru popor. Când Moise s-a întors în tabără cu Cele Zece Porunci, se întreba de ce oamenii erau speriați și se îndepărtau de el. Află motivul în **versetele 29-35** ■.

Fața lui Moise reflecta gloria lui Dumnezeu alături de care petrecuse mult timp pe munte.

Aplicație: Timpul de calitate petrecut cu Isus prin studiul Bibliei și comuniunea cu El în rugăciune încă schimbă vieți. Poate că fețele noastre nu vor străluci așa cum strălucea fața lui Moise. La fel ca Moise, poate că nici nu știm că ne schimbăm. Dar alții vor ști. Vor vedea că suntem mai blânzi, mai răbdători și mai ascultători. Nu îți dorești și tu acest lucru?

MARTI

Oglinda perfectă a lui Dumnezeu

Cum pot face Cele Zece Porunci diferența în tot ce facem, spunem și gândim? Unele dintre ele sunt alcătuite din doar patru sau cinci cuvinte! Totuși, fie-

care poruncă este atât de importantă încât neascultarea uneia dintre ele se leagă de toate celelalte și ne face vinovați de nerespectarea tuturor. **Iacov 2:10** ■

Biblia compară Cele Zece Porunci cu o oglindă. Când te uiți în oglindă și vezi murdărie pe fața ta, spargerea oglinzii va face ca fața ta să fie mai curată? Sau îți poți șterge murdăria cu oglinda? Nu. Oglinda îți arată doar că ai nevoie să-ți ștergi fața. Cele Zece Porunci sunt ca o oglindă (Iacov 1:23,24). În timp ce studiem Cele Zece Porunci, vedem „murdăria” păcatului în inimile noastre. Vedem că nu suntem frumoși și iubitori ca Dumnezeu și legea Lui și vedem cât de mult avem nevoie ca Isus să ne curețe de păcat și să ne facă sfinți și curați.

Doar Isus ne poate ierta păcatele și ne poate curăța (1 Ioan 1:9); doar El poate trăi în noi și ne poate face fericiți că respectăm Cele Zece Porunci prin puterea Sa (Psalmii 40:8); doar El ne poate face oameni implinitori — nu doar ascultători — ai legii (Iacov 1:23-25); și doar El ne poate feri de cădere și de riscul de a ne „murdări” din nou. **Iuda 24,25** ■

La fel ca o mamă iubitoare care își ajută copilul să-și curețe fața murdară, Isus dorește să fim liberi de „murdăria” păcatului. Dragostea Lui pentru noi este atât de mare încât El a fost dispus să-Și dea viața. **Ioan 3:16** ■

Cum poate Isus să ne ferească de păcat și să ne facă sfinți și curați? Secretul este în ceea ce privim cu ochii noștri și în ceea ce gândim cu mintea noastră. **Evrei 12:1 și 2 Corinteni 3:18** ■

Dacă un băiat visează să își cumpere un calculator bun într-o zi, oare se uită la poză o singură dată și apoi uită de el până când este suficient de mare să își cumpere unul? Sigur că nu! Se gândește la el, memorează toate lucrurile minunate pe care le poate face și vorbește despre el de câte ori are ocazia.

Dacă Îl iubim și-L admirăm pe Isus și dorim să fim ca El, vom studia cu ardoare caracterul Lui, vom memora cuvintele Lui și vom vorbi despre El de câte ori vom avea ocazia. În timp ce facem acest lucru, ceva minunat se va întâmpla în mințile noastre. Vor fi schimbate după chipul Său! Vrei ca mintea ta să fie curată și pură ca mintea lui Isus? Vrei întotdeauna să faci lucruri care aduc bucurie lui Isus și să trăiești asemenea Lui, în loc să iubești lumea? Încearcă să petreci mai mult timp studiind viața lui Isus în Biblia care este scrisoarea Lui pentru noi și apoi încearcă să vezi dacă observi vreo diferență în ceea ce gândești și în ceea ce faci. Isus va trăi în inima ta și apoi Cele Zece Porunci vor fi „legea perfectă a libertății” pentru tine. **Iacov 1:25** ■

MIERCURI

Dumnezeu este dragoste

Dacă studiem cu grijă Cele Zece Porunci, cerându-I lui Dumnezeu să ne ajute să știm semnificația fiecăreia, vom afla că toate sunt despre dragoste — despre iubirea față de Dumnezeu și iubirea față de oameni. Isus a spus acest lucru și unui învățător al legii ce L-a întrebat care este cea mai mare dintre Cele Zece Porunci (Matei 22:35-40).

Ceea ce i-a spus Isus acelui învățător al legii nu era ceva nou. Duhul Sfânt l-a inspirat pe Moise să scrie aproape aceleași cuvinte cu mai mult de o mie de ani înainte. Le poți citi în **Deuteronomul 6:5** și **Leviticul 19:18** ■.

Cu aproape 4.000 de ani înainte ca acel învățător al legii să fie născut, Dumnezeu Și-a arătat dragostea atunci când a creat lumea noastră. De la începutul războiului din ceruri și până la sfârșitul lui, când Satana va fi distrus, Dumnezeu Își arată dragostea Lui cea mare. Putem vedea acest lucru în istorisirile din Biblie din care sunt inspirate și lecțiile noastre.

Tot ce ține de Dumnezeu este dragoste. Aceasta este natura Lui. Din firea Lui, El iubește. El nu doar are dragoste — El este dragoste (1 Ioan 4:16). Așa a fost dintotdeauna și așa va fi mereu.

Cele Zece Porunci sunt și reguli de bază ale dragostei, așa cum Isus i-a spus și învățătorului legii. Acest lucru se datorează faptului că ele spun în scris care este caracterul lui Dumnezeu și caracterul Său este dragoste. Ele sunt perfecte, la fel cum și Dumnezeu este perfect. Ele sunt baza guvernării Sale. Cele Zece Porunci sunt neschimbătoare, așa cum Dumnezeu este neschimbător. **Maleahi 3:6** ■

Când Biblia spune că Domnul este dragoste, acest lucru include pe Dumnezeu Tatăl, Dumnezeu Fiul și Dumnezeu Duhul Sfânt. Toți sunt dragoste și fiecare dintre Ei ne iubește la fel de mult ca oricare dintre ceilalți doi. Dumnezeu Fiul este „scara” care ne leagă de ceruri. În cea mai mare parte a Bibliei El este numit Dumnezeu, Domn sau Domnul Dumnezeu. Când a venit pe pământ, a fost numit Isus. El a fost cel care, pe muntele Sinai, a scris Cele Zece Porunci pe tablele de piatră.

JOI

Dragostea împlinește legea

Cele Zece Porunci sunt zece principii fundamentale pentru fericire. Adam și Eva erau fericiți respectându-le. Ei au fost creați cu acele legi

deja impregnate în mintea lor, așa că în mod natural, ei le-au respectat. Nu aveau nevoie să le aibă scrise pe piatră sau într-o carte ca o aducere aminte pentru a le respecta.

Totuși, când Adam și Eva au păcătuit, au pierdut acea ascultare naturală și de atunci noi, oamenii, nu le mai respectăm în mod natural. Cu toate acestea, ele au fost transmise prin viu grai până în timpul lui Moise. Apoi Dumnezeu le-a scris pe table de piatră în cuvinte pe care le putem înțelege ușor.

Toate poruncile sunt despre dragoste. Nu putem asculta de Dumnezeu dacă nu Îl iubim. Nu putem trata alți oameni corect dacă nu îi iubim. Biblia spune că iubind, ascultăm legea lui Dumnezeu. **Romani 13:8-10**

Totuși noi nu putem iubi în acest fel, fără ca Isus să trăiască în noi. Cele Zece Porunci ne spun detalii despre cum funcționează dragostea sau cum ar trebui să funcționeze în noi. Citește prima dintre ele în **Exodul 20:3**.

Creștinii nu se închină altor dumnezei — sau se închină? Ce este un dumnezeu? De fapt, un dumnezeu poate fi orice este mai important pentru noi decât iubirea și ascultarea de Isus și decât timpul pe care ar trebui să îl petrecem cu El.

„Sinele” este dumnezeul la care ne închinăm în mod natural și căruia dorim să-i facem pe plac. Totuși, dacă îi facem pe plac naturii firești este egal cu a-i face pe plac Satanei și a-i face pe plac lui este întotdeauna un păcat. Acest lucru nu aduce niciodată fericire. De aceea trebuie să spunem „Nu” sinelui. **Matei 16:24** ■

Biblia spune despre unii oameni că „pântecelul” este dumnezeul lor. Mănâncă prea mult și tot ce își doresc. Nerespectând legile sănătății, chiar și copiii fac boli care, treptat, le distrug corpurile și mințile. **Filipeni 3:19** ■

Mândria este un alt dumnezeu. Putem fi mândri de multe lucruri: de talentele noastre, de posesiunile noastre, de opiniile noastre sau abilitatea de a atrage atenția asupra noastră. Înainte de a face orice, haideți să ne întrebăm: „Va încălca acest lucru porunca întâi?”

VINERI

A doua poruncă

Prima poruncă sau Regula Fericirii, este scurtă și ușor de amintit. Memorează-o! Din ea am învățat că dumnezeii pot fi în mintea noastră. Aceștia sunt dumnezei la care ne gândim dar nu îi putem vedea, cum ar fi sinele nostru, apetitul sau mândria.

Memorează porunca a doua. Inițial poate părea mult, dar ea vorbește mai mult despre închinarea

4000 î.Hr.

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

Eternitate

la lucruri pe care le putem vedea. Milioane de oameni se închină la idoli făcuți să arate ca diferite lucruri precum oameni și animale. Israelii au văzut oameni închinându-se la idoli păgâni în Egipt și au fost tentați să facă aceleași lucruri rele pe care le făceau acei închinători.

Este greu de crezut că atât de repede după promisiunea de a nu se închina la chipuri cioplite, israelii au trecut de partea lui Satana, închinându-se și aducând jertfe unui vițel de aur. Ei au spus chiar că vițelul era dumnezeul care îi scosese din Egipt.

Ei deveniseră atât de obișnuiți să vadă închinarea la idoli în Egipt, încât au copiat-o. Ni se poate întâmpla și nouă să devenim atât de obișnuiți cu închinarea la diferiți idoli moderni încât să ajungem ori să nu vedem nimic greșit în ei, ori să nu realizăm cât de mult îi copiem.

Noi nu ne închinăm la viței cum au făcut israelii totuși ne putem „închina” la „idoli” fără să realizăm? Ce zici de videoclipuri ori jocuri pe calculator? Ai filme sau personalități de la TV care devin „chipuri” pe care le „adori”? Haideți să facem ceea ce a spus regele David că și-a propus să facă. „Nu voi pune nimic rău înaintea ochilor mei” (Psalmii 101:3).

Majoritatea dintre noi trăim în țări unde sunt multe trenduri pe care le putem copia și lucruri necesare pe care le putem cumpăra. Aceste lucruri pot deveni și ele idoli pentru noi.

Pentru anumite persoane banii, bijuteriile și hainele sunt idoli. Satana se folosește de acestea, precum și de alte lucruri costisitoare cum ar fi mașini și case, să ispitească oamenii să uite de Dumnezeu și să nu mai studieze cu credințioșie Biblia. Citește ce a spus Isus despre acest lucru în **Marcu 4:19,20**.

Bifează toate versetele pe care le citești! Găsești căsuța pentru bifa după fiecare verset.

Cele Zece Porunci descriu caracterul lui Dumnezeu — DRAGOSTEA. Completează tabelul de mai jos folosind răspunsurile din chenarul de mai jos.

Exodul 32:19 – 34:35; 20:1-6;
Patriarhi și profeți,
pp. 305-306, 318-330;
Tragedia Veacurilor,
pp. 433-450.

Referințe

Dumnezeu este	Calitate	Legea lui Dumnezeu este
1 Ioan 3:3		Psalmii 19:8
Ioan 3:33		Psalmii 119:142
	Dragoste	Romani 13:10
	Sfânt	Romani 7:12
	Drept	Psalmii 119:172
Psalmii 86:5	Bun	
1 Corinteni 10:4		Romani 7:14
	Perfect	Psalmii 19:7
1 Ioan 1:5	Lumină	
Psalmii 48:1		Osea 8:12
Geneza 21:33	Veșnic	
Deuteronomul 32:4	Corect	
	Neschimbat	Matei 5:18
Psalmii 104:1	Vrednic de laudă	
Iov 37:14		Psalmii 119:18
1 Corinteni 1:9		Psalmii 119:86
Psalmii 37:4	Plăcut	
Leviticul 19:2 Psalmii 145:17 Matei 5:48 Iacov 1:17 1 Ioan 4:8	Credincios Mare Sfânt Spiritual Adevărat Minunat	Proverbe 6:23 Psalmii 111:7,8 Isaia 42:21 Psalmii 119:47 Romani 7:12 1 Timotei 1:8

1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Eternitate

Legea minunată a lui Dumnezeu (II)

Text de memorat: Psalmii 119:1

„Ferice de cei fără prihană în calea lor, care umblă întotdeauna după Legea Domnului!”

DUMINICĂ

Cuvinte care-L onorează pe Dumnezeu

Al memorat prima și a doua poruncă? Astăzi ne vom concentra asupra celei de-a treia porunci și vei dori, cu siguranță, s-o memorezi și pe aceasta. Ea ne spune să nu luăm numele Domnului în deșert. **Exodul 20:7** ■

Când oamenii se gândesc la a lua numele Domnului în deșert, se gândesc de obicei la folosirea cuvintelor vulgare. Este adevărat că atunci când rostim numele Domnului imprudent sau cu mânie, luăm numele Domnului în deșert. Totuși, oamenii care se consideră a fi buni creștini nu înjură, așa că pentru ei este ușor să creadă că nu încalcă niciodată porunca aceasta.

Oamenii care pretind că sunt creștini ar trebui, desigur, să-L iubească pe Dumnezeu. Se presupune că ei trebuie să creadă în Cele Zece Porunci, să fie blânzi cu ceilalți și să facă binele.

Cu toate acestea, ce se întâmplă când acești oameni vorbesc și acționează mai mult ca și cum ar fi de partea lui Satana și nu de partea lui Isus? Oamenii care nu pretind a fi creștini privesc la ei și spun: „Dacă așa acționează un creștin, nu vreau să fiu și eu unul”. Ai spune că numindu-se creștini, dar acționând după principiile instaurate de Satana, iau numele Domnului în deșert?

Mulți creștini nu știu că unele cuvinte din argou și expresiile fără sens provin din injurături. În loc de „Doamne” sau „Isuse”,

spun cuvinte care sună aproape la fel. Totuși, încă folosesc numele Domnului inutil.

Îți poți imagina că Isus folosește astfel de cuvinte? Ar trebui oamenii speciali ai lui Dumnezeu să le folosească? Când folosim cuvinte din argoul popular sau niște înlocuitori de injurături, îl onorăm pe Isus sau folosim numele Lui în deșert?

În rugăciunile noastre este ușor să spunem de multe ori, cu nepăsare, numele Domnului fără să fie nevoie. De câte ori este folosit numele Domnului în rugăciunea „Tatăl nostru”? **Matei 6:7-13** ■

Aplicație: După ce am luat numele de „creștini”, ar trebui să încercăm să vorbim și să acționăm în moduri prin care știm că nu luăm numele special a lui Dumnezeu în deșert.

LUNI

Cea mai bună zi

APATRA poruncă este chiar în centrul poruncilor lui Dumnezeu. Fiecare poruncă este importantă și Satana le urăște pe toate, dar respectarea acestei porunci arată altora, mai mult decât respectarea oricăreia dintre celelalte nouă, că alegem să-L iubim și să ne încredem în Domnul și să ascultăm de toate poruncile — inclusiv de a patra — chiar dacă alții nu o fac.

Satana urăște porunca a patra pentru că ea conține sigiliul lui Dumnezeu. Sigiliul unei persoane are, de obicei, trei părți. Cele trei părți ale sigiliului lui Dumnezeu sunt (1) numele Lui — Domnul, (2) titlul Lui — Creator și (3) Creatorul a ce anume este El — al cerurilor și al pământului. Asigură-te că observi aceste trei părți în timp ce memorezi această poruncă din

Exodul 20:8-11 ■

Biblia

mea

spune

10 iunie
A 23

În a șaptea zi a săptămânii creației, Dumnezeu a făcut trei lucruri: El s-a odihnit; a binecuvântat și a sfințit această zi sau a diferențiat-o de celelalte șase zile. Acest lucru a făcut această zi foarte specială – a făcut-o o zi sfântă. Ea oferă o binecuvântare specială celor care o sfințesc, o binecuvântare pe care celelalte zile nu o oferă.

Sabatul este un timp special pe care Dumnezeu l-a pus deoparte pentru ca să-l petrecă împreună cu noi în fiecare săptămână, pentru că ne iubește și vrea să fie mai aproape de noi. El ne spune să lăsăm orice altceva avem de făcut, pentru a putea petrece timp împreună. Nu-i de mirare că El dorește să ne amintim de ea!

Principalul motiv pentru care ne închinăm lui Dumnezeu este acela că El este Creatorul nostru și porunca Sabatului ne amintește de acest lucru. Acesta este motivul pentru care teoria evoluției este atât de periculoasă. Dacă nu credem că Dumnezeu a creat oamenii, ci că noi ne tragem, de fapt, din maimuță, de ce ar mai fi important să ne închinăm Domnului?

Când începe Sabatul și când se termină? El începe întotdeauna vineri, la apusul soarelui și se termină sâmbăta, la apusul soarelui. De unde știm acest lucru? **Leviticul 23:32** ■ Nu contează unde anume în lume ne aflăm, noi putem ști când să păstrăm Sabatul.

Aplicație: Ce am putea face noi pentru a face Sabatul întotdeauna special? Ar trebui să așteptăm până vineri să începem să ne amintim de Sabat? Nu. Toată săptămâna ar trebui să ne amintim de Sabat. Așadar, nu lăsăm toată pregătirea noastră doar pentru ziua de vineri. Biblia numește ziua de vineri ziua pregătirii

(Luca 23:54), însă am pierde multe binecuvântări ale Sabatului dacă îl începem obosiți de graba de a termina treburile adunate pentru ziua de vineri, dar care ar fi putut fi rezolvate și în timpul săptămânii.

MARȚI

Cea mai specială zi

ESTE foarte important să ne amintim să fim gata de Sabat înainte ca el să înceapă. Ce lucruri pot fi făcute în timpul săptămânii pentru a putea fi gata și dornici să începem Sabatul, înainte ca soarele să apună vineri seara?

Studiezi aceste lecții în timpul săptămânii pentru Școala de Sabat, dar planifici activități și pentru sâmbătă după-amiază? În loc să ne facem plăcerile noastre în Sabat, putem face din această zi o zi frumoasă, petrecând timp cu Domnul și învățând despre lucrurile pe care le-a făcut. Sabatul este un memorial al creației și chiar dacă lumea noastră s-a schimbat foarte mult din

cauza păcatului, mai sunt încă lucruri minunate din care putem învăța lucruri frumoase despre creația lui Dumnezeu. Chiar când nu putem ieși la o plimbare, cărțile și videoclipurile ne pot ajuta să ne bucurăm și să învățăm lucruri noi despre natură.

O altă activitate bună pentru sâmbătă după-amiază, pe lângă mersul la biserică, este lecturarea sau ascultarea unor experiențe din misiune, întâmplări despre oameni din alte părți ale lumii și despre cum învață ei să-L cunoască pe Isus.

Când Isus a fost pe pământ, El a arătat prin exemplu propriu că Sabatul este un timp special pentru a fi cu Dumnezeu și cu semenii. Așa că planificarea pentru Sabat poate include vizite pe care le putem face persoanelor bolnave sau imobilizate, vizite celor singuri și celor care sunt descurajați.

Majoritatea oamenilor nu cred că ziua a șaptea este o zi sfântă. Milioane de persoane se închină duminică. Și mai multe milioane de oameni se închină vineri. Cei mai mulți nu se închină în nicio zi. Totuși, mereu au fost unii oameni care s-au închinat în ziua a șaptea, conform poruncii care vorbește despre Sabat.

Peste tot în lume oamenii află despre Sabat. Ei aud despre el de la alte persoane, prin radio, prin televiziune și prin evanghelizări. Citesc despre el în cărți, reviste și studii biblice. Adevărul despre Sabat ajunge la oameni prin multe mijloace. Crezi că Satana este încântat de acest lucru? Nu!

Aplicație: Înainte de revenirea lui Isus, păstrarea Sabatului va fi cel mai greu test de loialitate față de Domnul. Isus dorește acum să fim atenți să ne aducem aminte de el și să-l păzim. **Isaia 58:13,14** ■ Apoi, când va veni timpul marelui test, va fi ușor să ne amintim că Sabatul este un mod foarte important prin care ne putem arăta loialitatea față de Creatorul nostru. Tu ce vei face?

MIERCURI

Cinstirea părinților

CEA de-a cincea poruncă a fost numită „cea dintâi poruncă însoțită de o făgăduință” (Efeseni 6:2). Vei observa promisiunea în timp ce memorezi această poruncă din **Exodul 20:12** ■. De asemenea,

porunca a cincea este prima care ne spune cum să ne arătăm dragostea și respectul față de celelalte persoane și îi pune pe părinții noștri ca fiind primii care merită acest lucru. Imediat după iubirea și respectarea Domnului, noi trebuie să-i iubim și să-i respectăm pe părinți.

Părinții sunt responsabili de îngrijirea copiilor lor și copiii sunt responsabili de respectarea părinților cât trăiesc. Cum? Ascultarea este prima pe listă. Singura

dată când, respectuos, nu trebuie să-i ascultăm pe părinți este atunci când ne cer să facem ceva care ar încălca una dintre celelalte porunci ale lui Dumnezeu.

Ce fel de ascultare trebuie să dăm noi părinților noștri? Trebuie să ascultăm imediat, de bunăvoie și cu bucurie. Așa ascultă copiii în mod natural? De câte ori îți repetă părinții același lucru până să ascuți? Doar o singură dată? Te-ai plâns vreodată, te-ai supărat, te-ai smiorcăit sau te-ai certat cu ei? Făcând aceste lucruri ascultăm cu adevărat porunca a cincea?

Atunci când suntem politicoși ne arătăm, de fapt, aprecierea și ne cinstim părinții. Le mulțumești pentru multitudinea de lucruri pe care ei le fac pentru tine? Cât de des trebuie să îți reamintească să lași fleacurile deoparte, să nu mai pierzi timpul, să îți faci temele și să îți faci treburile casnice care îți revin? Bebelușii trebuie să depindă de părinți. Odată cu trecerea timpului și odată ce învățăm să facem anumite lucruri și singuri, nu suntem întotdeauna de acord cu părinții noștri atunci când vine vorba de ceea ce este bine sau rău pentru noi. Acest lucru se întâmplă, în special, anumitor adolescenți. Totuși, dacă respingem autoritatea părinților noștri, de fapt, respingem autoritatea lui Dumnezeu. Uneori, copiii cred că părinții lor pur și simplu nu înțeleg. Crezi oare că ei chiar nu înțeleg cu adevărat sau că nu știu anumite lucruri?

Aplicație: Este normal să zici: „Eu sunt diferit”. Este adevărat că nici măcar doi dintre noi nu suntem exact la fel. Totuși, nu suntem cu mult diferiți când vine vorba de perioada de timp în care trebuie să ne dezvoltăm o gândire corectă și matură. De regulă această perioadă se întinde până dincolo de anii adolescenței.

JOI

Dragostea față de semeni (1)

Porunca a șasea este ușor de memorat pentru că este formată din doar trei cuvinte. O vei găsi în **Exodul 20:13** □.

Această poruncă vorbește doar despre crimă — corect? Greșit. De ce? Pentru că sămânța fiecărui păcat este în minte.

O ghindă nu este același lucru cu un stejar. La fel stau lucrurile și în ceea ce privește gândurile noastre. Ele sunt în mințile noastre doar „semințe” care se transformă în acți-

uni. Care ar putea fi sămânța crimei? Sentimentele lipsite de bunăvoință sau dorința de a te răzbuna pe cineva sunt semințele crimei. Cât de surprinși au fost oamenii când Isus a spus că ura față de cineva este același lucru cu omorul! Isus a spus că Satana a fost un criminal încă de la început. El a avut sămânța crimei în minte atunci când a început să aibă gânduri de gelozie. El a mințit în legătură cu Dumnezeu și, într-un sfârșit, a luptat împotriva Lui și a îngerilor credincioși (Ioan 8:44).

Când Isus a venit în lumea noastră, Satana a insuflat oamenilor o ură atât de puternică, încât, în cele din urmă, ei L-au omorât. Și acum el și îngerii lui fac tot ce pot pentru a câștiga oameni de partea lui în războiul pe care încă îl duce împotriva lui Isus. Ar trebui să urâm păcatul, dar este greu de separat păcatul de persoana care face păcatul. Din fire, noi dorim să le urâm pe ambele — și păcatul, și persoana. Isus dorește ca noi să urâm păcatul, dar să iubim persoana care este prinsă în păcat. Dacă facem așa cum ne spune Isus în **Matei 5:44** □, îi vom iubi chiar și pe dușmanii noștri.

Porunca a șaptea este dată pentru protecția caselor și a familiilor noastre. Memorează **Exodul 20:14** □.

Multă nefericire din lumea noastră este datorată soților și soțiilor care încălcă această poruncă. Din nou, semințele acestui păcat teribil cresc în mintea noastră. **Matei 5:27-32** □.

Aplicație: Nu este ușor să ne păstrăm mințile curate și pure când vedem și auzim lucruri rele peste tot în jurul nostru. Le vedem chiar la TV, în casele noastre. Putem opri televizorul, dar doar Isus, trăind în noi, ne poate păstra mințile curate și pure.

VINERI

Dragostea față de semeni (2)

Deschide Biblia la **Exodul 20:15-17** □; și să luăm pe rând ultimele trei porunci.

Porunca numărul opt spune: „Să nu furi!”. Această poruncă este pentru hoți, nu-i așa? Da, și pentru tine și pentru mine, de asemenea, pentru că sunt multe modalități de a fura. Furtul este, într-adevăr, însușirea oricărui lucru care nu ne aparține sau pe care nu trebuie să-l avem — chiar și o prăjitură.

Cum este cu luatul unui lucru din poșeta mamei sau din sertar fără permisiunea ei? Ce este cu „împrumutul” unui lucru și nereturnarea acestuia? Cum stau lucrurile în ceea ce privește copiatul la un examen de la școală? Sau cum este cu furtul timpului altor persoane, atunci când noi întârziem? Putem fura reputația unei

4000 î.Hr.

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

← Eternitate

persoane transmițând un zvon care ar putea fi sau nu adevărat?

Porunca a noua vorbește despre mărturie falsă – cu alte cuvinte, despre minciună. Cine spune Biblia că este tatăl minciunilor? **Ioan 8:44** □.

Există mai multe feluri de a minți? Uneori chiar nespunând nimic și privind inocent poate fi o minciună. Cum rămâne cu jumătățile de adevăr atunci când ar trebui să spunem tot?

Când spui o minciună este mult mai ușor să o spui și pe a doua. Iacov nu a vrut să mintă, dar după ce a spus tatălui său o minciună, trebuia fie să spună adevărul, fie să continue să mintă și astfel a ajuns să spună mai multe minciuni. Cel mai bine este să nu spui niciodată vreo minciună.

A zecea poruncă este despre poftă. Pofta înseamnă să dorești ceva ce nu îți aparține sau ce nu ar trebui să ai. Este asemănătoare cu gelozia. Ambele au început atunci când Satana a devenit gelos pe Fiul lui Dumnezeu și a poftit (și-a dorit) poziția Lui. Încurajând poftele noastre egoiste vom ajunge la săvârșirea tuturor păcatelor și la nerespectarea celorlalte porunci.

Ne putem dori lucruri pe care alții le au, dar Biblia ne spune să ne mulțumim cu ce avem. **Evrei 13:5**

□ Dumnezeu ne va da întotdeauna ceea ce avem nevoie și El ne poate face fericiți cu ceea ce avem.

Aplicație:

Legile lui Dumnezeu despre dragoste ne ajută în tot ceea ce facem sau gândim. Cu cât Îl cunoaștem mai mult pe Isus, cu atât mai mult vom înțelege, vom iubi și vom păstra Legea Lui. Acea Lege va trăi în noi. Cât de minunat!

□ Bifează toate versetele pe care le citești! Găsești căsuța pentru bifa după fiecare verset.

1) În ce moduri putem lua numele Domnului în deșert?

- a. Folosind cuvinte de argou sau înjurături
- b. Spunând numele Domnului cu nepăsare
- c. Folosind greșit și repetat numele Domnului

2) Mai jos este o listă cu câteva lucruri pe care familiile ar putea să le facă în timpul săptămânii pentru a se pregăti de Sabat. Bifează-le pe acelea la care poți ajuta și tu.

- a. Curățenie în casă
- b. Curățenie în mașină
- c. Lustruirea pantofilor pentru Sabat
- d. Culegerea florilor de pus pe masă
- e. Gătirea unui fel de mâncare special pentru mesele de Sabat
- f. Curățarea și ordonarea camerei tale
- g. Spălătul sau călcatul hainelor pentru Sabat
- h. Punerea deoparte a cărților necreștine, a revistelor și a cărților de școală
- i. A ignora neînțelegerile și a cere iertare pentru greșeli
- j. A-i cere lui Isus să ne curețe inimile.

3) Cum îți poți onora părinții? Subliniază răspunsul tău.

îmbufnare vociferare respect iubire ascultare lipsa politeții
veselie comentarii plângeri neascultare ceartă promptitudine
politețe ajutor apreciere punctualitate risipirea timpului
îndeplinirea corectă a îndatoririlor și a temelor păstrarea reputației

4) În ce fel poate cineva să încalce porunca a șasea?

- a. Prin a ucide efectiv
- b. Prin a urî pe cineva în secret
- c. Prin a face ceva care ar putea scurta viața altcuiva
- d. Prin a nu-i ajuta pe cei în nevoie și în suferință
- e. Prin a spune minciuni sau lucruri nepoliticoase
- f. Prin a face ceva care ar putea scurta viața noastră

5) Scrie „F” în dreptul cuvintelor care descriu lucruri ce o persoană le-ar putea fura.

- a. Pix
- b. O monedă
- c. Agrafe de birou
- d. O prăjitură
- e. Jucării
- f. Un măr
- g. Cărți
- h. Reputație
- i. Timp (a întârzia)
- j. Răspunsuri la un test
- k. Caracterul cuiva
- l. Oameni (prin vânzarea de sclavi)

6) În care dintre aceste modalități ai putea spune o minciună?

- a. Prin ceea ce spui
- b. Prin ceea ce nu spui
- c. Spunând adevărul
- d. Printr-o expresie a feței
- e. Făcând un compliment fals
- f. Prin exagerare când povestești ceva
- g. Spunând adevărul într-un fel în care dă o impresie falsă
- h. Prin orice intenție de a păcăli

7) Probabil că tu nu poțtești slujitorii vecinului, boi sau măgari, dar pe care dintre aceste lucruri de mai jos le-ai putea pofti? Încearcuiește-ți răspunsul.

- a. CD-uri
- b. DVD-uri
- c. Jocuri video
- d. Telefoane
- e. Biciclete
- f. Cai
- g. Popularitate
- h. Note
- i. Calculatoare
- j. Haine
- k. Casă
- l. Prieteni
- m. Cărți
- n. Vacanțe
- o. Animale de companie

Exodul 20:1-17;
Patriarhi și profeți,
pp. 303-314

Referințe

1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Eternitate

Să-Mi facă un Locaș Sfânt

Text de memorat: Exodul 25:8

„Să-Mi facă un Locaș Sfânt,
și Eu voi locui în mijlocul lor.”

DUMINICĂ Planuri de construcție

Israeliții au fost robi săraci în Egipt, dar în noaptea în care au plecat, au devenit înstăriți. Egiptenii le-au dat aur, argint și alte lucruri foarte scumpe să-i grăbească să plece. Câteva săptămâni mai târziu, în timpul primei șederi de 40 de zile a lui Moise pe muntele Sinai, ce i-a spus Dumnezeu să facă?
Exodul 25:8 ■

Imaginează-ți! Fiul lui Dumnezeu, Creatorul universului nostru, a dorit să trăiască în mijlocul poporului Său special! Lui Dumnezeu nu-i place să fie separat de poporul Lui; El dorește mereu să fie cu el. Este greu de crezut că tocmai atunci când vorbea cu Moise despre acest lucru, oamenii Lui încălcau legământul solemn cu El. Moise a fost plecat atât de mult, că ei au ales un idol să fie conducătorul lor și s-au închinat la el.

Când Moise a coborât de pe munte și a văzut închinarea lor păgână, a aruncat tablele de piatră cu poruncile scrise pe ele și ele s-au făcut bucăți.

Totuși, israeliților le-a părut cu adevărat rău pentru lucrul teribil pe care l-au făcut. Apoi Moise s-a dus înapoi pe munte și a stat alte 40 de zile, iar Dumnezeu l-a asigurat că îi iertase. Când Moise a coborât de pe munte de această dată, avea Cele Zece Porunci scrise de Dumnezeu pe pietre tăiate de Moise. Aceasta a fost ocazia în care fața lui strălucea (Exodul 34:28,29).

De această dată oamenii nu s-au întors la idoli în timp ce Moise era plecat. Ei au fost gata ca Moise să le spună despre planul lui Dumnezeu pentru un sanctuar. Acesta avea să fie o copie în miniatură a Sanctuarului minunat din ceruri și fiecare parte din el avea să îl reprezinte pe Isus. Acesta urma să fie centrul lor de închinare, dar era cu mult diferit de bisericile noastre de astăzi. El avea să îi ajute pe israeliți să înțeleagă planul minunat al lui Dumnezeu să ierte și să înlăture păcatul. Noi îl numim planul de mântuire.

Pe muntele Sinai, Dumnezeu i-a arătat lui Moise Sanctuarul ceresc și El a explicat ceea ce avea de făcut Isus acolo când urma să se întoarcă în cer, după moartea și învierea Lui, pentru noi. Serviciile din Sanctuarul de pe pământ aveau rolul de a-i ajuta pe israeliți să înțeleagă aceleași adevăruri minunate.

Aplicație: Din moment ce Sanctuarul construit de israeliți era un model al adevăratului Sanctuar din ceruri, este foarte important să cunoaștem însemnătatea mobilierului și a ceea ce se petrecea acolo. Toate aceste lucruri ne ajută să înțelegem mai bine ceea ce face Isus pentru noi acum, în Sanctuarul minunat din ceruri.

LUNI

Un cort special pentru Domnul

Prima jertfă adusă de Adam și Eva după ce au păcătuit, i-a ajutat să înțeleagă planul lui Dumnezeu să-i salveze de la moarte veșnică. Au văzut cu bucurie că primeau o a doua șansă — o șansă de a alege viața veșnică în Isus sau să continue în păcat, lucru care duce la moartea veșnică.

Adam și Eva știau că mielul sacrificat de ei îl reprezintă pe Isus, Mielul lui Dumnezeu. Ei știau că moartea Lui le va da nu doar speranță, dar de asemenea, îi asigură că pot avea viața veșnică. Putem avea această speranță și promisiune și noi.

Adam și Eva au transmis această veste bună urmașilor lor, chiar dacă Satana nu a încetat niciodată să o oprească. După mai mult de 2.000 de ani, încă mai erau vești bune pentru israeliții câmpați la muntele Sinai.

Cât de diferiți erau acum acești israeliți! În timpul primelor 40 de zile în care Moise a stat pe munte, ei s-au închinat la un vițel de aur. Când s-a întors a doua oară după 40 de zile, ei au fost bucuroși să-l audă spunându-le despre construirea unui Sanctuar. O, cât de fericiți au fost să se gândească că Dumnezeu chiar își dorea să fie acolo, în tabără cu ei!

Din bogățiile primite de la egipteni, de bunăvoie, au dat tot ce a fost nevoie pentru construcția Sanctuarului. Oameni bătrâni și tineri, poate chiar copii, au adus darurile lor pentru a ajuta la construirea lui. **Exodul 35:21-29** ■ De fapt, ei aduseseră atât de mult încât Moise a trebuit să le spună că muncitorii nu mai aveau nevoie de mai multe resurse. Ce exemplu pentru noi!

Israelii au dat mii de kilograme de aur, argint și bronz, multe piei de animale și fire scumpe albastre, mov, stacojii pentru a face perdele frumoase. De asemenea, au adus pânze albe pentru a face hainele preoților, precum și țesături și pietre prețioase pentru facerea „veșmintelor sfinte” pentru marele-preot.

Aplicație: Te-a binecuvântat Domnul cu tot ceea ce ai nevoie? De ce să nu-I mulțumim mai mult săptămâna aceasta?

MARȚI

Construcția de sub ochii lor

Israelii puteau urmări exact modelul dat de Dumnezeu pentru construirea Sanctuarului. El a dat daruri speciale unor anumiți bărbați, iar apoi aceștia i-au învățat pe alții cum să facă perfect fiecare parte, inclusiv mobilierul, perdelele, hainele preoților — totul. Citește cine erau ei și care au fost toate talentele speciale pe care li le-a dat Dumnezeu. **Exodul 35:30-35** ■

Cu grijă și precizie, meșterii au urmat fiecare detaliu din instrucțiunile date de Domnul.

Cât de entuziasmați și interesați trebuie să fi fost cu toții pe perioada celor șase luni în care a fost construit Sanctuarul! Ce casă frumoasă făceau pentru Dumnezeu! Planurile pentru ea arătau că urma să fie dusă și cărată când israelii se mutau dintr-un loc în altul.

Fiecare element de mobilier avea două inele de fiecare parte, pentru a introduce drugii poleiți cu aur. Preoții trebuiau să acopere fiecare piesă în parte cu atenție, iar leviții trebuiau să le care pe umeri, cu aju-

torul drugilor. Alte părți ale Sanctuarului erau puse pe căruțe trase de boi.

În cele din urmă, toată munca a fost terminată și părțile Sanctuarului erau gata pentru a fi asamblate. Cortul și perdeaua curții din jurul lui au fost ridicate. Apoi, fiecare piesă de mobilier a fost luată în Sanctuar și pusă la locul ei. Aaron și fiii lui au fost îmbrăcați în hainele lor de preoți. Totul era acum gata.

Milioanele de israeliți s-au adunat încântați în jurul Sanctuarului, cât de aproape li s-a permis. Mai întâi, norul care îi condusese s-a ridicat de pe vârful muntelui Sinai, a plutit maiestuos spre Sanctuar și s-a oprit chiar deasupra lui. Oamenilor probabil că li s-a oprit respirația când au privit norul coborând și acoperind întregul Sanctuar. Apoi, o slavă luminoasă a umplut Sanctuarul în care nici Moise nu putea să intre. **Exodul 40:34, 35.**

După aceea, norul s-a plimbat pe deasupra Sanctuarului în care preoții puteau de acum intra. Norul încă îi conducea. Când se ridica în aer, toată lumea știa că este timpul să se mute. Când norul se oprea, își așezau tabăra până se mutau din nou.

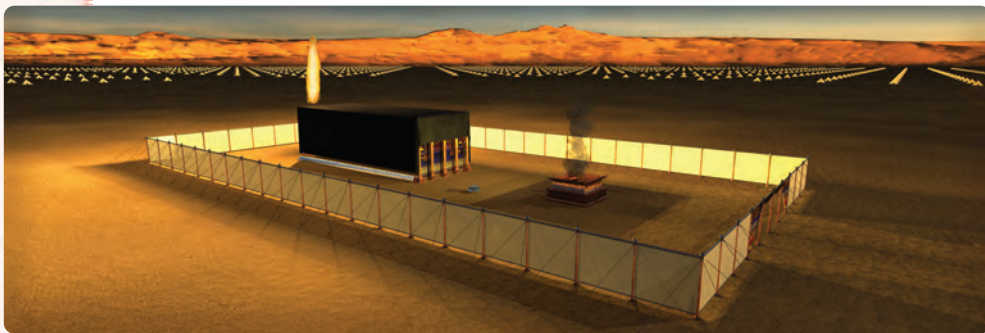
Aplicație: Încă Își mai dorește Dumnezeu să trăiască în mijlocul poporului Său? **Ioan 17:24** ■

MIERCURI

Despre Sanctuar

Cum arăta Sanctuarul? Unde a fost el amplasat în tabără? Sanctuarul avea două camere și era așezat în centrul taberei israeliților. Prima cameră a fost numită Sfânta/Locul Sfânt, iar a doua cameră era Sfânta Sfintelor/Locul Preasfânt. Patru învelitori speciale erau puse peste Sanctuar și nu existau ferestre.

În jurul Sanctuarului era un spațiu numit curte. Curtea era înconjurată de un gard din pânză albă care era înalt de șapte metri și jumătate. Sanctuarul era de două ori mai înalt, așa că se putea vedea ușor din orice parte a taberei.

Gardul din pânză albă care înconjura curtea avea intrarea în partea de est. Câteva popoare păgâne se închinau la soare. Când credincioșii israeliți veneau să se roage adevăratului Dumnezeu, ei se uitau la partea din față a Sanctuarului, așadar stăteau cu spatele spre răsărit.

Corturile seminției lui Levi erau amplasate în afara curții, în spațiul larg care înconjura Sanctuarul. Dumnezeu i-a ales pe bărbații acelei seminții să fie preoți, ajutoare în Sanctuar și păzitori, așa că li se permitea să aibă corturile amplasate cel mai aproape de Sanctuar.

Dacă ne-am fi putut uita la tabăra israeliților din elicopter, probabil prima dată am fi observat cât de îngrijită și ordonată era ea.

Tabăra israeliților a fost împărțită în mai multe secțiuni — câte una pentru fiecare seminție. Toate corturile israeliților erau aranjate în rânduri drepte, plăcute.

Fiecare cort era îndreptat spre Sanctuar. Acest lucru arăta cât de important era Sanctuarul pentru israeliți.

Aplicație: Domnul încă dorește ca poporul Lui să fie îngrijit, curat și ordonat. **1 Corinteni 14:40** ■ Cum arată camera și casa ta? Este biserica ta curată și îngrijită?

JOI

Simboluri importante

Pânzele din jurul curții reprezintă protecția lui Isus. La singura intrare prin care credincioșii aveau acces în curte era o perdea frumoasă. Era simbolul lui Isus care este singura cale spre Dumnezeu Tatăl (Ioan 14:6).

Perdeaua era făcută din trei culori: albastru pentru adevăr, purpuriu pentru regalitate și cărămiziu pentru a le aminti israeliților că pot avea viață veșnică doar datorită sângelui lui Isus, pe care l-a dat pentru ei. **Exodul 38:18** ■

Între intrarea în curte și intrarea în Sanctuar era un altar mare, de bronz, pentru jertfe. **Versetele 1,2** ■

În fiecare dimineață și în fiecare seară era sacrificat acolo un miel fără cusur. Miei Îl reprezentau pe Isus, Mielul fără cusur al lui Dumnezeu.

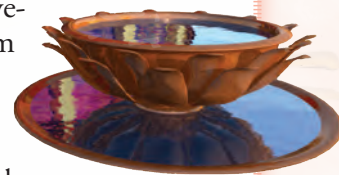
Acele jertfe de dimineață și de seară erau o reîmprospătare zilnică a memoriei, semnificând faptul că doar sângele vărsat al lui Isus poate aduce iertarea păcatelor și viața veșnică. Pentru că Isus a devenit unul dintre noi, a trăit o viață perfectă pentru noi

și a murit pentru noi, noi putem alege să-L iubim și să ne încredem în El, și prin puterea Lui Îl putem asculta.

Dincolo de altarul pentru jertfe era un lighean mare, strălucitor, de aramă, făcut din oglinzile de aramă pe care le-au donat femeile israelite. În lighean încăpeau multe găleți de apă. Preoții își spălau mereu mâinile și picioarele în lighean înainte de a sluji la altar sau înainte de a merge în Sanctuar. Acest ritual le reamintea că trebuiau să-și curețe inimile înainte de a sluji în orice loc (versetul 8).

Apa ne amintește și de botez, eveniment care spune altora că alegem să-L lăsăm pe Isus să spele păcatele noastre. De asemenea, ea ne reamintește de momentul în care ne spălăm picioarele unii altora arătând umilință, dragoste și iertare.

Doar preoții intrau în Sanctuar, dincolo de perdeaua de la intrarea în Locul Sfânt/Sfânta. Perdeaua aceasta avea aceleași culori ca perdeaua de la intrarea în curte, dar avea, în plus, niște îngeri auriți brodați pe ea. Exista în Sanctuar o cameră aurită, strălucitoare. De ce strălucea? Vom afla mâine.

VINERI

Mai multe simboluri speciale

Preții Locului Sfânt erau făcuți din lemn poleit cu aur strălucitor, lustruit, care reflecta lumina din sfeșnicul cu șapte brațe de aur. Acesta se afla în partea stângă (partea de sud) a camerei și lămpile continuau să ardă zi și noapte. **Exodul 27:20** ■

Așa cum sfeșnicul era singura lumină din Locul Sfânt, Isus este singura lumină în întunericul din lumea noastră și dorește ca noi să-L reflectăm mereu pentru ca cei din jurul nostru să-L poată vedea, la fel cum tot ce se afla în Locul Sfânt reflecta lumina care venea de la sfeșnic. El a spus: „Voi sunteți lumina lumii”, adică tu și eu suntem lumini. (Matei 5:14).

4000 î.Hr.

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

Eternitate

Fiecare fitil al lămpii era într-un potir mic cu ulei care se reumplea în fiecare zi. Fitilele erau curățate în fiecare dimineață și seară, pe rând, unul câte unul, ca să fie întotdeauna lumină. Isus ne „curăță” și pe noi. El ne curăță de obiceiurile rele și ne dă uleiul Duhului Sfânt ca să strălucim pentru El.

Isus a spus o parabolă despre zece fecioare care plănuiseră să meargă la o nuntă într-o noapte, dar cinci dintre ele nu au primit permisiunea să intre. Lămpile lor s-au stins atunci când au avut nevoie de ele. Nu aveau suficient ulei (Matei 25:1-13).

Noi plănuim să-L întâlnim pe Isus, adevăratul Mire, și trebuie să avem „uleiul” Duhului Sfânt pentru a ne umple mințile cu lucruri bune, dacă vrem să fim gata pentru El.

Masa de pâini pentru punerea înaintea era în partea dreaptă a camerei (în partea de nord). Ea era făcută din lemn și poleită cu aur. Pe ea erau rânduri de pâini cu câte șase pâini pe fiecare rând. Pâinea îl reprezenta pe Isus și era făcută fără drojdie, pentru că drojdia reprezintă păcatul, iar Isus nu a păcătuit niciodată.

Aplicație: În fiecare Sabat pâinile de pe masă erau înlocuite. Ele reprezentau Cuvântul lui Dumnezeu. Tu cum îți iei în fiecare zi „pâinea vieții” și în Sabat pâinea proaspătă?

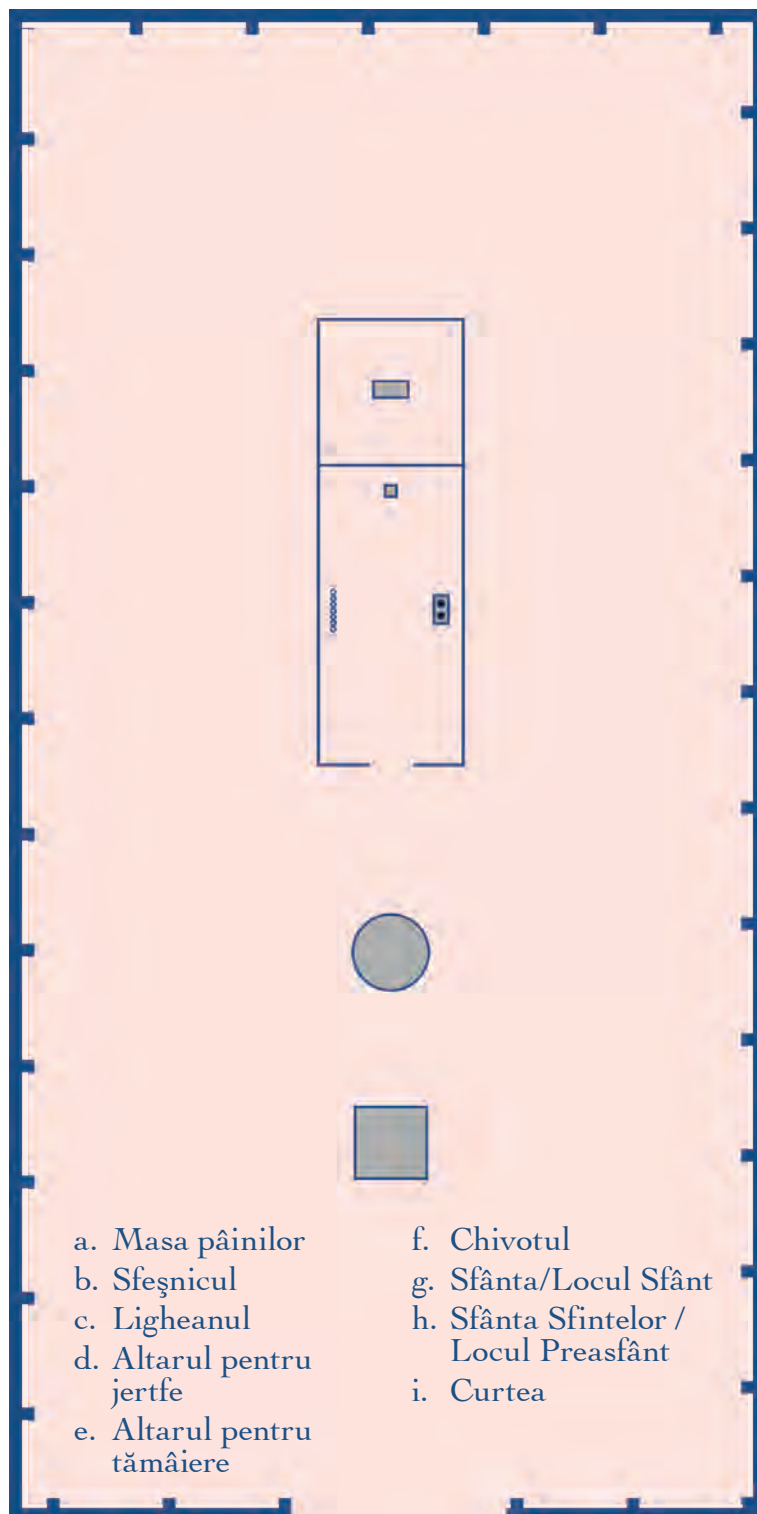
Bifează toate versetele pe care le citești! Găsești căsuța pentru bifa după fiecare verset.

Completează această schiță a Sanctuarului

(folosește indiciile de mai jos)

Exodul 25-40;
Patriarhi și profeți,
pp. 343-352;
Tragedia veacurilor,
pp. 409-422.

Referințe

- a. Masa pâinilor
- b. Sfeșnicul
- c. Ligheanul
- d. Altarul pentru jertfe
- e. Altarul pentru tămâiere

- f. Chivotul
- g. Sfânta/Locul Sfânt
- h. Sfânta Sfintelor / Locul Preasfânt
- i. Curtea

1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Eternitate

Eliberare din robia păcatului

Text de memorat: Isaia 43:25

„Eu, Eu îți șterg fărădelegile, pentru Mine, și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele tale.”

DUMINICĂ Sfânta

PRIMA cameră din sanctuar era numită Sfânta și în ea se aflau trei obiecte de mobilier. Deja am învățat despre două dintre ele – sfeșnicul de aur și masa pâinilor pentru punerea înaintea.

Al treilea obiect era altarul tămâierii, care era făcut din lemn poleit cu aur. Erau turnate coarne din aur, ca o coroană în partea de sus, câte un corn pe fiecare colț. Altarul era amplasat la capătul din vest al primei încăperi, lângă perdeaua care separa cele două camere. **Exodul 30:1-3,6** □

Dumnezeu a aprins focul pe altarul de aur și, în fiecare dimineață și seară, un preot ardea tămâie frumos mirositoare, făcută după rețeta specială a lui Dumnezeu. Acest ritual avea loc în același timp cu jertfa zilnică de dimineață și de seară în cadrul căreia era sacrificat mielul pe altarul de bronz de afară. Zi și noapte, mirosul de tămâie arzând umplea ambele încăperi ale Sanctuarului, curtea din jurul lui și străbătea mult mai departe, până dincolo de gardul curții, confecționat din pânză albă. Acest ritual a fost numit „arderea necurmată”, ceea ce însemna că israeliții puteau mirosi tămâia tot timpul (versetele 7, 8).

Jertfa de dimineață și de seară, precum și arderea tămâii erau foarte importante pentru israeliții care veneau la

Sanctuar pentru a se închina în acel interval de timp. Mieii sacrificăți îl reprezentau pe Isus, care avea să ia asupra lui păcatele lor și avea să moară pentru ca ei să poată fi iertați. Mirosul dulce care venea de la tămâia arsă reprezenta viața perfectă a lui Isus și faptul că El avea să trăiască pentru ei.

Aceste două daruri – moartea lui Isus și viața Lui pentru ei – nu fuseseră încă primite, așa că israeliții erau nevoiți să creadă că acele lucruri aveau să se întâmple. În timp ce rugăciunile lor urcau spre cer împreună cu mireasma plăcută provenită de la tămâie, ele erau acceptate de Dumnezeu.

Aplicație: Cu toate că noi nu folosim acele ceremonii de dimineață și de seară acum, Domnul este fericit când ne închinăm în fiecare dimineață și în fiecare seară în casele noastre sau oriunde ne aflăm în acele momente.

LUNI

Sfânta Sfintelor

Dincolo de altarul tămâierii din aur se afla o perdeă groasă care separa Sfânta de Sfânta Sfintelor. Perdeaua acoperea și străjuia Sfânta Sfintelor și lumina strălucitoare a prezenței lui Dumnezeu. La fel ca toate celelalte lucruri care se aflau în Sanctuar, perdeaua îl reprezenta pe Isus, care avea să vină, să trăiască și să moară pentru noi. Dar pentru ca lumina prezenței Lui divine să nu ne distrugă, El avea să își acopere slava Lui, îmbrăcându-se în trup omenesc. **Evrei 10:5,20** □

Dincolo de perdeă, în Sfânta Sfintelor, era amplasat un chivot din lemn, de forma unei cutii,

poleit cu aur pe interior și pe exterior. Avea cam 115 cm lungime, 70 cm lărgime și 70 cm înălțime. La fel ca alta-

rul tămâierii, avea niște lucrături de aur ca o coroană în jurul capacului (Exodul 25:10, 11).

Cele două table de piatră pe care Dumnezeu scrisese Cele Zece Porunci erau puse în interiorul chivotului și capacul chivotului care le acoperea era numit capacul ispășirii. El era făcut dintr-o singură bucată de aur curat, cu câte un heruvim la fiecare capăt (versetele 17-21).

Chiar deasupra capacului ispășirii și între statuile heruvimilor, se afla o strălucire slabă de lumină. Aceasta a fost numită gloria șekinei, care arăta că Dumnezeu era cu poporul Lui, chiar în mijlocul taberei lor.

Șekina era un simbol al lui Dumnezeu care este pe tronul Lui în ceruri, înconjurat de mii de îngeri adevărați. Legea dragostei Lui este baza guvernării Lui.

Israelii au încălcat acea lege și, drept rezultat, aveau să moară. Dragostea nu putea șterge păcatul, așa că fără ajutorul lui Dumnezeu, nu mai era nicio speranță pentru ei.

Deasupra Legii se afla capacul ispășirii. Semnificația lui era foarte importantă pentru ei. Măine vom afla motivul.

Aplicație: Ce era mai valoros – tot aurul și argintul din Sanctuar sau Legea veșnică a lui Dumnezeu? **Psalmii 119:72** □

MĂRTI

Scăpând de păcat (Leviticul 16)

Un israelit care își mărturisea păcatele aducea un animal la Sanctuar, își punea mâna pe capul lui și se apleca asupra lui în timp ce își mărturisea păcatele. Acest lucru însemna că el transfera păcatele lui asupra animalului inocent și acesta îi lua locul. Apoi, el însuși trebuia să omoare animalul.

Preotul lua din sângele animalului, înmuindu-și degetul în el, și ungea cu el coarnele de bronz ale altarului din curte. Apoi el ducea păcatele omului în Sanctuar și pune din sângele respectiv și pe coarnele altarului tămâierii. Apoi se ruga și păcătosul era iertat. În felul acesta, păcatele israeliților erau strânse în Sanctuar zi după zi. **Leviticul 4:34,35** □

Dar acele păcate nu stăteau în Sanctuar pentru totdeauna, pentru că într-o zi foarte specială, în fiecare an, ele erau curățate. Ziua aceea era numită Ziua Ispășirii și ceremonia era numită curățarea Sfântului Locaș (Daniel 8:14).

În Ziua Ispășirii, erau aduși la Sanctuar doi țapi. Se trăgea la sorți și unul era ales pentru Domnul și îl reprezenta pe Isus. Celălalt era numit țăpul ispășitor și îl reprezenta pe Satana.

Țapul Domnului era adus ca jertfă de ispășire pentru toți oamenii, pentru că Isus avea să moară pentru toți. De data aceasta, marele-preot lua din sângele lui, se ducea în Sfânta Sfințelor și stropia capacul ispășirii. **Leviticul 16:15** □

Sub capacul ispășirii se afla Legea. Toți israeliții păcătuiseră și rezultatul păcatului era moartea. Dar sângele stropit pe capacul ispășirii arăta că un înlocuitor (țăpul pentru Domnul, reprezentându-L pe Isus) murea în locul lor.

Marele-preot curăța toate păcatele iertate din Sanctuar și le ducea afară. Apoi le pune pe țăpul ispășitor (reprezentându-L pe Satana). În acel moment țăpul ispășitor era dus în afara taberei și era lăsat să moară în sălbăticie.

Acest lucru însemna că păcatele au dispărut pentru totdeauna. **Leviticul 16:21,22**

Mai târziu vom afla mai multe lucruri despre aceste ceremonii importante.

Aplicație: Cum poate Dumnezeu să-i salveze pe păcătoși, fără a salva păcatul? Cum poate Domnul să distrugă păcatul, fără să-i distrugă pe păcătoși? Sanctuarul ne ajută să înțelegem acest lucru.

MIERCURI

Un „suport vizual” special

De când a adus Satana păcatul în lumea noastră, el a încercat să distrugă oamenii. În războiul împotriva lui, Dumnezeu încearcă să salveze oamenii. Ceremoniile din sanctuar ne ajută să înțelegem modul în care Dumnezeu face acest lucru. Biblia spune că în Sanctuar este arătată calea lui Dumnezeu (Psalmii 77:13).

În prima ceremonie despre care am învățat ieri, un israelit își pune mâinile pe capul unui animal inocent. Apoi, el se apleca asupra lui în timp ce își mărturisea păcatele. Acest lucru reprezenta mărturisirea și punerea păcatelor noastre asupra lui Isus, noi fiind dependenți

de viața și moartea Lui pentru salvarea noastră.

Isaia 53:6 □

După aceea israelitul trebuia să omoare el însuși animalul. Acest lucru arăta faptul că păcatele noastre l-au omorât pe Isus. **Isaia 53:5** □

Păcatul întotdeauna duce la moarte — nu doar moarte obișnuită, dar și moarte veșnică. Acesta este felul de moarte pe care l-a îmbrățișat Isus, când a luat locul nostru pe cruce.

Dacă alegem să nu ne mărturisim păcatele noastre și să nu le punem asupra lui Isus, va trebui să murim de această moarte veșnică. **Romani 6:23** □

Transferarea păcatelor israeliților, așa cum se întâmpla în Sanctuarul de pe pământ, reprezenta înregistrarea păcatelor noastre în Sanctuarul din ceruri. Ziua Ispășirii reprezenta mai multe zile, nu doar una. Vom învăța despre acest lucru mai târziu.

Sacrificarea țapului pentru Dumnezeu în Ziua Ispășirii simboliza moartea lui Isus pe cruce pentru noi, iar sângele țapului stropit pe capacul ispășirii simboliza sângele lui Isus ca dovadă, la judecată, că El a murit pentru noi.

Curățirea păcatelor din Sanctuarul pământesc arăta ștergerea păcatelor din registrul Sanctuarului ceresc, pentru toți cei care s-au pocăit cu adevărat (Faptele 3:19). Acest ritual se numea curățirea Sanctuarului.

Transferarea acelor păcate iertate asupra țapului ispășitor simboliza faptul că Satana trebuia să ia vina pentru ispitierea și îndemnarea oamenilor lui Dumnezeu la păcat. El și toți cei care

nu se căiesc cu adevărat și nu acceptă moartea lui Isus pentru ei, vor fi, într-un final, distruși. Atunci se va finaliza războiul care a început în ceruri în urmă cu mii de ani.

Aplicație: Isus dorește să curețe inimile noastre de păcat, acum. Îl vei lăsa să o curețe și pe a ta?

JOI

Doi preoți lipsiți de respect

Când Aaron, marele-preot, intra în Sfânta Sfințelor, el purta o haină specială, făcută din pânză albastră. În jurul tivului erau rodii albastre, purpurii și stacojii alternând cu clopoței de aur care sunau ușor în timp ce se mișca (Exodul 39:24-26).

Peste haina albastră purta un veșmânt mai scurt, fără mâneci, numit efod. Pe umeri avea două pietre prețioase gravate cu numele celor douăsprezece semin-

ții. Pietrele erau atașate de un pieptar legat aproape de inima lui (versetele 6-8,14).

Și Isus ne ține aproape de inima Lui. El spune că suntem chiar scriși pe palmele mâinilor Sale. Când acest război cu Satana se va sfârși, toate cicatricile noastre vor dispărea, dar cicatricile lui Isus, produse de cuiele trecute prin mâinile Sale, vor rămâne. Le va păstra pentru totdeauna să ne amintească de faptul că El a murit pentru noi, pentru că ne iubește atât de mult. **Isaia 49:16** □

După ce Aaron și cei patru fii ai săi au fost binecuvântați ca preoți, ei au pus jertfele pe altar pentru ei și pentru popor. Apoi slava lui Dumnezeu s-a coborât și El a trimis foc să mistuie acele jertfe (Leviticul 9:24).

Preoții au păstrat permanent acel foc arzând. El era sfânt și era folosit doar pentru arderea jertfelor și a tămâii din Sanctuar. Totuși, într-o zi, în loc să folosească focul sfânt, doi dintre fiii lui Aaron au folosit un foc obișnuit pentru a arde tămâia. Numele lor erau Nadab și Abihu. Ce s-a întâmplat cu ei? **Leviticul 10:1,2** □

Ce șocant! Aaron nu a îndrăznit să arate durere sau tristețe pentru păcatul lor; știa că fiii lui au meritat ceea ce li s-a întâmplat. Cuvântul Domnului trebuie să fie ascultat cu reverență și respect. **Versetul 3** □

Aplicație: Nadab și Abihu băuseră vin în ziua aceea și mintea le era confuză. Nu au putut ști ce e bine și ce e rău. De aceea, ei au comis un păcat serios pentru care Dumnezeu i-a pedepsit cu moartea. Ce învățătură putem extrage noi cu privire la orice băutură care conține alcool?

VINERI

Pe drum (Numeri 10:11-36; 11)

Ziua în care norul măreț s-a ridicat de deasupra Sanctuarului și semnalele din trâmbiță spuneau că era timpul ca israeliții să părăsească muntele Sinai și să meargă spre țara Canaanului a fost o zi emoționantă. Acum ei erau bine organizați pentru călătoria lor prin sălbăcie.

Corturile leviților erau cele mai apropiate de Sanctuar pentru că ei se îngrijeau de el. Preoții, inclusiv Aaron, erau din acea seminție, iar Moise cu Maria la fel. Urmașii fiilor lui Levi, Gherșom, Chehat și Merari, se ocupau de tot ce avea legătură cu îngrijirea de nevoile Sanctuarului.

4000 î.Hr.

3000 î.Hr.

2000 î.Hr.

1000 î.Hr.

↳ Eternitate

Chehații erau responsabili de mobila din sanctuar. Fiecare piesă era acoperită de un preot și apoi chehații cărau fiecare bucată pe umerii lor, folosind drugii lungi atașați de ele. Căruțele trase de boi cărau Sanctuarul, inclusiv învelitorile acoperișului și toate perdelele, stâlpii, scândurile și mobilierul. Israelii stătuseră la muntele Sinai atât de mult, încât aproape se simțeau ca acasă, dar acum mergeau spre țara promisă. Dacă dorești, poți citi despre ordinea lor în acea călătorie, în **Numeri 10:11-28** □

Norul care îi conducea mergea spre munții pustii. Drumul lor era dificil și trebuiau să se miște încet prin defileul stâncos cu toate carele lor și cu multele turme de animale. Curând au început să fie nemulțumiți și să dea vina pe Moise pentru tot, iar el s-a descurajat.

Apoi, amintindu-și de măncarea bună pe care o mânca în Egipt, mulțimea a început să plângă după carne și să se plângă de mana pe care îngerii o trimiteau cu devotament. Nemulțumirea era contagioasă și se răspândea peste tot. Acest lucru l-a făcut pe Moise să fie și mai descurajat. El i-a spus lui Dumnezeu că povara conducerii israeliților era prea grea pentru el – a cerut chiar să moară.

Dumnezeu a spus că El avea să trimită Duhul Său peste cei șaptezeci de bătrâni, ca ei să poată împărți povara cu Moise. Apoi, cum a răspuns El la plânsetul poporului după carne? **Numeri 11:31-34** □ Apoi, în timp ce își așezaseră tabăra în drum spre Canaan, s-a întâmplat ceva care l-a întristat foarte mult pe Moise din nou. Vom învăța despre acest lucru în lecția noastră de săptămâna viitoare.

Aplicație: Adesea, oamenii fac să fie mai dificil pentru conducătorii lor să aibă curaj și să se încreadă în Domnul. Cum am putea noi să ușurăm poverile lor?

Potrivește părțile sanctuarului (A-I) cu textele din Biblie de mai jos, care arată ce reprezintă fiecare.

☐

1. „Eu sunt Pâinea vieții.”
Ioan 6:35

☐

2. „botezul cu apă
prin Cuvânt”
Efeseni 5:26

☐

3. „Iată Mielul lui Dumnezeu
care ridică păcatul lumii”
Ioan 1:29

☐

4. „Hristos, după ce S-a adus
jertfă o singură dată, ca să
poarte păcatele multora”
Evrei 9:28

☐

5. „Iată că te-am săpat
pe mâinile Mele” Isaia 49:16

☐

6. „Tatăl nici nu judecă pe
nimeni, ci toată judecata
a dat-o Fiului” Ioan 5:22

☐

7. „Eu sunt Lumina lumii”
Ioan 8:12

☐

8. „Dar Eu M-am rugat
pentru tine” a spus Isus.
Luca 22:32

☐

9. „De aceea și poate să
mântuiască în chip
desăvârșit pe cei ce se
apropie de Dumnezeu
prin El, pentru că trăiește
pururi ca să mijlocească
pentru ei.” Evrei 7:25

□ Bifează toate versetele pe care le citești! Găsești căsuța pentru bifa după fiecare verset.

Curtea	 A	 B	 C
Sfânta	 D	 E	 F
Sfânta Sfințelor	 G	 H	 I

Exodul 30:1-8;
25:10-22; Leviticul 16;
10:1-7; Numeri 10, 11;
Patriarhi și profeți,
pp. 352-382;
Tragedia veacurilor,
pp. 423-432
Referințe

1000 d.Hr.

2000 d.Hr.

Eternitate

